

ပွေ့ဖက်ခြင်း၊ နမ်းရှုတ်ခြင်း - အပြစ်ပေးခြင်း

A HUG & A KISS-- AND A KICK IN THE PANTS

(Dr. Kay Kuzma)

တစ်ခုသောနံနက်တွင် ကျွန်ုပ်သည်အရင်လိုနေသဖြင့် “ကက်ဗင် မေမေ့ကိုကူပါဦး။ ကျောင်းမသွားခင် ဆယ့်ငါးမိနစ်ပဲ အချိန်ရတယ်။ မေမေတစ်ယောက်တည်း အကုန်မပြီးနိုင်တော့ဘူး” ဟုပြောလိုက်မိသည်။

“ဟင့်အင်း သားကူမလုပ်ချင်ဘူး”

“ဒါဆိုရင် ဘာလုပ်ပေးမှ သားကူလုပ်မလဲ”

“မေမေ ဘာပေးမလဲ” တစ်ခုခုရတော့မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ဇနစ်သား ကက်ဗင်၏မျက်လုံးများ အရောင်တောက်လာသည်။ မဖြစ်နိုင်သောအရာကို မက်လုံးပေး၍မခိုင်းလိုသဖြင့် သားကိုဖက်ထားမယ်လေဟု ပြောလိုက်မိသည်။

“ဒီလောက်နဲ့တော့မရဘူး” မျက်လုံးထဲတွင် ဇီးယိုနှင့်ငွေအကြွေများ လှုပ်ခါကခုန်နေသည်ကို မြင်ရောင်ရင်း ကက်ဗင်ကပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီလေ” အလဲအလှယ်လုပ်သည့်သဘောဖြင့် “သားကိုပေးဖို့ မေမေမှာရှိတာပေါ့” ဟုဈေးဆစ်လိုက်သည်။

“ဘာလဲ” ကက်ဗင်က အားတက်သရောမေးလိုက်သည်။

“သားက မေမေ့ကိုအားလုံးကူလုပ်ပေးမယ်ဆိုရင် သားကိုဖက်ထားရုံတင်မကဘူး မွေးမွေးပေးလိုက်ဦးမယ်”

ထိုအရာနှစ်ခုစလုံးမှာ ကက်ဗင်လိုချင်သော မျှော်လင့်သောအရာများ မဟုတ်ကြပါ။ “ဟင့်အင်း မရသေးဘူး” ဟုထပ်ပြောရင်း ခေါင်းကိုခါရမ်းသည်။

“ဒီလောက်လိုက်လျောပေးနေတာ တော်လောက်ပြီ။ ဒီကိစ္စကို မြန်မြန်လက်စသတ်မှပဲ” ဟုတွေးလိုက်ရင်း “ကောင်းပြီလေ” ကျွန်မကပြောလိုက်သည်။ “မေမေ့ကို အကုန်ကူလုပ်ပေးမယ်ဆိုရင် သားကိုဖက်ထားမယ်။ မွေးမွေးပေးမယ်။ ပြီးတော့ ဆော်ပလော်တီးမယ်”

“ဘာ ဆော်ပလော်တီးမှာလဲ” ဟုလန့်ဖျပ်ပြီးမေးလိုက်သည်။

“ရိုက်မှာကိုပြောတာ” ဟုထပ်ပြောလိုက်သည်။

“ဟင့်အင်း” သူကခေါင်းကိုခါပြီး ရယ်မောလျက်

“ဒါလည်း မရသေးဘူး” ဟုပြောသည်။

“ရတယ်လေ” ချီတိုချတုံစဉ်းစားပြီး “မေမေကသားကိုဖက်ထားမယ်။ မွေးမွေးပေးမယ်။ ရိုက်မယ် ပြီးတော့ နားရွက်ကိုလည်း လိမ်ဆွဲမယ်” ဟုပြောလိုက်ရာ

သူ့မေမေပါးစပ်မှ ဤလိုစကားမျိုးကြားလိုက်ရမည်ကို မယုံကြည်နိုင်ဟန်ဖြင့် “ဒါဆိုရင်တော့ သားအကုန်လုပ်မယ်” ဟုအော်ပြောလိုက်သည်။

အိမ်မှုကိစ္စများကို ခိုင်းလိုက်လျှင် ဖင့်နှေးနေတတ်သော သားသမီးအတွက် ငြီးငြူနေတတ်သော မိဘများအား ကလေးငယ်ကို ရိုက်နှက်ကာ အပြစ်ပေးရန် အကြံပြုနေခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဤသို့ဆုံးမခြင်းအားဖြင့် သင့်ကလေးအတွက် အကျိုးမရှိပါ။ ကက်ဗင်အား ဤသို့ဆုံးမခြင်းဖြင့်လည်း အရာမထင်ပါ။ သို့သော်အိမ်မှုကိစ္စကို ဝိုင်းကူရန်ငြင်းဆိုခြင်းဆိုသည့် အဖြစ်မျိုးကြာလာလျှင်တော့ ထိုသို့ဆုံးမခြင်းမျိုးသည် ကက်ဗင်အားလုပ်ရမည့် အရာများပြီးစီးအောင် ကူညီနိုင်စေသကဲ့သို့ ထိရောက်မှုရှိပါသည်။ ရံဖန်ရံခါ ဤသို့သောအဖြစ်ကလေးများကို သင်ပြုလုပ်မိသည်မှလွဲ၍ ဘဝဟူသည် နှစ်သက်ကြည်နူးစရာများဖြင့် ပြည့်နေပါသည်။ ကလေးများက ခိုင်းသည်ကို မနာခံပဲ တုန့်နှေးနေကြသောအခါ မိဘအများစုက ကြိမ်းမောင်းခြိမ်းခြောက်လေ့ ရှိကြပါသည်။ ဤသို့ကြိမ်းမောင်းခြိမ်းခြောက်ခြင်းသည်သားသမီးရော မိဘအတွက်ပါ စည်းကမ်းချမှတ်မှု ပန်းတိုင်ကိုအရာမထင်ဖြစ်စေပါသည်။ နာခံတတ်မှုသင်ခန်းစာကို ကြိမ်းမောင်းခြိမ်းခြောက်ခြင်းမပြုဘဲ ကျွမ်းကျင်ပါးနပ်သော ရယ်မောပျော်ရွှင်ဖွယ်ကောင်းသော နည်းလမ်းဖြင့်အဘယ်ကြောင့် သင်ကြားပေးခြင်းမပြုနိုင်ရပါမည်နည်း။

ကြီးပမာ - နည်းဗျူဟာ

ကလေးများသည် စရိုက်လက္ခဏာအမျိုးမျိုးဖြင့် မွေးဖွားလာကြပြီး အချို့မှ အခြားကလေးများထက်ပို၍ အဆင်ပြေစွာနေထိုင်ကြသည်ဟု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်သည်။

သင့်ကလေး၏ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးနှင့် အမူအကျင့်တို့တွင် ပို၍ခက်ခဲသော စရိုက်လက္ခဏာများကို တွေ့ရလျှင်သူ့အားသင်ဖြစ်စေချင်သည့်အတိုင်း ပို၍ “ပြည့်စုံ” အောင်ပြုမှုရေးအတွက် ကလေးငယ်အား ဖိအားပေးဖို့ကြိုးစားရန်ကိုသာ စိတ်သန်လေ့ရှိသည်။

ကလေးငယ်၏ ဘုရားပေးသော စရိုက်လက္ခဏာများကို အလေးထားရမည်ထက် သင်၏မျှော်မှန်းချက်များအတိုင်း ဖြစ်လာစေရန် ကလေးငယ်အပေါ် ဖိအားပေးလေလေ ကလေးငယ်က ပြောင်းလဲရန်ပို၍ တွန်းကန်လေ ပို၍တုန့်ပြန်ဖိဆန်လေလေပင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်၏အဆိုကို ကြိုးတစ်ချောင်းဖြင့် အကောင်းဆုံးခိုင်းနှိုင်း ရှင်းလင်းနိုင်ပါသည်။ အကြောင်းမူ ကလေးများသည် ကြိုးများ နှင့်အလားတူသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ကြိုးတစ်ချောင်းသည် သင်တွန်းပို့သော လားရာအတိုင်းဖြောင့်မတ်စွာ ရွေ့လျားပါသလား။ ဘယ်တော့မှ မရွေ့လျားနိုင်ပါ။ ကြိုးသည်တွန်းလိမ်သွားပါလိမ့်မည်။ သင်ဆက်၍ တွန်းလျှင်ပို၍ တွန်းလိမ်ကောက်ကွေးနေသော ကြိုးလိပ်တစ်ခုကို သင်ရရှိပါလိမ့်မည်။ သို့သော်သင်လိုရာသို့ ကြိုးကိုဆွဲလျှင်တော့ ကြိုးကသင်အလိုရှိသည့်အတိုင်း ဖြောင့်တန်းစွာ လိုက်ပါလိမ့်မည်။

ကလေးများသည် ကြိုးများနှင့်အလားတူပါသည်။ တစ်စုံတစ်ရာပြုလုပ်ရန် တွန်းအားပေးလျှင် ဖိအားပေးလျှင် ကလေးများက ပြန်လည်တွန်းကန် တုန့်ပြန်လိုပါသည်။

ကလေးတစ်ဦး၏ ခေါင်းမာသောတုန့်ပြန်မှု လျော့နည်းလာစေသည့် အဓိကအချက်မှာ ကလေးများသည် ကြိုးများနှင့်မည်မျှ သဏ္ဍာန်တူသည်ကို သတိပြုမိရန်ပင်ဖြစ်သည်။ သင်သွားစေချင်သော လမ်းကြောင်းအတိုင်း သူတို့တွန်းအားပေးလျှင် သူတို့သွားချင် မည်မဟုတ်ပေ။

ကလေးငယ်ကို တွန်းအားမပေးဘဲ ရှေ့မှလမ်းညွှန်ဦးဆောင်သည့် ကြိုးပမာ-နည်းဗျူဟာကို စတင်မွေးဖွားသည်မှစ၍ ကလေး တစ်ဦး၏အခွင့်အရေးများကို လူသားတစ်ဦး၏ အခွင့်အရေးများဖြင့် အလေးထား၍ အသုံးပြုသင့်ပါသည်။ ကလေးငယ်၏ လက်ထဲမှ “ဂျောက်ဂျက်” ကိုမြန်းကန် ရုတ်တရက် ဆွဲမယူပါနှင့်။ နို့ပုလင်းကို ကလေး၏ပါးစပ်ထဲသို့ ကြမ်းတမ်းစွာထိုးမထည့်ပါနှင့်။ ကလေး ငယ်အားအသက်မဲ့သော အရုပ်စုတ်တစ်ခုကဲ့သို့ ရုတ်တရက်ကောက်ချီခြင်း မပြုပါနှင့်။ သင်၏ဆန္ဒကို ကလေးငယ်လေးအပေါ် စည်းကြပ်သတ်မှတ်ခြင်း မပြုပါနှင့်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကလေးငယ်တွင် ရွေးချယ်ခွင့်မရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ပြုလုပ်မည့်အစား ဖြည်းဖြည်းချင်းစီစဉ်ပါ။ သင်၏ကလေးငယ်ကို စူးစမ်းလေ့လာပါ။ ကလေးငယ် စိတ်ဝင်စားမှု တစ်ခုခုတွေ့ရှိလျှင် ထိုစိတ်ဝင်စားမှုကို အလေးထားပါ။ ကလေးငယ်ကပြန်၍ မပြောနိုင်သေးစေကာမူ ကလေးငယ်အား စကားပြောပါ။ ကလေးငယ်ကို ချီသောအခါ “မေမေနဲ့လိုက်တော့မလား။ မေမေ သမီးကိုချီတော့မယ်နော်” ဟုပြောရပါမည်။

သင်က ကလေးငယ်အပေါ် ပြုလုပ်တော့မည့် အပြောင်းအလဲများကို သင့်လေးငယ်အား ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပေးပါ။ ကလေးငယ် ၏အလေးထား အာရုံစူးစိုက်မှုကို ရယူပါ။ သင်ဘာလုပ်တော့မည်ကို ကလေးငယ်အားပြောပြပါ။ ကလေးငယ်အား အညစ်အကြေးခံ ဘောင်းဘီလဲပေးသည် ဆိုပါစို့။ သင်၏ လှုပ်ရှားမှုကိုပြည့်ဝစွာ ရရှိပါလိမ့်မည်။ ကလေးငယ်၏ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားမှုများ ပပျောက်သွား သည်ကိုတွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ထိုနောက် “ကဲ သမီးလေးက ဒီလိုငြိမ်ငြိမ်ကလေးနေတာကို မေမေသိပ်ချစ်တာပဲ” ဟုပြော၍ သူမ၏နာခံ လိုက်လျောမှုအတွက် ချီးမွမ်းခြင်းသည် သင်၏အလိုဆန္ဒ ကလေးငယ်အားတွန်းအားပေးခြင်းထက်ပို၍ အကျိုးရှိပါသည်။ ကလေးငယ်၏ မနာခံဘဲ ငြင်းဆန်မှုအတွက် အပြစ်ပေးခြင်းထက်လည်း သာ၍ကောင်းမွန်ပါသည်။

လှုံ့ဆော်ခြင်း၊ အားပေးခြင်း၊ လမ်းညွှန်ခြင်းနှင့် ဩဇာသက်ရောက်စေခြင်းစသည်တို့အတွက် အချိန်ယူရပါသည်။ သို့သော် ထို သို့ပြုလုပ်ခြင်းများသည် သင်ပြောသမျှကို ကလေးငယ်က ခေါင်းမာစွာငြင်းဆန်တုန့်ပြန်မှု သို့မဟုတ် ဖိဆန်လိုသောသဘောထားပေါ် အခြေခံဆုံးဖြတ်ချက်များ ချမှတ်မှုတို့ထက် သင်၏တောင်းဆိုချက်များနှင့်အညီ လိုလားစွာလိုက်နာ လုပ်ဆောင်စေရန် ပိုမိုအကျိုးသက် ရောက်စေပါသည်။ အောက်ပါတို့သည် သင်၏ကလေးငယ်အား သင်ရည်မှန်းထားသော လမ်းအတိုင်းလျှောက်လှမ်းနိုင်စေရန် ဦးဆောင် မှုပေးနိုင်သည့် နည်းလမ်းအချို့ဖြစ်ပါသည်။

- ၁။ သင်နှစ်သက်သော လုပ်ငန်းအချို့တွင် ကလေးငယ်က စူးစိုက်စွာအာရုံဝင်စားမှုမရှိလျှင် နားဝင်ချိုအောင်တောင်းဆိုမှုသာ ပြုလုပ်ပါ။ လူကြီးများကဲ့သို့ပင် ဟန့်တားခံရခြင်းကို မကြိုက်ကြပါ။
- ၂။ တစ်စုံတစ်ခုပြောင်းလဲမှုပြုမည်ကို သင့်ကလေးအားမျှတစွာ သတိပေးပါ။ “သားရဲ့ဘလောက်တုံးကလေးတွေ မသိမ်းခင် ဆယ်မိနစ် ကစားနိုင်သေးတယ်။ အခုအချိန်ကစပြီး အချိန်မှတ်တော့မယ်နော်။”
- ၃။ ပါဝင်ကူညီဖို့ပြောပါ။ “စားပွဲပြင်ဖို့ သားပုမှဖြစ်မယ်”
- ၄။ ဖြစ်နိုင်ပါက ရွေးချယ်ခွင့်ပေးပါ။ “ဈေးဝယ်မသွားခင် ပြီးရမယ့်အလုပ်သုံးခုရှိတယ်။ ဘယ်အလုပ်ကို သမီးလုပ်မလဲ”
- ၅။ အတူတကွ ပျော်ရွှင်စွာလုပ်ဆောင်ပါ။ သင်ကပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်လုပ်ပြုလျှင် သင်လုပ်သည့်ကိစ္စကိုလည်း ကလေးများပျော်ရွှင်ကြပါ သည်။
- ၆။ ပြဿနာဖြစ်နိုင်ဖွယ် အလားအလာရှိသော ကိစ္စများကိုဟာသပြုလုပ်ခြင်း၊ ကစားခြင်းတို့ဖြင့်ကျော်လွှားပါ။ ရှုတ်ပွနေသော ဆံပင် များကို ဖြီးသင်သောအခါ အလှပြင်ဆိုင်ပြုလုပ် တမ်းကစားခြင်း၊ အစားအသောက် ဇီဇာကြောင်သူများအတွက် စားသောက်ဆိုင်ဖွင့် တမ်းကစားခြင်း စသည်တို့ပြုလုပ်ပါ။
- ၇။ အားပေးပါ။ အားပေးပါ။ အားပေးပါ။ အားပေးမခံရသော ကလေးသည်တလွဲတချော် ပြုလေ့ရှိတတ်သည်ကို သတိပြုပါ။ ကြိုး ပမာ-နည်းဗျူဟာကို သင်သတိပြုမိလျှင် ဖိဆန်တုန့်ပြန်မှုကို လိုက်လျောမှုအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲနိုင်ပါသည်။

မေတ္တာရည်ဖလားကို အသုံးပြုခြင်း

ကလေးငယ်တစ်ဦး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်စွာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် မေတ္တာတရားသည် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သော အရာဖြစ်သည်။ အလားတူစွာပင် အပျက်သဘောဆောင်သော အမူအကျင့်မှသည် အပြုသဘောဆောင်သော အမူအကျင့်သို့ ပြောင်းလဲရေးတွင်လည်း မေတ္တာသည် မဓာနအကျဆုံးဖြစ်သည်။ စင်စစ်အားဖြင့် မေတ္တာသည်သာ အပြုအမူပြောင်းလဲရေးကို စည်းကမ်းထက်ပို၍ စွမ်းဆောင်နိုင်ပါသည်။

မေတ္တာရည်ဖလား စည်းမျဉ်းကိုရှင်းပြမည်ဆိုပါက ဤသို့ဖြစ်သည်။ သင်၏ကလေးငယ်သည် ဖလားနှင့်ပမာတူသည်။ ကလေးငယ်အား မေတ္တာတရားကို ပြည့်စုံအောင်ဖြည့်စွမ်းပေးပါက သူ့တွင်ထပ်မံစွန့်ကြဲရန် မေတ္တာတရားလုံလောက်စွာရှိသည်။ သူသည် သင့်ကိုလည်းမေတ္တာထားနိုင်သကဲ့သို့ အခြားသူများကိုလည်း ချစ်ခင်နိုင်သည်။ အများသူငါချစ်ခင် နှစ်သက်လက်ခံနိုင်စွမ်းသော အမူအကျင့်ကို ကျင့်ဆောင်ရန်ကိုးညွှတ်လာပေလိမ့်မည်။

ကလေးများသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို အလေးပေးခြင်းဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ချိန်ထိုးကြသည်။ ထို့ကြောင့် သင့်ကလေးငယ်သည် တန်ဖိုးမဲ့နေသည်ဟု ခံစားနေရလျှင် သင့်ကလေးငယ်ကိုယ်တိုင် သူ့ကိုယ်သူအလေးပေးမှုဖြင့် ဖြည့်ဆည်းရန်လိုအပ်နေပေသည်။ အလေးထားမှုကိုရရှိရန် သူ၏ကြိုးပမ်းမှုများ၏ ရလဒ်အဖြစ်သူသည် အများနှင့်မတူသော အမူအကျင့်များကို လုပ်ဆောင်လာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့သော အမူအကျင့်များကို အပြစ်ပေးမှုနှင့်သာ ထိုက်တန်သည်ဟု မိဘများကအဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူလေ့ ရှိကြသည်။ သို့ရာတွင် သင့်ကလေးငယ်၏ မလျော်ကန်သော အမူအကျင့်သည် မေတ္တာရည်ခန်းခြောက်နေသော ဖလားကြောင့်ဖြစ်လျှင် အပြစ်ပေးမှုသည် ထိရောက်မှုရှိမည်မဟုတ်ပေ။ ဦးစွာ သူ၏မေတ္တာရည်ငတ်မှုကို တိုက်ကျွေးဖြည့်ဆည်းပေးရမည် ဖြစ်ပေသည်။

မေတ္တာရည်ဖလားစည်းမျဉ်းသည် လက်တွေ့မည်သို့အကျိုးရှိပုံကို လော်ရီ (Lori) ၏အဖြစ်က သာကေပြနေပါသည်။
(၇)နှစ်သမီးလေး လော်ရီအတွက် စိတ်ညစ်စရာနေ့တစ်နေ့ကို ကြုံတွေ့နေခဲ့ရသည်။ လော်ရီသည် တအိအိငိုသည်။ နှုတ်ခမ်းစုသည်။ ညီမလေး လီဆာ (Lisa) ၏အကြိုက်ဆုံး အရုပ်ကလေးကိုဆွဲလှသည်။

နောက်ဆုံးမိခင်က သည်းမခံနိုင်တော့သဖြင့် “လော်ရီ နင်ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ ကောင်းကောင်းနေ။ ညီမလေးကိုလည်း သနားပါဦး။ ဒါမှမဟုတ်ရင်တော့ အတွေ့ပဲ” ဟုအော်ငေါက်ခဲ့သည်။

မိခင်ကြိမ်းမောင်း ခြိမ်းခြောက်သည်ကို အလေးမထားသည့်ပြင် လီဆာအားမနာလိုတမာစကားများကို ဆက်လက်ပြောဆိုနေခဲ့သည်။ ညအိပ်ချိန်တွင် သူပြောသည်မှာ လွန်သွားသဖြင့် လော်ရီစိတ်မကောင်းဖြစ်နေရသည်ဟု မိခင်ကသူမကိုပြောသောအခါ လော်ရီပို၍ ဒေါသထွက်သွားပြီး “မေမေက သမီးထက်လီဆာကိုပိုချစ်တာကိုး” ဟုခွန်းတုန်ပြန်လိုက်သည်။ ထိုနောက် သုန်သုန်မှုန်မှုန်ဖြင့် အိပ်ပျော်သွားတော့သည်။

နောက်နေ့နံနက်တွင် လော်ရီတစ်ယောက် စိတ်ကောက်မပြေသေးဘဲ နိုးလာသည်။ ရှုတ်ပွနေသော ဆံပင်များကို ဖြီးသင်ရန် ပြောသောအခါ ဆင်ခြေအမျိုးမျိုးပေးနေသည်။ မိခင်က လော်ရီဘာဖြစ်တာပါလိမ့်ဟု တစ်ကိုယ်တည်းတွေးနေခဲ့သည်။

လော်ရီသည်သူမအား ကောင်းကွက်ကိုရှာ၍ အလေးပေးမှု အားနည်းသဖြင့် စိတ်လက်မချမ်းမြေ့ခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ မိခင်က “လော်ရီ သမီးဘာကြောင့် စိတ်ဆိုးတယ်ဆိုတာ မေမေသိတယ်” ဟုပြောလိုက်သည်။ လော်ရီက

“မေမေသိလို့လား” စိတ်ရှုတ်ရှုတ်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။

“သိတာပေါ့” ဟုမိခင်ကပြောသည်။ ဆက်၍ “သမီးရဲ့ မေတ္တာရည်ဖလားမှာ ဘာမှမရှိတော့ဘူး။ ကဲ ဒီကိုလာ မေမေဖြည့်ပေးမယ်”

မိခင်ကလော်ရီကို သူမ၏ပေါင်ပေါ်တွင် ထိုင်ခိုင်းပြီးပွေ့ဖက်ထားသည်။ နမ်းရှုတ်သည်။ လော်ရီသည် သူမအတွက် အဖိုးမဖြတ်နိုင်သူဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ လော်ရီအံ့ဩသွားသော်လည်း ဤလိုအလေးပေးမှုကိုမူ အလွန်ကျေနပ်လှသည်။ သူမကိုမချစ်ဘူးဟုထင်နေမိခဲ့သည်။ အတန်ကြာသော် သူမ၏မေတ္တာရည်ဖလား ပြည့်ပြီလားဟု မိခင်ကမေးသည်။ လော်ရီက သူမ၏ရင်ဘတ်ကလေးကိုပုတ်ပြရင်း

“မပြည့်သေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီအနားတော့ရောက်လာပြီ” ဟုပြောလိုက်သည်။ မိခင်က သူမကိုထပ်မံပွေ့ဖက် နမ်းရှုတ်ပြီးနောက် “အခုကော ပြည့်ပြီလား” ဟုမေးလိုက်သည်။ လော်ရီက

“မပြည့်သေးဘူး။ ဒါပေမယ့် သမီးမေးစေ့အထိ ရောက်လာပြီ” ဟုပြောလိုက်သည်။ “ကောင်းတယ်” ဟုမိခင်မမှတ်ချက်ချကာ လော်ရီကိုတိုး၍ တင်းကျပ်စွာဖက်လိုက်ရင်း “ကဲ ဒီတစ်ခါဖလားပြည့်ပြီး ဘေးကိုလျှံကျတဲ့အထိ မေမေတို့ဖြည့်နိုင်မလားဆိုတာ ကြည့်ရအောင်” ဟုပြောလိုက်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် လော်ရီကအားရပါးရပြီး၍ သူမ၏ဖလားပြည့်ရုံမျှမက လျှံကျနေပြီဖြစ်ကြောင်းပြောလိုက်သည်။

မိခင်က “ကဲ သမီးမှာဒီလောက်မေတ္တာရည်တွေ ပြည့်လျှံနေအောင်ရထားပြီး ညီမလေးကိုဘာဖြစ်လို့ နည်းနည်းလေးတောင် မပေးနိုင်တာလဲ” ဟုမေးလိုက်ရာ လော်ရီက “အိုး မဟုတ်ပါဘူး။ လီဆာကသမီးကို တွန်းပစ်လိမ့်မယ်” ဟုပြောပြသလဲ ပြန်ဖြေပါသည်။ လော်ရီ ကိုးရို့ကားရားပြုမှုခြင်း လီဆာကိုအလေးမပေးခြင်းမှာ ထိုကိစ္စအတွက်ဖြစ်နိုင်ကြောင်း မိခင်သဘောပေါက်သွားသည်။ သို့သော်လော်ရီက လီဆာကိုမေတ္တာရည် မျှဝေပေးရန် တိုက်တွန်းအားပေးခဲ့သည်။ လော်ရီသည် မဝံ့မရဲဖြင့်လီဆာထံသို့သွားကာ “လီဆာ

ညီမလေးကို သိပ်ချစ်တယ်” ဟုပြောရင်းပွေ့ဖက်လိုက်သည်။ လီဆာကလည်း သူ့အစ်မကိုတင်းတင်းကျပ်ကျပ် ပြန်ဖက်ထားသည်။ ထိုနောက် ညီအစ်မနှစ်ဦး လက်ချောင်းတွဲကာ မနက်စာစားရန် စားပွဲဆီသို့ ခြေဦးလှည့်လိုက်ကြပါတော့သည်။

အဖြစ်က ဤမျှနှင့်အဆုံးမသတ်သေးပါ။ ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ မိခင်သည်အလုပ်များပြီး မောပန်းနွမ်းနယ်လွန်းလှသောနေ့တစ်နေ့နှင့် ကြုံတွေ့ကခဲ့ရသည်။ မကျေမနပ်နှင့် တဖြစ်တောက်တောက်ပြောသည်။ သမီးများကိုလည်းအော်လိုက်ငေါက်လိုက်ဖြစ်နေသည်။ ခဏအကြာတွင် လော်ရီက “မေမေ မေမေစိတ်တိုနေတာဘာကြောင့်လဲဆိုတာ သမီးသိတယ်။ မေမေ မေတ္တာရည်ဖလားထဲမှာ ဘာမှမရှိတော့လို့ဘဲ” ဟုပြောကာ မိခင်၏လည်ပင်းကို သူ့မ၏လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် တင်းကျပ်စွာဖက်၍အားရပါးရမွှေးမွှေးပေးလိုက်သည်။ မိခင်၏ မေတ္တာရည်ဖလား မည်သို့ဖြစ်သွားမည်ဟု သင်ယူဆပါသနည်း။ အလားတူစွာပင် မိခင်၏ မေတ္တာရည်ဖလားသည်လည်း ပြည့်လျှံသွားကာ အေးချမ်းပျော်ရွှင်မှုကို ရရှိခဲ့ပေသည်။

ညဉ့်စရိုက်ကောင်းသော ကလေးများသည် အလေးပေးခြင်းကို မည်သို့ရလေ့ရှိကသနည်း။ ရလေ့ရှိခြင်းမဟုတ်ပါ။ ကလေးအများစုသည် ဆိုးရွားခြင်းကြားဝါခြင်း မိုက်မဲစွာပြုမူခြင်း ဖျက်လိုဖျက်ဆီးပြုလုပ်ခြင်း ထိခိုက်နစ်နာအောင်ပြုလုပ်ခြင်းတို့ကြောင့် အလေးပေးမှုကို ပိုမိုရရှိတတ်ကြကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။ အလေးပေးခြင်းသည် တစ်ခါတစ်ရံ အကောင်းအစိုးကို ကလေးများဝေဖန်ခြင်း မပြုနိုင်အောင် လွှမ်းမိုးထားသောလိုအပ်ချက် တစ်ရပ်ဖြစ်လာတတ်ပြန်သည်။ လစ်လျူရှုခြင်းထက် အော်ငေါက်ခြင်း သို့မဟုတ် ရိုက်နှက်ဆုံးမခြင်းက တော်ပေသေးသည်။ သင်၏ အလေးပေးမှုကို ရရှိရေးအတွက် သင်၏ကလေးများ မဟုတ်မမှန်သော အမူအကျင့်ကိုမပြုကျင့်မိကြပါစေနှင့်ဟု မျှော်လင့်မိပါသည်။

သင်သိကျွမ်းသူတစ်ဦးက မလျော်မကန်ပြုမူလာလျှင် မေတ္တာရည်ဖလားစည်းမျဉ်းကို သတိရလိုက်စေလိုပါသည်။ ထိုကလေးငယ်၏ မေတ္တာရည်ဖလား ခန်းခြောက်နေလျှင် ဖီဆန်တုန့်ပြန်လိုသော အမူအကျင့်ကို မေတ္တာခါတ်အနည်းငယ်မျှလောက် အပြုသဘောဆောင်သော အလေးပေးမှုလောက် မည်သည့်အရာကမျှ ပြောင်းလဲဖြစ်နိုင်စွမ်းရှိမည် မဟုတ်ပါ။ သင်၏ကလေးငယ်နှင့် ပျော်ရွှင်စွာ အချိန်ဖြုန်းပါ။ သင့်ကလေးငယ်ကို အားပေးပါ။ တန်ဖိုးထားသော စကားများကိုပြောပါ။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် သင့်ကလေးငယ်ထူးခြားမှုရှိမရှိနှင့် သူ၏အဆိုးမြင်အမူအကျင့်များ လျော့ပါးသွားခြင်းရှိ မရှိကိုစောင့်ကြည့်ပါ။

အခြေခံပညတ်ချက်များ

အသေးအဖွဲချိုးဖောက်မှုတိုင်းကိုပင် လွှမ်းခြုံထားသော စည်းမျဉ်းဥပဒေသ ၉၅၂ခုဖြင့် ကလေးအများစုကြီးပြင်းလာလေ့ရှိသည်။ သို့ရာတွင် အဆိုပါစည်းမျဉ်းဥပဒေသများကို ကလေးငယ်များမမှတ်မိနိုင်လျှင် စည်းမျဉ်းဥပဒေသကောင်းဟူသည် အဘယ်နည်း။ “ဒါပေမဲ့ ဖေဖေဒီအချက်ကို အမြဲပြောတယ်ဆိုတာ သားမမှတ်မိဘူး” ဟုသင်၏ ကလေးပြောလေ့ရှိသည်ကို အမြဲကားနေရသည်ဆိုလျှင် သင်ပြောထားသော ဥပဒေသများအနက် သူမှတ်မိသည့် ဥပဒေသထက် ကလေးငယ်ချိုးဖောက်နိုင်သည့် အခွင့်အလမ်းကပို၍ များနေပေလိမ့်မည်။ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတစ်ခုတည်းဖြင့်ပင် စည်းကမ်းကျနသော ကလေးငယ်များဖြစ်ထွန်း မလာစေနိုင်ပါ။

စည်းကမ်းများချမှတ်နေရုံဖြင့် အမှန်နှင့်မှားကို သင့်ကလေးငယ်ဝေဖန်ပိုင်းခြားတတ်လာစေရန် မည်သည့်အခါမျှ အထောက်အကူပြုလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ မည်သည့်အချက်က မှန်သောအမူအကျင့် သို့မဟုတ် မှားသောအမူအကျင့်ကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်ဟု သင့်ကလေးငယ်ရှင်းလင်းစွာ သဘောမပေါက်လျှင် သူ၏မြော်မြင်ဆင်ခြင်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချမှန်နိုင်စွမ်းရှိမည် မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် သင်၏စည်းကမ်းစာအုပ်ကြီးကို လွှင့်ပစ်လိုက်ပါ။ သင့်ကလေးများနှင့် သင့်အတွက်လိုက်နာရမည့် ကျင့်ဝတ်အဖြစ် အောက်ပါအခြေခံပညတ်ချက် ၃ချက်ကိုချမှတ်လိုက်ပါ။

- ၁။ သူတစ်ပါးကို ထိခိုက်အောင်မလုပ်ပါ။
- ၂။ မိမိကိုယ်ကိုလည်း ထိခိုက်အောင်မလုပ်ပါ။
- ၃။ ဝတ္ထုပစ္စည်းများကိုလည်း ထိခိုက်အောင်မလုပ်ပါ။

အထက်ပါအခြေခံပညတ်ချက် ၃ရပ်သည် များစွာသောမကောင်းမှုများ မပြုလုပ်ရန် လွှမ်းခြုံမိသည့်ပြင် ကလေးငယ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်နိုင်စွမ်းရှိစေသော လိုအပ်သည့်လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ရပ်ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းလည်းဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါ ပညတ်ချက် ၃ရပ်မရှိလျှင်ကလေးငယ်များသည် အချို့သောလွဲမှားသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ချမှတ်နိုင်ပေသည်။ ဥပမာ အိမ်ရှေ့ကွက်လပ်တွင် ဂျက် (Jack) ကဘေ့စ်ဘောကစားချင်သည်။ သူကစည်းကမ်းစာအုပ်ဟောင်းကြီးကို စစ်ဆေးကြည့်ရာ “အိမ်ရှေ့ကွက်လပ်တွင် ဘေ့စ်ဘောမကစားရ” ဟုသင်အမြဲပြောလေ့ရှိသော စည်းကမ်းချက်ကို မမှတ်မိတော့ပေ။ သူကစည်းကမ်းအမှတ် ၅၄၂၂ကိုစဉ်းစားကြည့်ရာ “ပန်းခြံထဲတွင် ဘောလုံးမကန်ရ” ဟုဆိုထားကြောင်းတွေ့ရသည်။ စည်းကမ်းချက်ခြင်း နီးစပ်နေသည်။ သို့သော် ဤနေရာကားပန်းခြံမဟုတ်။ အိမ်ရှေ့ကွက်လပ်ဖြစ်သည့်ပြင် ဘောလုံးကန်ခြင်းလည်းမဟုတ်။ ဘေ့စ်ဘောဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့်သူက ကိုက်အနည်းငယ်အကွာတွင်ရှိနေသော ဓါတ်ပုံများချိတ်ထားသည့် ပြတင်းပေါက်ကို မစဉ်းစားမိတော့ဘဲ “ရိုက်” ဟုဆို၍ဘေ့စ်ဘောကို ရိုက်လိုက်သည်။

သို့သော် ဤနေရာတွင် အခြေခံပညတ်ချက် ၃ရပ်ကိုသာ သူသုံးမည်ဆိုပါက “အိမ်ရှေ့ကွက်လပ်မှာ ဘေ့စ်ဘောကစားရင်

သူများကိုထိခိုက်မလား။ မထိခိုက်ဘူး။ ငါ့ကိုရောထိခိုက်မလား။ မထိခိုက်ဘူး။ ပစ္စည်းတွေကိုရောထိခိုက်မလား။ အိုး မဖြစ်ဘူး။ ဓါတ်ပုံချိတ်ထားတဲ့ ပြတင်းပေါက်ရှိတယ်။ ထိလိုက်ရင် ကွဲသွားမယ်။ ဒါဆိုရင် အိမ်ရှေ့မှာဘေ့ဘေ့ဘေ့ မကစားရင်ကောင်းမယ်” ဟုသူ့ကိုယ်သူမေး၍ ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်မိပေမည်။

သင့်အိမ်ရှိအခြေအနေ အမျိုးမျိုးကိုလိုက်၍ ဤပညတ်ချက် ၃ရပ်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲအသုံးပြုလျှင် သင့်ကလေးများလည်း လိုက်နာကျင့်ကြံရန်အချိန်များစွာ ယူဖို့မလိုပါ။ ယင်းအချက် ၃ရပ်ကိုသင့်ကလေးများအား စောစောကတည်းကပင် မကြာခဏသတိပေးနေမည်ဆိုပါက သူတို့လုပ်သင့်သည့်အရာများနှင့် မလုပ်သင့်သည့်အရာများအပေါ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှန်ရေးတိုင် ယင်းအချက်များကို စောစီးစွာ အသုံးပြုကြပေလိမ့်မည်။ ထိုအခြေအနေမျိုးသို့ ရောက်ရှိလာပါက သင်၏မိသားစုတစ်ရပ်လုံး စည်းကမ်းလိုက်နာရေး အလုပ်သည်ပိုမိုလွယ်ကူချောမွေ့ပေလိမ့်မည်။

ကလေးငယ်များ၏ အမူအကျင့်ကို အမျိုးအစားခွဲခြားခြင်း

သင့်ကလေးငယ်အား အရာတိုင်းကို တစ်ချိန်တည်းတွင် သင်၍မရနိုင်ပါဟု ကျွန်ုပ်ပြောလျှင် သင်အံ့ဩသွားမည်လောဟုကျွန်ုပ်မယုံမရဲဖြစ်မိသည်။ ဤသို့သင်ပေးရန် ကြိုးစားလျှင် သင့်အနေဖြင့်အမြဲလိုလိုပင် တဗျစ်တောက်တောက် ဆူပူကြိမ်းမောင်း နေရမည့်အပြင် ရမည့်အကျိုးဆက်ကလည်း ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် အရာထင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ပထမအဆင့်တွင် သင်အဆိုးမြင်တတ်လာလိမ့်မည်။ စိတ်ရှုတ်ထွေးလာလိမ့်မည်။ ထိုနောက် မိဘဘဝ၏ သုခချမ်းသာကို လက်လွတ်ဆုံးရှုံးသွားတော့မည်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယအဆင့်တွင်သင့်ကလေးများ၏ ဘဝကိုပျက်ဆီးအောင် သင်ဖန်တီးသလို ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ ကလေးငယ်အများစုသည် စည်းကမ်းတင်းကျပ်သောမိဘများကို ကလေးငယ်များ တော်လှန်ဆန့်ကျင်သည့် အမူအကျင့်များပေါက်ဖွား မလာခင်အချိန်အထိသာ သည်းခံတတ်ကြပေသည်။

သင့်ကလေးငယ်အား အရာတိုင်းကိုတစ်ချိန်တည်းတွင် သင်ကြားပေးရန်ကြိုးစားခြင်း၏ အကြီးမားဆုံးသောအကျိုးဆက်မှာ သင်သည်အသေးအဖွဲ့ ချိုးဖောက်မှားယွင်းမှုများကို ပြင်ဆင်နေရခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်လှပမ်းဖြစ်ကာ သူတစ်ပါးကိုမထိခိုက်ခြင်း မိမိကိုယ်မိမိမထိခိုက်ခြင်း ဝတ္တုပစ္စည်းများကို မထိခိုက်ခြင်းဟူသော အခြေခံပညတ်ချက် ၃ရပ်အနက်အဓိကအချက်ဖြစ်သော မိမိကိုယ်မိမိမထိခိုက်စေရန် ဟူသောချိုးဖောက်သလိုဖြစ်နေခြင်းပင်တည်း။ ထိုအခါတိုင် အခြေခံပညတ်ချက် ၃ရပ်သည်စင်စစ် အရေးမပါလှပါတကား ဟုယူဆလာကာ သင်၏အခွင့်အာဏာကို လေးစားလိုက်နာမှုလျော့ပါးလာသည်။

ထို့ကြောင့် သင့်အတွက် ထိုအချိန်တွင်အမှန်တကယ်အရေးကြီးသောအချက်ကို ဆုံးဖြတ်ရမည့်ပြင် ထိုအချက်ကိုသာ သင်ကြားပေးရန် အာရုံစိုက်ရပါမည်။ ထိုအချက်ကို သင်ကြားပြီးလျှင် ဒုတိယအရေးကြီးသောအချက်များကို ဆက်လက်သင်ကြားရပါမည်။ သင့်ကလေး၏ အမူအကျင့်များကို အမျိုးအစားသုံးခုခွဲခြားခြင်းအားဖြင့် သင်ကြားရန် လွယ်ကူစေပါသည်။

အမျိုးအစား ၁။ သင်ကလေးလက်ခံပြီး ပြုမူလေ့ရှိစေချင်သော အမူအကျင့်သင်၏စာရင်းတွင် ယဉ်ကျေးခြင်း၊ ကစားစရာများ ဝေငှခြင်း၊ ညစ်ပေသောအဝတ်အစားများကို ရွေးချယ်ခြင်း၊ ကလေးငယ်ကလေးများ အိပ်နေစဉ်ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်စွာ ကစားခြင်းတို့ ပါဝင်နိုင်ပါသည်။

အမျိုးအစား ၂။ အခြေခံပညတ်ချက် ၃ရပ်အနက် တစ်ရပ်ရပ်ကိုချိုးဖောက်သောကြောင့် သင်ကခွင့်မပြုနိုင်သောအမူအကျင့်။ ထိုစာရင်းတွင် ရေစည်ပိုင်းထဲဝင်၍ရပ်ခြင်း၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမချင်း ကိုက်ဆွဲခြင်း၊ ပစ္စည်းများကို ပစ်ပေါက်ခြင်းတို့ပါဝင်နိုင်ပါသည်။

အမျိုးအစား ၃။ သင်မကြိုက်သော်လည်း သည်းညည်းခံနိုင်သော အမူအကျင့်။ ထိုစာရင်းကား ရှည်လျားနိုင်ပါသည်။ ယင်းတွင်အိပ်ရာခင်းကို တွဲလွဲချကာအိပ်ရာကို သေသပ်စွာမသိမ်းဆည်းခြင်း၊ ခက်ရင်းတွင်ကပ်နေညပ်နေသည့်အစားအစာကို လက်မဖြင့် တွန်းထုတ်စားသောက်ခြင်း စသည်တို့ပါဝင်နိုင်ပါသည်။

သင့်ကလေး၏အမူအကျင့်များကို အမျိုးအစားခွဲခြားပြီးလျှင် သင်လုပ်ရမည့်လုပ်ငန်းမှာ ရိုးရိုးကလေးပင်ဖြစ်ပါသည်။

အမျိုးအစား ၁အတွက်။ သင်လက်ခံသော အမူအကျင့်အတွက် ချီးမွမ်းပါ။ ချီးမြှောက်ပါ။

အမျိုးအစား ၂အတွက်။ သင်ခွင့်မပြုနိုင်သော အမူအကျင့်အတွက် ပြုပြင်ပေးပါ။

အမျိုးအစား ၃ အတွက်။ သင်မကြိုက်သော အပြုအမူကို လစ်လျူရှုနိုင်ပါက သည်းညည်းခံပါ။ သို့မဟုတ် မည်သို့ဖြစ်ပျက်သည်ကိုကလေးငယ်မသိစေဘဲ ပိုမိုသင့်တော်သော အမူအကျင့်ကို ရရှိသည်။ သင်ကြားနည်းကို တီထွင်သင်ကြားပါ။

အမျိုးအစား ၃ကိုဖြေရှင်းရေး ပထမအဆင့်အနေဖြင့် သင့်အားစိတ်အနှောင့်အယှက် အပေးဆုံးအမူအကျင့်များကို စုစည်းပါ။ လက်ရှိဖြေရှင်းရန် လိုအပ်သည့်အမူအကျင့်များကို ဆုံးဖြတ်ပါ။ အိပ်ရာသိမ်းခြင်းသည် အရေးကြီးကောင်းကြီးမည်ဖြစ်သော်လည်း သွားတိုက်ခြင်းနှင့် “ကျေးဇူးပြု၍” ဟူသောစကားပြောဆိုခြင်းလောက် အရေးမကြီးပါ။ သွားတိုက်ခြင်းနှင့် “ကျေးဇူးပြု၍” ပြောခြင်းကို အလေးပေးလာလျှင် အလေ့အကျင့်တစ်ရပ်ဖြစ်လာပြီး အခြားအမူအကျင့်များကို ဆက်လက်တီထွင်သင်ကြားပေးနိုင်ပါသည်။

သင့်ကိုယ်တိုင်နှင့် သင့်ကလေးငယ်ကို ဂရုတစိုက်စောင့်ကြည့်ပါ။ သင်သည်ချီးမြှောက်မှုပြုခြင်းထက် ပြုပြင်ခြင်းကပိုများနေပြီဆိုလျှင် တစ်ခုခုမှားယွင်းနေပြီဖြစ်သည်။

နာခံလွယ်အောင်သင်ကြားခြင်း

ကလေးများနှင့်အတူတကွ ပျော်ရွှင်စွာနေချိန်ရရှိခြင်းကို ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဤယုံကြည်ချက်သည် ကျွန်ုပ် အနေဖြင့် စည်းကမ်းမဲ့စွာ ပြုမူကျင့်ကြံသူတစ်ဦးနှင့် မခြားနားခြင်း သို့မဟုတ် လိုအပ်ပါကစည်းကမ်းသတ်မှတ်ရန် စိုးရိမ်သူတစ်ဦးဖြစ်ခြင်းဟူသော သဘောမျိုးကိုမဆိုလိုပါ။ ထိုသဘောနှင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီးဆန့်ကျင်နေပါသည်။ စည်းကမ်းသတ်မှတ်ရန် ဖန်တီးချဉ်းကပ်နည်းသည် မိဘများကယင်းသို့ စည်းကမ်းသတ်မှတ်ရန် စိတ်အားထက်သန်မှု၊ စည်းကမ်းကိုထိန်းသိမ်းမှုနှင့် သတ်မှတ်စည်းကမ်းများကိုလိုက်နာစေသည့် အားသက်ရောက်စေမှသာ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိပါသည်။ သို့မှသာ ကလေးများအနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လုံခြုံစိတ်ချရသည်ဟု ခံစားကြရပြီး လူကြီးများကိုလည်း လိုလားစွာလေးစားနာခံလေ့ရှိကြပါသည်။

ကလေးများအား နာခံတတ်စေရန် သင်ကြားပေးခြင်းသည် ခက်ခဲသောလုပ်ငန်းတစ်ခု မဟုတ်ပါ။ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုပင် ရရှိနိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင်တိကျသော အခြေခံစည်းမျဉ်းများကို မချမှတ်ဘဲ နာခံခြင်းတစ်ခုတည်းဖြင့် သင်သည်ကလေးငယ်များနှင့်အတူ ရယ်မောပျော်ရွှင်ခြင်း၊ အတူကစားခြင်းတို့ကို မပြုလုပ်နိုင်ပါ။

နာခံခြင်းသည် ကလေးငယ်တစ်ဦး မဖြစ်မနေသင်ယူရမည့် အရေးကြီးသောသင်ခန်းစာတစ်ခုဖြစ်သည်။ သင်၏ ရည်မှန်းချက်မှာသင်၏ ကလေးငယ်များအတွက် စိတ်အားထက်သန်စွာ နာခံလိုသောအခြေခံစိတ်ဓါတ် မွေးမြူပျိုးထောင်ပေးပေးပေးဖြစ်သည်။ ကလေးများနာခံတတ်စေရန် သင်ကြားခြင်းတွင် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သော အဓိကအချက်မှာ သင်၏တောင်းဆိုချက်ကို အဆက်မပြတ်တွန်းအားပေးခြင်းဖြင့် သင်၏အခွင့်အာဏာ/ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ကလေးများကလေးစားလာအောင် တည်ဆောက်ပေးပေးပေးဖြစ်သည်။

ကလေးတစ်ဦး၏ အစောပိုင်းနှစ်အနည်းငယ်ကာလသည် သင်၏အခွင့်အာဏာကို ကလေးငယ်သိရှိလာစေရန် ဆောင်ရွက်မည့် အချိန်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဆောင်ရွက်ရာတွင် သင်၏ညွှန်ကြားချက်များနှင့် တောင်းဆိုချက်များကို တသမတ်တည်းအားဖြည့်တိုက်တွန်းရမည်။ အချို့သော မိဘများစွာတို့သည် တိုက်တွန်း၍မရသည့်အရာများကို တိုက်တွန်းခြင်းဖြင့်နာခံမှု သင်ခန်းစာကိုလွဲမှားစွာသင်ကြားလေ့ရှိသည်။ ဥပမာ “တိတ်စမ်း မငိုနဲ့။ ဒီထက်ပိုပြီးသည့်မခံနိုင်ဘူး။ ဒီလောက်တောင် ငိုချင်ရင်ငိုအောင်လုပ်ပေးမယ်ကြားလား” ဟူသောအပြောမျိုးကို ရင်းနှီးကြပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် “ရှေ့ ဒီအသီးအရွက်တွေကိုစားစမ်း။ မစားဘဲထွေးပစ်ရင်ထွေးပစ်ကြည့်”

ထိုသို့သော တောင်းဆိုမှုမျိုးကို တိုက်တွန်းလုပ်ဆောင်ခိုင်း၍ မရနိုင်ပါ။ မြောက်လွန်း ခြောက်လွန်းရသဖြင့် သင်၏မျက်နှာပြာနှမ်းလာသော်လည်း ကလေးငယ်တကယ်မလုပ်ချင်သည့်အရာကို တိုက်တွန်းလျှင် ကလေးငယ်ကသူ၏ စားခြင်း၊ ငိုခြင်း၊ အိပ်ခြင်းနှင့် မလိုက်နာချဉ်းတို့ကို ဇွဲကောင်းကောင်းနှင့်အဆုံးစွန် ထိန်းချုပ်ထားပေးလိမ့်မည်။ တရားနည်းလမ်းကျသော သဘာဝကျသော တောင်းဆိုမှုမျိုးဖြင့် စတင်လုပ်ဆောင်လျှင် ထိုတောင်းဆိုမှုမျိုးကို သင်တွန်းအားပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ဥပမာ

- “အထဲဝင်တော့လေ” (အပြင်ထွက်၍ ကလေးငယ်ကိုအထဲသို့ခေါ်လာခြင်း)
 - “လက်တွေဆေး မျက်နှာသစ်” (သင့်ကလေးငယ်ကို ရေဇလုံသို့ဦးဆောင်ခေါ်သွားပြီး သူ့ကိုဆပ်ပြာနှင့် တဘက်ပေးခြင်း)
 - “စက်ဘီးစီးပါလား” (ကလေးငယ်ကိုဆွဲခေါ်ကာ သူမ၏စက်ဘီးဆီသို့ ပို့ပြီးစက်ဘီးပေါ်တင်ပေးခြင်း)
- သင်၏တောင်းဆိုချက်တစ်ခု အာဏာသက်ရောက်သွားပြီးဟု သင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့လျှင် အောက်ပါလုပ်ငန်းစဉ်များကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ပါ။

- ၁။ တောင်းဆိုချက်ကို တစ်ကြိမ်ဘဲပြုလုပ်ပါ။ ကလေးငယ်များသေချာစွာကြားပြီး နားလည်သဘောပေါက်ပါစေ။
 - ၂။ ကလေးငယ်က လိုက်လျောတုန့်ပြန်လျှင် သဘောကျကျေနပ်သည့် ခံစားချက်ကိုပြဆိုသည့် စကားဖြင့်ချီးမြှောက်ပါ။ (မေမေခိုင်းတာကို သားကလုပ်ပေးတော့ မေမေသိပ်ဝမ်းသာတာပဲ) သို့မဟုတ် ပွေ့ဖက်ခြင်း၊ ပြုံးပြခြင်းတို့ကဲ့သို့သော မေတ္တာသင်္ကေတတစ်ခုခုကိုပြပါ။
 - ၃။ ကလေးငယ်တုန့်ပြန်ခြင်းမပြုလျှင် လုပ်ဆောင်ရန်သင်က တိုက်တွန်းသည့်တောင်းဆိုချက်ကိုပင် ထပ်မံတိုက်တွန်းပါ။ ဥပမာ “ညစာစားဖို့ အိမ်ထဲဝင်တော့လို့ ပြောနေတယ်လေ” ထိုနောက်သူမ၏ လိုလားသော လိုက်လျောမှုကိုရနိုင်သော လိုအပ်သည့် မည်သည့်ကိစ္စကိုမဆို လုပ်ဆောင်ပါ။ ဥပမာ “အိမ်နောက်ဖေးတံခါး သမီးကိုဖေဖေက လိုက်လို့မီ မမီလောင်းမယ်ကွာ” “ကဲ ထမင်းစားပွဲက သမီးထိုင်ခုံကိုရောက်အောင် ခြေလှမ်းဘယ်နှစ်လှမ်း လျှောက်ရမလဲဆိုတာ မှန်းကြည့်ရအောင်” စသည်ဖြင့် အိမ်ထဲသို့ရောက်စေမည့် ကစားနည်းမျိုးကိုဖန်တီးပါ။ ကလေးငယ်၏ လက်ကိုဆွဲ၍ တံခါးပေါက်အထိ ခုန်ပေါက်သွားခြင်းဖြင့် ကစားနိုင်ပါသည်။
- နာခံခြင်းကို ရှောင်လွှဲရန်ဖြစ်စေ နာခံမှုကိုအချိန်ဆွဲရန်ဖြစ်စေ သင့်ကလေးငယ်အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ ဟန့်တားရှောင်လွှဲနည်းများကိုသတိထားပါ။ “အမှိုက်ကြိုးတာ သားအလှည့်မဟုတ်ဘူး” “ပြီးတဲ့အပတ်က သမီးရှင်းပြီးပြီ” “မေမေ့ကိုချစ်တယ်နော်” “ဘယ်နှစ်နာရီထိုးပြီလဲ” စသည်တို့ကဲ့သို့ ဟန့်တားရှောင်လွှဲနည်းများကို သုံးဖို့ကြိုးစားကြပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့သောနည်းမျိုးကို သုံးလာပါက လုံးဝဥပက္ခာပြုလိုက်ပါ။ တောင်းဆိုထားသည့်ကိစ္စကို နာခံသည့်တိုင်အောင် ထိုစကားများကိုထည့်သွင်း ပြောကြားခြင်းမပြုပါနှင့်။ ဟန့်တားရှောင်လွှဲနည်း တစ်ခုကိုသုံးပြီးတိုင်း သင်၏တောင်းဆိုချက်ကိုသာ ထပ်ကာထပ်ကာပြောပါ။

မေမေ ။ အမှိုက်တွေကြိုးလိုက်
ဂျူနီယာ ။ သိပ်ပင်ပန်းတယ်

မေမေ ။ အမှိုက်တွေကြီးလိုက်
 ဂျူနီယာ ။ ဒီကိစ္စကို ဘာဖြစ်လို့ချက်ချင်းလုပ်ရမှာလဲ
 မေမေ ။ အမှိုက်တွေကြီးလိုက်
 ဂျူနီယာ ။ ပြီးတဲ့အပတ်က သားကြီးထားပြီးပြီပဲ။ မေမေတရားဘူး။
 မေမေ ။ အမှိုက်တွေကြီးလိုက်
 ဂျူနီယာ ။ ဘယ်တော့မှ အပြင်ထွက်ကစားရမှာလဲ
 မေမေ ။ အမှိုက်တွေကြီးလိုက်

သင်စိတ်ကူးရပြီလား။ သင့်အနေဖြင့် ဓါတ်ပြားချက်ကဲ့သို့အပ်ကြောင်း ထပ်ကောင်းထပ်နေပုံရသော်လည်း ဟန့်တားရှောင်လွှဲနည်းသည်ဟန်မကျတော့ကြောင်း သင်၏ကလေးငယ်သိလာလျှင်ကား ပို၍လွယ်ကူစွာ နာခံတတ်လာပါလိမ့်မည်။

သင်၏တောင်းဆိုချက်ကို မပြောင်းလဲဘဲ တသမတ်တည်းပြုလုပ်ရန် အချိန်ယူရပါသည်။ အကယ်၍ ပြောင်းလဲသွားလျှင်မူ သင်၏ကလေးငယ်နာခံတတ်ရေးကို ၅၀/၅၀သာ သင်မျှော်မှန်းနိုင်ပါတော့မည်။

နံနက်တိုင်းအိပ်ယာသိမ်းခြင်းသည် ဂျူနီယာအတွက်အရေးကြီးသည်ဟု မေမေကယူဆသည် ဆိုပါစို့။ ထိုအချက်ကိုသူကောင်းစွာသိသည်။ သူလိုက်နာရမည့် အခြေခံစည်းမျဉ်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်ကို သူနားလည်သည်။ သို့သော် နံနက်တိုင်းပင် မေမေအလုပ်များလွန်းသဖြင့် သူ့အခန်းကိုစစ်ရန် မေ့သွားလေ့ရှိသည်။ သူမ အားလပ်၍စစ်ဆေးကြည့်သောအခါ ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသော အိပ်ယာကိုတွေ့ရသည်။ ထိုအခါ ယင်းကိစ္စကို လစ်လျူထားလိုက်ရန် လွယ်သော်လည်း ကျောင်းကားမလာမီအိပ်ယာသိမ်းရန် နောက်ထပ်တိုက်တွန်းရဦးမည် ဟုစဉ်းစားပြီး ကျောင်းဆင်းသည်အထိစောင့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးကျောင်းမှ ပြန်ရောက်သောအခါ ထိုကိစ္စကိုမေ့သွားပြန်သည်။

အိပ်ယာသိမ်းသည့် ပြဿနာကို မေမေကယခုတိုင် အလေးထားနေဆဲဖြစ်သည်။ သူမသည် ဂျူနီယာကို တိကျသေချာမှုမရှိသောအချိန်ကာလများဖြင့် တောင်းဆိုမှုပြုခဲ့သည်။ ယခုလောက်ဆိုလျှင် အိပ်ရာသိမ်းရန် လိုက်နာတတ်သင့်ပြီ မဟုတ်လော။ သူလုပ်ရမည့်အလုပ်ကို သူသေချာစွာသိသည်။ အဘယ်ကြောင့် သူမလုပ်သနည်း။ အကြောင်းမှာ တသမတ်တည်း တိုက်တွန်းမှုမရှိသောကြောင့်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍ မေမေကသူ့ကလေးငယ်ထံမှ မျှော်မှန်းထားသော အပြုအမူကိုအရိုးစွဲလာသည်အထိ အလေ့အကျင့်ဖြစ်လာသည်အထိတသမတ်တည်း တိုက်တွန်းခြင်း အဆက်မပြတ်ထပ်ကာထပ်ကာ တိုက်တွန်းခြင်းပြုခဲ့မည်ဆိုပါက ဂျူနီယာသည် နံနက်စောစောထပြီး “ကဲ ငါအိပ်ရာသိမ်းရမလား” ရွေးချယ်စရာလမ်းများကို ချိန်ဆကာ (“အိပ်ရာမသိမ်းရင် မနက်စာမစားခင် မေမေကငါ့ကိုပြန်သိမ်းခိုင်းဦးမှာပဲ”) (“အခုပဲသိမ်းလိုက်တာက ပိုကောင်းပါတယ်လေ”) ဟုဆုံးဖြတ်ချက်ချပေးလိမ့်မည်။

.....

သင်၏ကလေးများကို မှန်ကန်စွာပျိုးထောင်မည်ဆိုလျှင် သူတို့သွားသင့်သည်လမ်းကြောင်းအတိုင်း လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ပေးပါ။ သူတို့သွားရမည့် လမ်းကြောင်းအတိုင်း လေ့ကျင့်ပေးပါနှင့်။

.....

ဖေဖေ၊ မေမေ၊ ဘိုးဘိုး၊ အစ်ကိုဝမ်းကွဲ ဂျိုး၊ အန်တီ ဘက်စီနှင့် ကလေးကြည့်အပါအဝင် သားသမီးပြုစုပျိုးထောင်ရေးလုပ်ငန်းတွင်တက်ညီလက်ညီ တိုက်တွန်းလှုံ့ဆော်ရေးကား ခက်ခဲလှပါသည်။ ထိုအခြေအနေကို အခွင့်ကောင်းယူကာ ကလေးငယ်က အပြည့်အဝအသုံးပြုပြီး မိသားစုတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရန်တိုက်ကာ သူ့ထွက်ပေါက်သူရှာပေးလိမ့်မည်။ ကလေးငယ်အနေဖြင့် မည်သို့သွေးခွဲ အနိုင်ယူရမည်ကိုသင်ကြားပေးရန်ပင် မလိုပါ။ သို့သော် ကလေးတစ်ဦးအတွက် ဖြစ်သင့်သောကန့်သတ်ချက်ကို သဘောတူချမှတ်ပြီး တသမတ်တည်းတိုက်တွန်း လှုံ့ဆော်မည်ဆိုပါက သင်၏ကလေးငယ်သည် နာခံမှုလမ်းကြောင်းပေါ်မှ သွေဖီသွားနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

နာခံနိုင်သောကန့်သတ်ချက်များချမှတ်ခြင်း

နာခံခြင်းဟူသည်မှာ အခြားသူများကချမှတ်ထားသော ကန့်သတ်ချက်များအတွင် နေထိုင်ရန်ဆန္ဒထက်သန်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ အဆင့်တိုင်းတွင် ကန့်သတ်ချက်များကို တွေ့ရသည်။ အဆိုပါ ကန့်သတ်ချက်များကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့လျစ်လျူရှုမထားခဲ့လျှင် အလွယ်တကူဒုက္ခတွေ့နိုင်ပေသည်။ နာခံရမည့်ကန့်သတ်ချက်များကို သင့်ကလေးငယ် သင်ယူနိုင်သည်နှင့်အမျှ သူ့ဘဝတွင် ပျော်ရွှင်လာရသည့်အပြင် သင်၏မိဘအဖြစ် ပျိုးထောင်သည့်လုပ်ငန်းတာဝန်ကိုလည်း ပိုမိုဖြည့်စွမ်းပေးရာရောက်ပေသည်။ “သားသမီးတို့မိဘစကားကိုနားထောင်ကြလော့” (ဧဖက်ဩဝါဒစာ ၆:၁) သည်အမြော်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော ဩဝါဒပင်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် အချို့ကလေးများသည် နာခံရန်ခက်ခဲနေကြပါသနည်း။

ကလေးငယ်များ ကန့်သတ်မှုများကို လူကြီးများကဲ့သို့ပင် တုန့်ပြန်လေ့ရှိကြပါသည်။ နောက်ဆက်တွဲရလဒ်သည် အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝလွန်းသည်ဆိုလျှင် သူတို့နာခံတတ်ကြပါသည်။ နာခံမှုမရှိခြင်း၏ လူမှုရေးဆိုင်ရာ နောက်ဆက်တွဲရလဒ်များကို သူတို့ကြောက်ရွံ့

ကြမည်ဆိုလျှင် သူတို့နာခံကြပါလိမ့်မည်။ သို့သော် နောက်ဆက်တွဲ ရလဒ်သည်မူနီစီပယ်တီဇီ ဟုလည်းကောင်း၊ လူတိုင်းကကန့်သတ်ချက်များကို လစ်လျူရှုကြလျှင် သူတို့အခွင့်အရေးကို သူတို့အရယူကြပါလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် ကန့်သတ်ချက်များ ရှင်းလင်းတိကျမှုမရှိလျှင် ကန့်သတ်ချက်တစ်ခုချမှတ်ထားသော်လည်း ချိုးဖောက်မှုကလေးတစ်ခုအတွက် နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်မရှိလျှင် သို့မဟုတ် ကန့်သတ်ချက်များအတွက် တသမတ်တည်းသော တိုက်တွန်းတောင်းဆိုမှုများမရှိခဲ့လျှင် ကလေးများသည် ကန့်သတ်ချက်များကို တွန်းကန်တော်လှန်ရုံမျှမက သူတို့အတွက်လည်း မည်သည့်ကောင်းကျိုးမျှ သက်ရောက်မှုမရှိနိုင်တော့ပေ။

ကန့်သတ်ချက်တစ်ခုသည် နာခံနိုင်ဖွယ်ရှိ မရှိစဉ်းစားရေးတွင် သင့်ကိုယ်သင်မေးရမည့် မေးခွန်းများမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

၁။ ကန့်သတ်ချက်သည် ရှင်းလင်းတိကျပါသလား။ သင်၏ကလေးငယ်အား မြက်ထင်းကိုရိတ်ခိုင်းသောအခါ သင်ဘာကိုဆိုလိုပါသနည်း။ မြက်ရိတ်ပြီးသောအခါ မြက်ရိတ်ဖတ်များကို စုပုံ၍ အိတ်ထဲသို့သွတ်သွင်းစေချင်သည်ကို ဆိုလိုပါသလား။ သင့်ကလေးငယ်အား အသွားပါသောကိရိယာ (အန္တရာယ်ရှိသော မြက်ရိတ်စက်) ကိုအသုံးပြုစေချင်ပါသလား။ အသုံးပြုစေချင်ပါက အန္တရာယ်မရှိအောင်အသုံးပြုနည်းကို ရှင်းလင်းတိကျစွာ သင်ကြားပါ။

၂။ မည်သည့်တွင် နာခံမှုကိုမျှော်လင့်သနည်း။ သင့်နှင့်သင့်ကလေးငယ်တို့ နှစ်ဦးစလုံးအတွက် ကျိုးကြောင်းဆီလျော်မှု ရှိပါသလား။ အဆိုပါအချိန် သတ်မှတ်ချက်ကို သင့်ကလေးငယ်က သဘောတူပါသလား။

၃။ နာခံမှုအတိုက် သတ်မှန်သောနောက်ဆက်တွဲ အကျိုးသက်ရောက်မှုသည် သဘောအဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် ပြည့်စုံလုံလောက်မှု ရှိပါသလား။ ထိုအကျိုးဆက်ကို ရှင်းလင်းစွာပြောပြထားပါသလား။ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်မသေချာသေးလျှင် နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်တစ်ခုခုရှိမည့်အကြောင်းကို သင့်ကလေးငယ်အား သေချာစွာပြောပြထားပါ။ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်အတိုင်း ဆက်လက်လိုက်နာစေရေးအတွက် သင်ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပြီးပြီလား။

၄။ အဆိုပါနာခံမှုမျိုးသည် လူမှုရေးဖိအားပေးမှုကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပါသလား။ အခြားကလေးများက ထိုကန့်သတ်ချက်များကို မလိုက်နာလျှင် သင့်ကလေးအတွက် လိုက်နာရန်အခက်အခဲ ရှိနိုင်ပါသလား။ နာခံမှုရှိလျှင် လူမှုရေးအရလက်ခံနိုင်ဖွယ် ရှိပါသလား။ မနာခံလျှင် လူမှုရေးပျက်ပြားဖွယ် ရှိပါသလား။

၅။ သင်၏ကန့်သတ်ချက်များကို သင့်ကလေးငယ်နားလည်ပါသလား။ သင်၏တောင်းဆိုချက်ကို သင့်ကလေးက သူနားလည်သည့်အတိုင်း သူ့စကားဖြင့်ပြန်ရှင်းပြတတ်ပါသလား။ သူ့စကားကို သူဖတ်နိုင်အောင် သင်ကစာဖြင့် ပြန်၍ရေးပြပါသလား။

သင်၏ကလေးငယ်က သင်၏ကန့်သတ်ချက်များကို ပယ်လှန်ခြင်းမပြုစေလိုလျှင် သင်၏ပြောစကားနှင့် သင်ဆိုလိုသည့် အဓိပ္ပါယ်ကို တိကျရှင်းလင်းအောင်ပြုလုပ်ပါ။

ကလေးငယ်များအား နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်များအတိုင်း လိုက်နာလုပ်ဆောင်ပါစေ

ကျောင်းဆင်းသောအခါ ဘီလီ (Billy) တစ်ယောက်ရောက်တတ်ရာရာ အချိန်ဖြုန်းနေသဖြင့် အိမ်ပြန်နောက်ကျခဲ့သည်။ သူငယ်ချင်းများနှင့် ဘတ်စကတ်ဘောပွဲ သွားရန်ချိန်းထားသော်လည်း သူ့ကိုမစောင့်နိုင်တော့သောကြောင့် သူတို့နှင့်လည်းလွဲသွားခဲ့ရသည်။

ဆူး (Sue) သည်ကျောင်းစိုက်ပျိုးရေး စီမံချက်အတွက်စိုက်ခင်းတစ်ခု စိုက်ထားခဲ့သော်လည်း စိုက်ခင်းကိုရေလောင်းရန်မေ့ခဲ့သည်။ စိုက်ခင်းရှိအပင်များအားလုံး သေဆုံးသွားသဖြင့် ထိုဘာသာရပ်တွင် ရှုံးခဲ့သည်။

ဂျင် (Jim) သည် သူ၏ဘွဲ့စာအုပ်ဖမ်းလက်အိတ်ကို မြက်ခင်းပေါ်တင် တစ်ညလုံးမေ့ကျန်ခဲ့သည်။ အလိုအလျောက် ရေဖျန်းစက်က တစ်ညလုံးရေဖျန်းနေသဖြင့် ဂျင်၏လက်အိတ်များမှာ ရေများရွှဲရွဲစိုနေတော့သည်။ ချန်ပီယံလူပွဲတွင် ဂျင်တစ်ယောက် ဖလိုင်းဘောတစ်လုံး ဖမ်းမိခဲ့ပေ။ တစ်ဘက်သင်းက အနိုင်ရသွားသည်။ အကြောင်းမူ သူ့ငှား၍ဖမ်းသော လက်အိတ်မှာဖမ်းနေကျ မဟုတ်ဘဲ အသားမကျသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အကျိုးဆက်များကား။ သူတို့အားလုံး အမြဲတန်းအလျင်စလိုနိုင်လေ့ရှိကြသည်။ သူ့အနှစ်သက်ဆုံး အသင်း၏ဘတ်စကတ်ဘောပြိုင်ပွဲကို ဘီလီကြည့်နိုင်အောင် ကျောင်းဆင်းသောအခါ သူ့မိခင်က သူ့ကိုအဘယ်ကြောင့်ရှာမတွေ့ရသနည်း။ ဆူး၏ဘခင်သည် မှန်လာဥပင်များ ညှိုးကျနေသည်ကို မြင်ပါလျက်အဘယ်ကြောင့် ရေလောင်းမပေးပါသနည်း။ ဂျင်၏ မိဘများက သူ၏လက်အိတ်ကို အိမ်ထဲယူခဲ့ရန် အဘယ်ကြောင့် သတိမပေးခဲ့ပါသနည်း။ တန်ဖိုးကြီးလှသော ဆုံးရှုံးမှုတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အကြောင်းမှာ သူတို့၏မိဘများသည် ကလေးတစ်ဦး၏အမူအကျင့်ကို ပြောင်းလဲပေးရေး၌ သူတို့၏ မမှန်ကန်သော အမူအကျင့်၏ နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်များကို ခံစားစေပြီး သူတို့၏မှားယွင်းမှုမှ သင်ခန်းစာယူရေးဟူသောအကောင်းဆုံးနည်းစနစ်တစ်ရပ်ကို အမြော်အမြင်ကြီးစွာ လေ့လာထားခဲ့ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သတိရစေခြင်း၊ သတိပေးခြင်း စသည့်အပျော့စားဖိအားပေးမှုများက ကလေးတစ်ဦး၏ အပြုအမူပြောင်းလဲအောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်သောအခါများတွင် နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်များကိုခံစားရစေခြင်းကပို၍ ထိရောက်သည်။ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်ကို ခံစားစေခြင်းသည် ကလေးတစ်ဦးအား မှန်ကန်သောဆုံးဖြတ်

ချက်ချမှတ်နိုင်စေရေးတွင် အမြန်ဆုံးနှင့် ရေရှည်တွင် ထိခိုက်ခံစားမှု အနည်းဆုံးဖြစ်စေသော နည်းလမ်းဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ကလေးများသည် ၎င်းတို့၏အပြုအမူများနှင့် နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်များအကြားရှိ ဆက်သွယ်မှုကို သဘောမ ပေါက်ကြလျှင် သူတို့ရွေးချယ်သမျှအရာတိုင်းကို သူတို့ကျော်လွှားရယူနိုင်သည်ဟု ယူဆလေ့ရှိကြသည်။ ဥပမာအားဖြင့် လေလွင့်လူ ငယ်များသည် သူတို့၏ဥပဒေနှင့်မညီညွတ်သော အပြုအမူများကြောင့် ထောင်ဒဏ်ကျခံရသည့်အခါတွင် မယုံနိုင်လောက်အောင်အံ့ဩ လေ့ရှိကြသည်။ သူတို့က

“ကျွန်တော်ဘာကြောင့် ထောင်ကျရတာလဲ” ဟုမေးကြသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဥပဒေကို ချိုးဖောက်လို့ပေါ့”

“ဟုတ်တယ် ကျွန်တော်ဥပဒေကို ချိုးဖောက်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်သက်တမ်းတစ်လျှောက်လုံး ဒီလိုပဲချိုးဖောက်နေခဲ့တာ ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ အခုမှဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်တာလဲ”

အကျိုးဆက်များကား ၂မျိုးရှိပါသည်။ တစ်မျိုးမှာ သဘာဝအလျောက်ဖြစ်သော အကျိုးဆက်ဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်မျိုးမှာ မိဘများ သို့မဟုတ် အခြားသောအခွင့်အာဏာပိုင်ဆိုင်သူများကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာသောအကျိုးဆက် ဖြစ်ပါသည်။

သဘာဝအကျိုးဆက်များမှာ ကလေးငယ်တစ်ဦးက သူ့ကိုယ်သူပျက်စီးစေသည့် လမ်းကြောင်းကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ပါက အလိုအလျောက်ပေါ်ပေါက်သည့် အကျိုးဆက်ဖြစ်သည်။ ဥပမာ စိမ်းသော မမှည့်သောပန်းသီးများကိုစားခြင်းကြောင့် ဗိုက်နာခြင်းဟူ သော သဘာဝအကျိုးဆက်ဖြစ်ရမည်။ ရှုတ်ပွပြီး မသပ်မရပ်ဖြစ်နေသော အခန်းထဲသို့ဆရာရောက်လာသောအခါ စိတ်ပျက်သော သဘာ ဝအကျိုးဆက်ဖြစ်ရသည်။ အခြားသူများကို ရိုက်ပုတ်ခြင်း၏ သဘာဝအကျိုးဆက်ဖြစ်သော အခြားသူများက မိမိကိုပြန်၍ရိုက်ပုတ်ခံရ ခြင်းဖြင့် သူတစ်ပါးကိုထိခိုက်အောင် မပြုလုပ်ရန် ကလေးများသိရှိကြသည်။ အချို့ကလေးများကလည်း သူတို့၏မော်တော်ဆိုင်ကယ် များကို သော့မခတ်လျှင် ခိုးယူခံကြရသောကြောင့် မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို သော့ခတ်ကြရမည်ကိုနားလည်ကြသည်။

သဘာဝအကျိုးဆက်များကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံကလေးများအတွက် အန္တရာယ်ဖြစ်တတ်သည်။ ဥပမာ လမ်းပေါ်တွင်ကစားခြင်း ကြောင့် ကားတိုက်ခံရခြင်း သို့မဟုတ် မီးခြစ်ကိုစမ်းသပ်ကြည့်ရာမှ မီးလောင်ခံရခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ မိဘများက ကလေးများအား ထိုသို့ ကြောက်မက်ဖွယ်အကျိုးဆက်များမှ အကာအကွယ်ပေးရန် လိုအပ်သည်။ သို့ရာတွင် သူတို့၏အပြုအမူအတွက် သူတို့တွင်လည်းတာဝန် မကင်းကြောင်း တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သင်ကြားပေးရမည်။ အချို့သော အပြုအမူများ (ဥပမာ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏အခန်းကို သန့်ရှင်း ရေးမလုပ်ခြင်း) သည်နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်ပေါ်ပေါက်မှု သိပ်မများလှသဖြင့် မိဘများက ထိုအပြုအမူမျိုးပြောင်းလဲသွားစေရန် သူတို့အားဖန်တီး စီစဉ်ပေးရပါမည်။ ဤသို့ ကလေးတစ်ဦးအပေါ် နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်သက်ရောက်စေခြင်းသည် သဘာဝကျ သောအကျိုးဆက်ဖြစ်ပြီး သူ၏အပြစ်ပေးခံရမှုသည် သူ၏ကျူးလွန်မှုနှင့် ဆက်နွယ်နေကြောင်းကို သိမြင်လာစေသည်။

ကျွန်ုပ်၏သားသမီးများ မှတ်သားခဲ့ရသော အကြီးဆုံးသင်ခန်းစာများမှာ သူတို့၏အမူအကျင့်များကြောင့် သဘာဝအကျိုး ဆက်များခံစားရခြင်းမှ သူတို့ကိုယ်တွေ့သင်ယူခဲ့ကြရခြင်းဖြစ်သည်။

သာဓကအားဖြင့် ကင်မ် (Kim) ၊ ကာရီ (Kari) နှင့် ကက်ဗင် (Kevin) တို့မူကြိုကျောင်းသားအရွယ်က အဖြစ်အပျက် ကလေးတစ်ခုကို ပြောပြပါမည်။ သူတို့ဖေဖေ၏ မွေးနေ့အတွက် ဖေဖေအကြိုက်ဆုံးဖြစ်သော ကွတ်ကီးတစ်ဘူး ဝယ်ပေးရန်သူတို့ဆုံး ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ုပ်က သူတို့အားစတိုးဆိုင်သို့ ကားမောင်းပို့ပေးရသည်။ ကွတ်ကီးဘူးကို စင်ပေါ်တွင်တွေ့သဖြင့် အသာအရာမယူ ကာငွေရှင်းကောင်တာပေါ်တင် ထားလိုက်သည်။ သူတို့၏ ဝက်ရုပ်စုဘူးလေးထဲမှ အကြွေစေ့များကို လှုပ်ခါ၍ထုတ်လိုက်သည်။

ကွတ်ကီးဘူးကိုဝယ်ပြီးနောက် အိမ်သို့ပြန်ခဲ့ကြသည်။ ကွတ်ကီးဘူးကို ထုပ်ရန်အချိန်မရသဖြင့် စားသောက်စင်၏အပေါ်ဆုံး အထပ်တွင်တင်ထားပါက လုံခြုံလိမ့်မည်ဟု ယူဆကာ တင်ထားလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်ထားသည့်နေရာကို ကလေးများမြင်တွေ့သွားသည်။ ထိုနေ့ညနေခင်းတွင် ကလေးတစ်ဦးက “ချာတိတ်တို့ဖေဖေ ကွတ် ကီးဘယ်လောက် အရသာရှိလိုက်မလဲဆိုတာ ငါလောင်းခဲ့တယ်။ တစ်ခုလောက်စားချင်လိုက်တာ” ဟုပြောလိုက်သည်။

“တို့လည်းစားမယ်” အားလုံးသဘောတူလိုက်ကာသည်။ “ငါတို့တစ်ခုလောက်ယူစားတာကို ဖေဖေသိမှာမဟုတ်ပါဘူး။”

ထို့ကြောင့် ကင်မ်က ခွေးခြေခုံရှည်ကိုခု၍ စင်ပေါ်မှ ကွတ်ကီးဘူးကိုလှမ်းယူသည်။ တစ်ထုပ်နှိုက်လိုက်သည်။ အခွံကိုဖြည့်ပြီး တစ်ကိုက်ကိုက်ကာ ကျန်တာကိုကာရီစားဖို့ပေးလိုက်သည်။ “ဟင့်အင်း ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်တစ်ခုယူမယ်” ဟုပြောလိုက်သည်။

“သားလည်းယူမယ်” ဟုကက်ဗင်ကလည်း သံရောင်လိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ကွတ်ကီး ၂ခုထပ်ယူလိုက်ကာ ကာရီတစ်ခု ကက်ဗင်တစ်ခု ပေးလိုက်သည်။ ကင်မ်က ကွတ်ကီးဘူးကိုကြည့်၍ ဘယ်သူမှပျောက်တယ်လို့ပြောမှ မဟုတ်ပါဘူးဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ကာ ဘူးကိုစင်ပေါ်သို့ ပြန်ထားလိုက်သည်။

သို့ရာတိုင် နောက်နေ့တွင်လည်း သူတို့ကွတ်ကီးဘူးကို သတိရကြပြန်သည်။ ဘူးကိုဖွင့်၍ စားကြသည်။ ကင်မ်က သုံးခုပို၍ စားသည်။ သို့နှင့်တစ်ဘူးလုံးပြောင်သည်အထိ စားပစ်လိုက်ကြသည်။ ထိုကိစ္စကို ကျွန်မအားသူတို့လုံးဝမဟာကြပါ။ ထို့ကြောင့် ဂျန် (Jan) ၏မွေးနေ့သို့ရောက်သောအခါ သူတို့ဖုံးကွယ်ထားသည့်ကိစ္စကို ကျွန်မမသိဘဲ မုန့်ဘူးကိုချ၍ လှလှပပထုပ်လိုက်ပါသည်။ ထို အထုပ်ကိုမြင်သောအခါ

“ဖေဖေအထုပ်ထဲကဘာလဲ” ဟုမေးကြပါသည်။

“သမီးတို့ သားတို့ဖေဖေဖို့ ဝယ်ထားတဲ့ ကွတ်ကီးဘူးပေါ့” ဟုကျွန်ုပ်ဖြေလိုက်ပါသည်။

“ဒါ ဒါပေမဲ့” ကလေးများက သက်ပြင်းချပြီး

“ဖေဖေကို ဒီဘူးပေးလို့မဖြစ်ဘူး” ဟုပြောကြသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ မပေးရမှာလဲ” ဟုမေးသောအခါ

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဘူးထဲမှာ ဘာမှမရှိတော့လို့ပါ”

“ဟုတ်ပါတယ်” ကလေးများကပြောပြသည်။ “သမီးတို့စားပြစ်လိုက်လို့ပါ။ ဖေဖေကိုလည်း အများကြီးထပ်ဝယ်ပေးမလို့”

“ဝယ်ဖို့အချိန်မရှိတော့ဘူး” ကျွန်ုပ်က “မင်းတို့မှာလည်း ပိုက်ဆံရှိတော့တာမဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ဖေဖေကို မွေးနေ့လက်ဆောင် ဗလာပဲပေးကြတာပေါ့” ဟုရှင်းပြလိုက်သည်။

ဆက်လက်၍ဖြစ်လာခဲ့သည်မှာ ဂျန်ကလက်ဆောင်ထုပ်ကို ဖြည့်ရင်း “ဒါဘာလဲ” ဟုမေးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့က

“ဗလာ မွေးနေ့လက်ဆောင်ပါ” ဟုပြော၍ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ခေါင်းများကိုငိုက်စိုက်ချကာ “သမီးတို့အကုန်စားလိုက်မိ လို့ပါ။ ဒါပေမဲ့ သမီးတို့တောင်းပန်ပါတယ်။ နောင်ဘယ်တော့မှ ဒီလိုဗလာမွေးနေ့လက်ဆောင် မပေးတော့ပါဘူး” ဟုတောင်းပန်ခဲ့ကြ သည်။

နောင်တွင်လည်းဘယ်တော့မှ ဤသို့မလုပ်ကြတော့ပါ။

ပြီးမှ သူတစ်ပါးပစ္စည်းကို ခိုးယူခြင်းအကြောင်းနှင့် ဖေဖေအားမွေးနေ့လက်ဆောင်မပေးရခြင်းအတွက် မည်မျှစိတ်မကောင်းဖြစ် ရကြောင်းကို သူတို့အား ပြောပြဆုံးမရပါသည်။ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် သူတို့အားအခန်းထဲသို့ ပြန်လွှတ်၍ဖြစ်စေ တင်ပါးကိုရိုက်၍ဖြစ်စေ သူတို့၏မိုက်မဲသော လုပ်ရပ်အတွက် အပြစ်ပေးနိုင်ပါသည်။ ပြီးမှ အောက်သို့ဆင်း၍ကွတ်ကီးဘူးသစ် တစ်ဘူးဝယ်ရင်လည်းရပါသည်။ သို့သော် ဤသို့ပြုလုပ်ပေးခြင်း၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုကား ဘယ်နည်းနဲ့မှ တူညီနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

တစ်ခါတစ်ရံ သင်၏ကလေးငယ်အား နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်ကို ခံယူခိုင်းရန်ခက်ခဲတတ်ပါသည်။ အကြောင်းမူ မိဘ ဝတ္တရားကျေပွန်သော မိဘကောင်းများသည် သားသမီးများအတွက် အကောင်းဆုံးကိုသာ လိုချင်ကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ် သိသော မိခင်တစ်ဦးသည် ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ရမည့်အရွယ် ဆယ်ကျော်သက် သားကလေး၏ နေ့လယ်စာအတွက် နံနက်စောစော ထ ချက်ပြုတ်ပေးလေ့ရှိကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။ သူမ၏သားကလေး ထမင်း/နေ့လည်စာ မဆာစေချင်းသော ကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ မိခင်က သားအတွက်စိစဉ်ပေးလေ့ရှိနေသောကြောင့် နေ့လယ်စာအတွက် သားစိတ်ပူစရာ မလိုတော့ပေ။ မိခင်က သားအား ဆာလောင်နေမည့် နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်ကို မခံစားစေချင်သဖြင့် သားဆောင်ရွက်ရမည့်တာဝန်သည် မိခင်အပေါ်ပုံကျ လာခဲ့ရပေသည်။

သဘာဝအကျိုးဆက်မရှိလျှင် သို့မဟုတ် သဘာဝအကျိုးဆက်က အန္တရာယ်ရှိလျှင် ကလေးငယ်က သူ့အမူအကျင့်၏မိုက်မဲမှု ကိုသိမြင်စေရေးနှင့် အတွေ့အကြုံမှ သင်ခန်းစာယူနိုင်ရေးတို့ကို အထောက်အပံ့ပြုစေသည့် အကျိုးဆက်များကို မိဘများကပြဋ္ဌာန်းသတ် မှတ်ပေးရမည်။ ၂နှစ်သား ကလေးတစ်ဦးကို ကားလမ်းမပေါ်သို့ ပြေးထွက်ခွင့်ကို သင်မပေးနိုင်ပါ။ သဘာဝအကျိုးဆက်မှ ကလေးငယ် အသက်ဆုံးရှုံးနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အလားတူစွာပင် သင်၏ ၁၀နှစ်သားကလေးငယ်က အိမ်နီးချင်း၏ပန်းသီးများကို မတောင်းဘဲ ခူးဆွတ်ခြင်းအား သင်ခွင့်မပြုနိုင်ပါ။ အိမ်နီးချင်းက သင့်ကလေးအား နှုတ်အားဖြင့်ချိုးနှိမ်ပြောဆိုနိုင်သည်။ သို့မဟုတ် ရဲစခန်းသို့ပို့ ကောင်းပို့နိုင်ပေသည်။ သို့မဟုတ် ခိုးယူခြင်းကို အလေးမထားပါက နောင်တွင်ထိုအကျင့်ကို အားပေးရာရောက်နိုင်ပါသည်။

ထိုသို့သောဖြစ်ရပ်များတွင် မိဘကသတ်မှတ်သည့် သဘာဝယုတ္တိကျသော နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်များကို အသုံးပြု၍ မည်သည့်အရာသည် မလျော်ကန်သောအလုပ်ဖြစ်ကြောင်း သင့်ကလေးအားသင်ကြားပေးရမည်။ ဥပမာ “သား လမ်းပေါ်ထွက်ချင်တယ် ဆိုရင် ခြံစည်းရိုးကာထားတဲ့ နောက်ဘက်မှာပဲ ကစားရမယ်”။ “အိမ်နီးချင်းရဲ့ ပန်းသီးကိုမတောင်းဘဲခူးရင် သားမုန့်ဖိုးထဲကဝဒေါလာ ဖြတ်မယ်။ ပြီးတော့ မစ္စတာ ဂျန်ဆင်ဆီကိုသွားပြီး ဒီငွေဟာသားခူးတဲ့ ပန်းသီးဖိုးပါလို့ ပြောပြီးပေးရမယ်”

မိဘတစ်ဦးက “ကျွန်မကတော့ မိဘသတ်မှတ်တဲ့ အကျိုးဆက်ကို အမြဲသုံးတာပဲ။ ကျွန်မကလေးက ပြတင်းပေါက်တစ်ခုကို ဖျက်ဆီးရင် ရိုက်တာပဲ။ ရန်ဖြစ်ရင်လည်း ရိုက်တာပဲ။ နွားနို့ခွက်ဖိတ်ရင်လည်း ရိုက်တာပဲ” ဟုပြောပါသည်။ ယင်းတို့သည် မိဘက သတ်မှန်သောအကျိုးဆက်များ ဖြစ်သည်မှာမှန်သော်လည်း ကလေးငယ်၏ထူးခြားသော အမူအကျင့်နှင့်ဆက်စပ်သည့်ယုတ္တိကျသော အကျိုးဆက်များ မဟုတ်ကြပါ။

ပိုမိုအထိရောက်ဆုံးဖြစ်စေရေးအတွက် မိဘကသတ်မှတ်ပေးသော အကျိုးဆက်သည် ကလေးငယ်၏အမူအကျင့်နှင့် ရှင်းလင်း တိကျစွာဆက်စပ်နေရမည်။ ကလေးငယ်က ပြတင်းပေါက်ကိုခွဲလျှင် မှန်ကွဲများကို သူ့ကိုယ်တိုင် (ကလေးသည် မှန်ကွဲများကိုမထိမရှု အောင်ကိုင်တွယ်တတ်သည့် အရွယ်ဆိုပါက) သိမ်းပါစေ။ ပိုင်ရှင်ကိုတောင်းပန်ပါ။ ပျက်စီးမှုအတွက် ပေးလျော်ပါ။ ကလေးတစ်ဦးရန် ဖြစ်သည်ဆိုပါက သဘာဝကျသောအကျိုးဆက်မှာ “မင်းတို့နှစ်ယောက်မတည့်ဘူးဆိုရင် တစ်ယောက်စီခွဲထားရလိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင် ဆွေးနွေးပွဲ ကုလားထိုင် (မျက်နှာချင်းဆိုင်ထားသော ခုံနှစ်လုံး) မှာထိုင်ပြီး အကျေအလည်ငြင်းခုံပြီးတဲ့အထိ နေရမယ်” ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ငယ်ရွယ်လွန်းသော ကလေးတစ်ဦးသော်မှ ဖိတ်စင်ကျသောနွားနို့ကို သုတ်သင်တတ်သည့်ပြင် သတိမထား၍ဖြစ်တတ်သော အကျိုး ဆက်ကို သင်ခန်းစာယူတတ်ပါသည်။

သဘာဝကျပြီး ကျိုးကြောင်းဆီလျော်သော အကျိုးဆက်များကို အသုံးပြုခြင်း၏ အလှတရားမှာ ကလေးငယ်များသည် “မတရားဘူး” ဟုသောစကားကို မည်သည့်အခါမျှ မပြောခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကလေးငယ်အနေဖြင့် စည်းကမ်းသည် အပြုအမူနှင့်အံဝင်

ခွင့်ကျဖြစ်သည်။ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်ကို သူခံစားထိုက်သည်ဟု နားလည်စပြုလာစေပါသည်။

.....

ပြစ်မှုနှင့်ပြစ်ဒဏ်မျှတအောင် ကြိုးစားပါ။ ကျူးလွန်ဖောက်ဖျက်သော မိသားစုဝင်ကို အပြစ်ပေးပါ။ မကျူးလွန်ခင်ကတည်းက သေချာစွာ သတိပေးပါ။ တားမြစ်ပါ။ သို့မှသာ ကျူးလွန်ဖောက်ဖျက်လျှင် မည်သို့ဖြစ်လာမည်ကို သူတို့သိထားပေလိမ့်မည်။ အပြစ်ပေးခြင်းကို တသမတ်တည်း အလျှော့မပေးဘဲ ပြုလုပ်မှသာ သင်မကြိုက်သည်ကို ပြုလုပ်လျှင်မည်သို့သော အကျိုးဆက်များ ဖြစ်ပေါ်လာမည်ကို သူတို့သေချာစွာ သဘောပေါက်ပါလိမ့်မည်။

.....

ကလေးငယ်များအတွက် မလျော်ကန်သော အမှုအကျင့်ကြောင့် ရရှိမည့်မျှတသော နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်ကို စဉ်းစားရန် အတွေ့အကြုံများစွာ မယူရပါ။ ဘာလုပ်ရမည်နည်းဟု သင်စဉ်းစားနေလျှင် သို့မဟုတ် သင့်ကလေးငယ်သည် အနည်းငယ် အရွယ်ရပြီး သင်၏စည်းကမ်းကို ချိုးဖောက်မည်ဟု သံသယဖြစ်နေလျှင် ကလေးငယ်အား ဘုရားသခင်က ဒါဝိဒ် (David) ကိုဆုံးမသကဲ့သို့ ပြုမူပါ။ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်ကိုကလေးငယ်အား ရွေးချယ်ခိုင်းပါ။ ဘုရားသခင်က ဒါဝိဒ်အား လူတို့၏အရေအတွက်သန်းကောင်စာရင်းမကောက်ရန် ညွှန်ကြားသည်။ ဘုရင်ဒါဝိဒ်က သူ၏အင်ပါယာမည်မျှကြီးကျယ်ကြောင်းကို သိလိုသဖြင့် ဘုရားသခင်၏ညွှန်ကြားချက်ကို ချိုးဖောက်ကာ သန်းကောင်စာရင်းကောက်သည်။ နာခံခြင်း၏အရေးကြီးပုံကို ဒါဝိဒ်အားပညာပေးလိုသဖြင့် ဘုရားသခင်က နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်များကို သတ်မှတ်သည်။ သို့ရာတွင် ဒါဝိဒ်အား ပြည်တော်တွင် သုံးနှစ်ပါတ်လုံး အစာအာဟာရခေါင်းပါးစေရမည်လော။ သို့မဟုတ် သုံးရက်ပတ်လုံး ကာလနာရောက်စေရမည်လော ဟူ၍ရွေးချယ်ခွင့်ပေးခဲ့သည်။ (ဓမ္မရာဇဝင်ဒုတိယစောင် ၂၄တွင်ကြည့်ပါ။)

ကလေးငယ်က မမျှတသောစည်းကမ်းဟုယူဆ၍ ချိုးဖောက်ခံမည့်အစား ကလေးငယ်၏ရွေးချယ်မှုသည် ပေါ့ပါးလွန်းနေသည် (ပြစ်မှုနှင့်ပြစ်ဒဏ်မျှတဟု) ဟုသင်ယူဆလင့်ကစား နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်ကို ကလေးစငယ်အားရွေးချယ်ခိုင်းပါ။ ကလေးငယ် သင်ခန်းစားရသွားပြီဆိုလျှင် နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်၏ ပြင်းထန်မှုသည် အကြောင်းမဟုတ်တော့ပါ။

တီထွင်ဖန်တီးသော စည်းကမ်းချမှတ်မှုများသည် ကလေးငယ်များအား ဆန့်ကျင်ခြင်း၊ ထိခိုက်နာကျင်ခြင်းမရှိစေရပါ။ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် ကလေးငယ်အား နာခံတတ်မှု သင်ခန်းစာကိုပေးစွမ်းနိုင်သည့် စည်းကမ်းချမှတ်မှုမျိုးကို သတိထား၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။ သို့ဆိုလျှင် အဘယ်ကြောင့်သင်၏ အပြစ်ပေးမှုသည် အပြစ်ဒဏ်နှင့် မမျှတနိုင်စရာရှိမည်နည်း။ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်များမှ သင်ခန်းစာများကို သင့်ကလေးငယ် ရယူပါစေ။

“ဟင့်အင်း” အစား “အင်း” ဟုပြောခြင်း

သင်က “အင်း” ဟုမပြောမချင်း ကလေးငယ်က နှုတ်ခမ်းစုခြင်း၊ ကန်ကျောက်ခြင်း သို့မဟုတ် အော်ဟစ်ခြင်းဖြစ်စေရန် “ဟင့်အင်း” ဟုသောစကားကိုသာ သင်တွင်တွင်သုံးလေ့ရှိလျှင် သင်သတိထားစရာ နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုရှိပါသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ကလေးငယ်က တောင်းဆိုမှုပြုလာလျှင် သင်က “ဟင့်အင်း” ဟုအဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်စေချင်သည့်တိုင် ဦးစွာ “အင်း” ဟုကလေးငယ်ကိုပြောလိုက်ပါ။

“အင်း” နည်းစနစ်က မည်မျှထိရောက်သည်ကို အောက်ပါဥပမာများဖြင့် ထင်ရှားစွာသိမြင်နိုင်ပါသည်။ အောက်ပါနမူနာကို ကြည့်ပါ။

မေမေ ။ (သူ၏မူကြိုအရွယ်သားငယ်သို့) ဘာဂါစားလေ။

ဂျူနီယာ ။ အရုပ်တွေနဲ့ ကစားချင်တယ်။ ကစားရမလား။

မေမေ ။ ဟင့်အင်း မကစားရဘူး။ ဘာဂါစားလိုက်ဦး။

ဂျူနီယာ ။ (နှုတ်ခမ်းစုစပြုလျက်) ဒါပေမဲ့ သားကစားချင်တယ်။

မေမေ ။ ဘာဂါစားလို့ပြောနေတယ်လေ။

ဂျူနီယာ ။ (ထိုင်ထုံကိုလှုပ်ရမ်း၍ မကြားတကြားဖြင့်) သားကစားချင်တယ်။

ထိုအခြေအနေသို့ ရောက်လာသောအခါ မေမေက ၁၀နှစ်အရွယ်ရှိသမီးဘက်သို့လှည့်ကာ “ရှယ်လီ သမီးခါးပတ်ခဏချွတ်ပြီး မေမေ့ကိုပေးစမ်း” မေမေက ခါးပတ်ကိုကိုင်ကာ နှုတ်ခမ်းစုနေသော ဂျူနီယာအား ခပ်တင်းတင်းစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ဂျူနီယာက သူ၏ဘာဂါကို ဖြည်းဖြည်းချင်းလက်လှမ်းယူကာ တစ်ကိုက်ကိုက်လိုက်သည်။ မေမေက သူငယ်ချင်းတစ်ဦးဘက်သို့လှည့်၍ ပြောလက်စစကားကိုဆက်ပြောသည်။

ခဏကြာသောအခါ နေ့လည်စာစားပြီး၍ ရေခဲမုန့်စားနေသော သူ့အစ်မကိုဂျူနီယာ သတိထားမိလိုက်ပြီး “သားရေခဲမုန့်စား ချင်တယ်” ဟုတအိအိပြောလိုက်သည်။

မေမေဂျူနီယာ၏ တောင်းဆိုမှုကို လစ်လျူရှုကာ “ဘာဂါကို ခုချက်ချင်းစားစမ်း။ စကားရင်တော့ ခါးပတ်နဲ့ရိုက်တော့မယ်”

ဂျူနီယာက နှုတ်ခမ်းစုပြီး ငြိမ်နေသည်။ ကုလားထိုင်ပေါ်မှဆင်းကာ မေမေ၏အနားတွင်ရပ်ကာ ရေခဲမုန့်စားမယ်ဟု ထပ်တလဲ လဲပြောနေသည်။ မေမေက သူ၏ကုတ်အင်္ကျီကို လှမ်းယူ၍ဝတ်ပြီး သမီးအား “သူ့ကိုအပြင်ခေါ်သွားပြီး စောင့်ကြည့်ထား” ဟုပြောလိုက် သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကလေးသည်သူ့ဆန္ဒအတိုင်းပြည့်ဝသွားပြီဖြစ်၍ ကစားကွင်းဆီသို့ ပျော်ရွှင်စွာအပြေးထွက်သွားတော့သည်။ ကစားပြီးသောအခါ အိမ်ထဲသို့ပြန်ဝင်လာပြီး ဘာဂါကိုစားသည်။ ထိုနောက်ရေခဲမုန့်ကိုယူကာ ပြန်ထွက်သွားသည်။

ဤကား မိဘများက “ဟင့်အင်း” ဟုပြောလေ့ရှိသည့်အခါတိုင်း ရှည်လျားစွာဖြစ်လေ့ရှိသော သာဓကတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ ကလေးများတွင် မိခင်ကအလျှော့ပေးလာစေရန် နှုတ်ခမ်းစုခြင်း သို့မဟုတ် တဖျစ်တောက်တောက်ပြောခြင်းစသည့် နည်းများရှိကြသည်။ အကယ်၍သာ “အင်း” ဟုပြောသောနည်းစနစ်ကို သုံးလျှင်မည်သို့ဖြစ်လာမည်နည်း။ မြင်ကွင်းက ဤသို့ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

မေမေ ။ ဘာဂါစားလေ။

ဂျူနီယာ ။ အရုပ်တွေနဲ့ကစားချင်တယ်။ ကစားရမလား။

မေမေ ။ အင်း ဘာဂါကို ၃ကိုက်စားပြီးရင် ကစားရမယ်။

မေမေက အေးအေးဆေးဆေးစားနေစဉ်တွင်ပင် ဂျူနီယာက ဘာဂါကိုစားလိုက်ပြီးနောက် ကစားရန်ပျော်ရွှင်စွာ ပြေးထွက်သွား လေသည်။ အလေးငယ်က အခန်းထဲသို့ပြန်ဝင်လာသည် ဆိုပါစို့။ “မေမေ သားနဲ့လာပြီးကစားမလား” ဟုမေးပြန်လျှင် မေမေက “အင်း” ပြောနည်းကိုသုံးကာ “အင်း ဘာဂါစားပြီးရင် ကစားတာပေါ့။ သားရော တစ်ကိုက်လောက်စားဦးမလား” ဟုပြောပါက ကလေးငယ် သည်ဘာဂါကိုနောက်ထပ်စားပြီး အရုပ်များရှိရာသို့ပြန်ပြေးသွားပေလိမ့်မည်။

“အင်း” ပြောနည်းသည် သင်ကပေါ့ပေါ့တန်တန်ပြောသည့် သဘောမသက်ရောက်သည့်အပြင် ကလေးငယ်တောင်းဆိုချက်အား လုံးကို လိုက်လျောနေသည့် သဘောလည်းမသက်ရောက်ပါ။ “အင်း” ပြောနည်းဖြင့် လူတိုင်းအောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါ သည်။ ဥပမာ ပထမနမူနာကို ပြန်ကြည့်လျှင် “အင်း” ပြောနည်း၏အကျိုးကျေးဇူးကို တွေ့ရှိရပါမည်။ မေမေလည်း အေးဆေးစွာစား သောက်နိုင်သည်။ ဂျူနီယာလည်း ပျော်ရွှင်စွာကစားခွင့်ရသည်။ ဘာဂါကိုလည်း ရိုက်မောင်းခြိမ်းခြောက်ကျွေးမွေးသည်ထက် ပို၍ ကောင်းစွာစားသောက်သည်။ ညီအစ်ကိုမောင်နှံမတစ်ဦးသည် အခြားမွေးချင်းတစ်ဦးနှင့်သာကစားပြီး စိတ်ကောက်တတ်သော ကလေး ထိန်းတစ်ဦးနှင့် မကစားကြပါ။ နမူနာမြင်ကွင်းတွင် ပါဝင်သူအားလုံးအေးချမ်းစွာ စားသုံးကြရပါသည်။

“အင်း” ပြောနည်းတွင် အခြားသောအခြေအနေတစ်ခုဖန်တီးရန် လိုသည်ဟုယူဆပါက “အင်း ဒါပေမဲ့” ဟုစဉ်းစားပြောပါ။

“အင်း သားအပြင်မှာ ကစားနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘောင်းဘီရှည်၊ ကုတ်အင်္ကျီနဲ့ ရှူးဖိနပ်စီးသွားရမယ်။ နားကာပါတဲ့ ဦးထုပ် ဆောင်းရမယ်။ ပြီးတော့ ၄၅မိနစ်ပဲကစားနိုင်တယ်။”

“အင်း အဝတ်အစားအသစ် သွားပြီးဝယ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဝတ်အစားဖို့ ပိုက်ဆံစုရမယ်”

“အင်း တီဗီအစီအစဉ်ကြည့်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အကြမ်းဖက်တာတွေ စည်းကမ်းဖောက်တာတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့မိသားစုသဘော ထားကို သားသိတယ်နော်။ အဲဒါတွေပါလာရင် တီဗီပိတ်ရမယ်”

ကလေးများ၏ တောင်းဆိုမှုများနှင့် ပတ်သက်၍မိဘများသည် “အင်း” ဟူသောစကားထက် “ဟင့်အင်း” ဟူသောစကားကိုသာ တွင်တွက်ပြောလေ့ရှိကြသည်။ မစဉ်းစားဘဲ အကြောင်းမရှိဘဲနှင့်လည်း “ဟင့်အင်း” ဟုအလွယ်တကူပြောပြကြသည်။

ထို့ကြောင့် တီထွင်ဖန်တီးတတ်သော မိဘများအတွက် လိုက်နာရန်နည်းကောင်းတစ်ရပ်မှာ သင်၏ကလေးငယ်က သင့်စိတ် ပြောင်းလာစေရန် စိတ်ကောင်းခြင်း တဖွဖွတောင်းဆိုခြင်းပြုသောအခါ သင့်စိတ်တွင်ခွင့်မပြုဘူးဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးမှသာ “ဟင့်အင်း” ဟု သောစကားကိုပြောပါ။ မည်သည့်အခြေအနေတွင်မဆို ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြောင်းပါနှင့်။

ဆယ်မျိုးတန်မျိုးစည်းမျဉ်း

ကလေးများသည် အပြုသဘောဆောင်သော အလေးပေးမှုလိုအပ်ပါသည်။ ဝေဖန်ခြင်း၊ ပြစ်တင်ခြင်းနှင့် မကောင်းမြင်သော ပြောဆိုဆုံးမမှုများက ကလေးများအားစိတ်ပျက်အားငယ်စေပြီး လွဲမှားသောအမူအကျင့်များကို ပေါ်ပေါက်လာစေပါသည်။ သို့သော် အားပေးခြင်း၊ အကောင်းမြင်ခြင်းနှင့် အပြုသဘောဆောင်သော တိုက်တွန်းမှုတို့သည် အပင်များအတွက်လိုအပ်သည့် မြေဩဇာများကဲ့

သို့ပင်ကလေးများ ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးရန် လိုအပ်သည့် စိတ်အာဟာရများဖြစ်ပါသည်။

အလွန်လေးစားထိုက်သော ကလေးစိတ်ပညာရှင် ရူးဒေါ့စ် ဒရိုက်ကာ (Rudolf Dreilcurs) က “ကလေးများပြုစုပျိုးထောင်ရေးတွင် အားပေးခြင်းသည် အခြားသောသဘောထားများထက်ပို၍ အရေးကြီးသည်။ လွဲမှားသော အပြုအမူများ၏ အခြေခံအကြောင်းရင်းမှာ အားပေးမှုနည်းပါးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ လွဲမှားသောအပြုအမူရှိသည့် ကလေးတစ်ဦးသည် အားပေးခံရမှုနည်းပါးသော ကလေးပင်ဖြစ်သည်။ သစ်ပင်များသည် ရေကိုလိုအပ်သကဲ့သို့ ကလေးများသည်လည်း အဆက်မပြတ်အားပေးမှုကို လိုအပ်သည်” ဟု ဆိုထားသည်။

အပြုသဘောဆောင်မှုကို အဘယ်ကြောင့်မချီးမြှောက်ဘဲ နေရမည်နည်း။ တီထွင်ဖန်တီးရန် စည်းကမ်းချမှတ်တတ်သူဖြစ်လိုပါက သင့်ကလေး၏ကောင်းကွက်များကို ရှာဖွေသိမြင်တတ်ရန် အရေးကြီးပါသည်။ စင်စစ် ကျွန်ုပ်အကြံပြုသည့် ဆယ်ချိုးတစ်ချိုးစည်းများမှာ

ဤစည်းမျဉ်းကို အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် သင်လိုလားသော အကောင်းမြင်တတ်သည့် မိဘအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာရေးကို အထောက်အကူပြုနိုင်သည်။

အကောင်းမြင်တတ်သော အပြုသဘောဆောင်သော အလေးပေးမှုနည်းပါးခြင်းကြောင့် ကလေးများတွင်ကြီးမားသော အပြုအမူ ဆိုင်ရာ ပြဿနာများကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။ ဥပမာ မိခင်တစ်ဦးက “ကျွန်မမှာ ကတ် (Kurt) ဆိုတဲ့ ၅နှစ်သားလေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ပြဿနာရှိနေတယ်။ သူက ရိုင်းတဲ့အပြင် ဇွတ်တရွတ်လည်းနိုင်တယ်။ သူ့ကိုဘာခိုင်းခိုင်း တလွဲချည်းလုပ်တာပဲ။ သူ့အစ်ကို ဒင်း (Deam) ကလိမ္မာပြီး သူ့ကျမှဒီလိုဖြစ်တာ ကျွန်မနားမလည်နိုင်တော့ဘူး။ နှစ်ယောက်စလုံးကို အတူတူပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ လိမ္မာတဲ့ ဒင်းနဲ့ပိုပြီး အနေများတာကို ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ သတိထားမိတယ်။ ဘာဖြစ်လို့များ သူတို့အမူအကျင့်တွေက မိုးနဲ့မြေလိုကွာခြားသွားတာပါလိမ့်” ဟုငြီးငြူခဲ့ဖူးသည်။

ကလေးတစ်ဦးက ကောင်းသလောက် အခြားကလေးတစ်ဦးက ဆိုးနေခြင်းမှာ တကယ်အံ့ဩစရာမဟုတ်ပါလား။ သူတို့နှစ်ဦးအားတူမျှစွာ ပြုစုသော်လည်း အဖြူနှင့်အမဲကဲ့သို့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ ကလေးတိုင်းတွင်မတူညီသော စရိုက်လက္ခဏာများ ကိုယ်စီရှိကြသည်။ ထိုစရိုက်လက္ခဏာများကပင် ကလေးများအား ဘဝတွင်နေပျော်သူများအဖြစ် သို့လည်းကောင်း မဝင်သူများအဖြစ်သို့လည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်းနေခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတိုင် မွေးရာပါစရိုက်လက္ခဏာများ မည်သို့ပင် ရှိစေကာမူ ကလေးတိုင်းအကောင်းမြင်သော အလေးပေးမှုကိုသာ လိုလားကြပါသည်။ ဦးစားပေးခံလိုကြသည်။ ဝေဖန်မှုများနှင့် အသိအမှတ်ပြုမှုများလည်း လိုအပ်ကြပါသည်။

မိသားစုအတွင်း ကလေးတစ်ဦးသည် ဇီဝအကြောင်ဆုံးဖြစ်သော်လည်း အကောင်းမြင်သောအလေးပေးမှုကိုအတိုင်းထက် အလွန်ရနေလျှင် ထိုကလေးသည်အနိမ့်ဆုံးအားဖြင့် အကျိုးအကြောင်းဆီလျော်မှု ရှိမရှိကိုပင်သတိပြုမိရန် ပိုမိုခက်ခဲတတ်ပေသည်။ ဤကား မိဘများကလိမ္မာသည်ဟု ရည်ညွှန်းပြောဆိုသော သားဦးကလေးငယ်နှင့် ဆိုးသည်ဟုပြောသော ဒုတိယကလေးတို့၏ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ဖြစ်ရပ်ပင်တည်း။ ဒုတိယသားသည် သူ့အထက်ကလေး (သို့မဟုတ် တစ်အောက်ခြားကလေး) ကမိဘများ၏အလေးပေးမှုကို လက်ဝါးကြီးအုပ်နေသည်ဟု ခံစားစပြုလာလေသည်။ သူမည်မျှပင် ကောင်းအောင်ကြိုးစားစေကာမူ မျက်နှာသာမရခြင်းသည် သူ့အထက်ကလေးကြောင့်ဟု ယူဆကာ ပြိုင်ဆိုင်မှုပြုလုပ်လာပေတော့သည်။

သို့ရာတွင် ဆုံးမရန်ခက်သော ဆိုးသောကလေးသည်လည်း အလေးပေးခံရမှုကို ပြင်းပြစွာရယူလိုပေသည်။ ထို့ကြောင့် အလေးပေးမှုကို ပိုမိုရရှိနိုင်သော အခြားနည်းလမ်းတစ်ခုကို ရွေးချယ်လေ့ရှိသည်။ ယင်းက မနာခံခြင်း၊ ဖိဆန်ခြင်းပေတည်း။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် သူ့အတွက်အလေးပေးမှု လုံးဝရရှိခြင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် ဆိုးသည်ဟူသော မကောင်းသည့်အမြင်ဖြင့် အလေးပေးမှုကို ရရှိပေလိမ့်မည်။

အလေးပေးမှု လိုအပ်ခြင်းသည် ကတ်အားဇွတ်တရွတ်နိုင်စေသော အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်။ မေးရန်ရှိသည်မှာ ကတ်လိုကလေးမျိုး၏ အမူအကျင့်ကို သင်မည်သို့ခွဲခြားနိုင်မည်နည်း ဟူ၍ဖြစ်သည်။ အောက်တွင် အကြံဉာဏ်အချို့ကို ဖော်ပြထားသည်။

၁။ ကလေးနှစ်ဦးစလုံးတွင် အကောင်းမြင်သော အလေးပေးမှုကို သာတူညီမျှရရှိမှု သေချာအောင်လုပ်ပါ။ ဆိုလိုသည်မှာ သင့်အနေဖြင့် ထင်ရှားစွာ သိမြင်ခြင်းမရှိသော ကတ်၏အကောင်းမြင် အားထုတ်မှုများကို သတိပြုကြည့်ရှုရန်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအားထုတ်မှုလေးများအတွက်သူ့အား ချီးမြှောက်အားပေးပါ။

၂။ ကတ်နာခံစေနိုင်သည့် ပေါ့ပါးလွယ်ကူသော ရယ်ရွှင်ဖွယ်ရာအလုပ်ကလေးများ ဖန်တီးပေးပါ။ ထိုအချိန်တွင် သင်ခိုင်းပါက ကတ်ငြင်းဆန်မည်ဟု ယူဆသောကိစ္စများကို မခိုင်းပါနှင့်။ သင်ကနာခံမှုကို များများလိုချင်လျှင် ကတ်အားအကောင်းမြင်သော အလေးပေးမှု ပို၍ပေးပါ။

၃။ မဖြစ်မနေလိုအပ်သည့် ကန့်သတ်ချက်များကိုမူ စွဲမြဲစွာဆုပ်ကိုင်ထားပါ။ မလေးမစားပြုသော ဇွတ်တရွတ်နိုင်သော အမူအကျင့်များကိုလက်မခံပါနှင့်။ သို့သော် ထိုအမူအရာတစ်ခုခုတွင် မကောင်းမြင်သော အလေးပေးမှုမထားပါနှင့်။ ထိုသို့ပြုမူပါက “သား ဒီလိုလုပ်တော့ မေမေသိမ်ဝမ်းနည်းတာပဲ။ သူများတွေကိုလည်း ဒီလိုမလုပ်ရဘူးနော်။” ဟုအေးဆေးဆည်းငြိမ်စွာ ပြောပါ။ ထို့နောက် သူ့အနေဖြင့်သင့်တော်သော အပြုအမူကို ရွေးချယ်နိုင်သည်အထိ အခန်းထဲသို့ပို့ထားပါ။ သို့မဟုတ် အခြားသောစည်းမျဉ်းပုံစံတစ်မျိုးကို ချမှတ်ပါ။

၄။ နောက်ဆုံးအချက်အနေဖြင့် ဆယ်မျိုးတစ်မျိုးစည်းမျဉ်းကို လိုက်နာကျင့်ကြံပါ။ သင်၏ ကလေးငယ်အား အပြစ်မြင်စရာတစ်ခုရှိတိုင်းချီးမွမ်းစရာ တစ်ခုကိုရှာဖွေပါ။ အကြောင်းမူကား ကိုင်တွယ်ရန်ပို၍ ခက်ခဲသောကလေး အပြစ်မြင်စရာထူးခြားစွာ ရှိတတ်လာသောကြောင့် သင့်အနေဖြင့် အကောင်းမြင်မှု ချီးမွမ်းမှုကိုပိုမို၍ အချိုးကျတိုးမြှင့်ပေးမှသာ အပြစ်မြင်စရာများကို ကာမိသောအကျိုးသက်ရောက်မှုဖြစ်ပေါ်မိမ့်မည်။ ဥပမာ ကတ်၏ ရယ်မောမှုကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျေးဇူးပြု၍ စသည်တို့ကိုပြောရန် သတိရမှု သို့မဟုတ် မည်သူမျှအရေးမလုပ်သော ခွေးလေးနှင့်အချိန်ပေးကစားလိုမှု စသည်တို့ကိုသတိပြုကြည့်ရှုပြီး ချီးမွမ်းပါ။ သင့်ကလေးငယ်၏ ကောင်းကွက်ကိုရှာဖွေရာတွင် သင်ကျွမ်းကျင်လာပါလိမ့်မည်။

သတိထားရမည်မှာ အကောင်းမြင်သောအားပေးမှုဟူသည် နှုတ်ဖြင့်ဖွင့်မပြောသော်လည်း ပြုံးပြခြင်း၊ မျက်စေ့မှိတ်၍ အချက်ပြခြင်း၊ ဆံပင်လေးကို သပ်တင်ပေးခြင်းတို့သည် အားပေးမှုမည်ပါသည်။ ထိုသို့ပြုမူပေးခြင်းအားဖြင့် သင်အားပေးချီးမွမ်းကြောင်း၊ အလေးပေးကြောင်းကို သူသိလာပြီး သူ၏မေတ္တာရည်ဖလားပြန်လည် ပြည့်လာပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်ရန် ခက်ခဲနိုင်သော်လည်း ရရှိမည့်တန်ဖိုးကား ကြီးမားလှပါသည်။

တန်ဖိုးများစောစီးစွာထူထောင်ပေးခြင်း

ကလေးငယ်များရှိ သင်ကြိုက်နှစ်သက်သော သို့မဟုတ် မကြိုက်နှစ်သက်သော အမူအကျင့်များသည် သင်တန်ဖိုးထားသည့်အရာနှင့်သို့မဟုတ် ဘာကိုသင်တန်ဖိုးထားသနည်းဆိုခြင်းနှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်စပ်နေပါသည်။ ဥပမာ ကလေးငယ်၏လက်သည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်နေလျှင် အစားအသောက်ကို လက်ဖြင့်စားသောက်ခြင်းသည် ပြဿနာမဟုတ်ပါ။ ကလေးတစ်ဦးသည် လက်ဖြင့်သို့မဟုတ် ဇွန်းခက်ရင်းဖြင့် စားသင့်သည်ဆိုလျှင် တန်ဖိုးသတ်မှတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

မိဘများက ကလေးသူငယ်များအပေါ် သတ်မှတ်ထားချက်များကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်မှုအများစုမှာ ၎င်းတို့၏ကိုယ်ပိုင်တန်ဖိုးများ၏ တိုက်ရိုက်သက်ရောက်မှုတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်သည်။ မိဘများက လွန်မင်းစွာစိုးရိမ်တတ်ကြသော အပြုအမူများရှိကြပါသည်။ ထိုအပြုအမူများသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုဖြစ်စေ အခြားပစ္စည်းများကိုဖြစ်စေ ထိရောက်မှုမရှိသော်လည်း သူတို့၏ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ တန်ဖိုးထားသောအပြုအမူများ ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

မိဘဘဝဆိုင်ရာ တန်ဖိုးနှင့်ခြားနားပါသည်။ သက်သတ်လွတ်ဟင်းသီးဟင်းရွက် စားသောက်မှုကို ထိန်းသိမ်းခြင်းသင့်တော်သည့်အချိန်တွင် အိပ်ရာဝင်ခြင်း သို့မဟုတ် ကလေးတစ်ဦးအတွက် လွတ်လပ်စွာကစားချိန် သတ်မှန်ရေးတို့တွင် သင်နှင့်သင်၏အိမ်ထောင်ဖက်တို့ သဘောထားချင်းကိုညီချင်မှ ကိုက်ညီပေါ်မိမ့်မည်။ ထိုသို့သော ကိုယ်ပိုင်တန်ဖိုးစနစ်ကွာခြားမှု သဘောထားမတိုက်ဆိုင်မှုများသည် ကလေးငယ်အတိအကျ သဘောမပေါက်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားတတ်ပါသည်။

အချို့အမူအကျင့်များကို အိမ်ထောင်စုတစ်ခုတွင် သည်းခံလေ့ရှိသော်လည်း အခြားအိမ်ထောင်စုတစ်ခုတွင် တင်းကျပ်စွာတားမြစ်ထားလေ့ရှိပါသည်။ ထိုအပြုအမူများတွင် မှားသည်၊ မှန်သည်ဟုတစ်စုံတစ်ရာ သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိလျှင် မိဘနှင့်ကလေးအကြားကြီးမားသော အခက်အခဲတစ်ရပ် ဖြစ်လာတတ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူမ၏သူငယ်ချင်းသည် သူမအတွက်တင်းကျပ်စွာ တားမြစ်ထားသော အပြုအမူကိုအဘယ်ကြောင့် ပြုလုပ်ရသနည်းဆိုသည်ကို ကလေးငယ်သဘောမပေါက်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့သော အခက်အခဲကို ဖြစ်နိုင်သမျှလျှော့ချရေးနည်းလမ်းမှာ မည်သည့်အပြုအမူသည် တန်ဖိုးနှင့်ဆက်စပ်သော လက်ခံနိုင်သည့် အပြုအမူဖြစ်သည်ကို ရှင်းလင်းတိကျစွာ သင်ကြားပေးရပါမည်။ ဖြစ်နိုင်ပါက မွေးကင်းစကလေးဘဝကပင် ထိုအပြုအမူကို သင်ကြားပေးရပါမည်။ “ဂျင်မီကတော့ ဒီလိုလုပ်ပြီး သားကတော့ဘာဖြစ်လို့ မလုပ်နိုင်ရမှာလဲ” ဟူသောအမေးအတွက် သင့်တွင်အဖြေရှိပါသည်။ သင့်မိသားစုအတွက် လက်ခံနိုင်သောအပြုအမူတစ်ခုကို တိကျရှင်းလင်းစွာ ချမှတ်ထားလျှင် သင့်အနေဖြင့် “ဒါကတော့ တို့မိသားစုအတွက် အရေးကြီးတယ် လက်ခံထားလို့ပဲ” ဟူ၍ဖြစ်စေ “တို့မိသားစုရဲ့ တန်ဖိုးနဲ့မတူလို့ ဒီလိုလုပ်ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး” ဟုပြောနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ကလေးများအနေဖြင့် သင်၏တန်ဖိုးစနစ်များကို ဆုပ်ကိုင်မိစေနိုင်သော အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းများမှာ ကလေးများကြား လောက်သောနေရာတွင် သင်၏တန်ဖိုးစနစ်ကို သင်ကရှင်းလင်းပြောပြသည်ကို ကလေးများကြားသိစေခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော်သူတို့အား တိုက်ရိုက်ပြောခြင်းမျိုး မဖြစ်စေရပါ။ သူတို့အား သီးခြားတိုက်ရိုက်ပြောစကားထက် သူတို့အားအမှတ်တမဲ့ ကြားစေသောပြောစကားကပို၍ ထိရောက်စေပါသည်။

သင့်ကလေးငယ် အတိကျဆုံးလိုက်နာရမည့် တန်ဖိုးစနစ်များကို နှုတ်တိုက်ချပေး၍ မရနိုင်ပါ။ ကလေးများက သင်၏တန်ဖိုးစနစ်များကို လေးစားစေချင်လျှင် သူတို့ကြီးပြင်းလာသော ကာလများအတွင်း သူတို့၏အသက်ရှင်နေထိုင်မှု အခွင့်အလမ်းများမြင့်မားလာစေချင်လျှင် သင်၏တန်ဖိုးစနစ်များသည် ကျိုးကြောင်းဆီလျော်မှု ရှိပါစေ။ ထိုတန်ဖိုးစနစ်များကို သူတို့အားစောစီးစွာ သင်ကြားပေးပါ။ သူတို့အား ညွှန်ကြားပြသခြင်း နမူနာပေးခြင်းတို့ဖြင့် တန်ဖိုးစနစ်များကို တသမတ်တည်း ထိန်းသိမ်းပါ။

ကလေးငယ်နှင့်ဖြစ်စေ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေနှင့်ဖြစ်စေ ပြဿနာရှိနေပါသလား

ကလေးများတွင် ဖြစ်တတ်သောပြဿနာ ၂မျိုးရှိပါသည်။ အခြေအနေအရဖြစ်သော ပြဿနာကို အခြေအနေကိုဖြစ်စေ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုဖြစ်စေ ခွဲခြားသတ်မှတ်ကာ တစ်နည်းနည်းဖြင့်ဖြေရှင်း၍ ရနိုင်ပါသည်။ လူပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့်ဖြစ်သော ပြဿနာကိုမူ ပြဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်က ပြောင်းလဲလိုမှသာလျှင် ပြဿနာကိုဖြေရှင်းနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

စောစီးစွာဖြစ်တတ်သော အပြုအမူဆိုင်ရာပြဿနာများသည် အခြေအနေအရဖြစ်သော ပြဿနာများဖြစ်သည်။ ယင်းတို့ကို အခြေအနေအား ပြောင်းလဲပေးခြင်းဖြင့် ဖြေရှင်းနိုင်ပါသည်။ သင်၏အလေးပေးမှုကို ရရှိရန်လွဲမှားသော အပြုအမူများစတင်လုပ်ဆောင်ခြင်းမပြုမီ ကလေးငယ်၏ လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်းဖြင့် ဖြစ်လာမည့်ပြဿနာကို ရှောင်လွှဲနိုင်ပါသည်။ အချို့ကိစ္စများတွင် သင်ကိုယ်တိုင်ထိန်းချုပ်၍ စည်းကမ်းချမှတ်ခြင်းဖြင့် ပြဿနာကိုဖြေရှင်းနိုင်ပါသည်။ အောက်ပါတို့မှာ အများသိနေသော အခြေအနေဆိုင်ရာပြဿနာများနှင့် ဖြေရှင်းနည်းများဖြစ်ပါသည်။

- သင်၏ကလေးငိုခြင်း** - အညစ်အကြေးခံ ဘောင်းဘီကိုလဲပေးလိုက်ပါ။ ကလေးအငိုတိတ်သွားသည်။
- မတ်တတ်မြေ့စကလေးက အစားအစာများကို စားပွဲပေါ်သွန်ချခြင်း** - အစားအစာပန်းကန်ကို ဖယ်ရှားလိုက်ပါ။ နောက်ထပ်သွန်ကျခြင်း မပြုနိုင်တော့ပါ။

၄ နှစ်သားကလေးငယ် ဘက်စ်တီ (Besty) နှင့်ပတ်သက်ပြီး ဂျိုက်စ် (Joyce) ပြဿနာတွေ့ကြုံနေရသည်။ ဘက်စ်တီက ကလေးတိုင်းကျောင်းနောက်ကျအောင် အနှောက်အယှက်ပေးနေခဲ့သည်။ နံနက်စာ စားပြီးသောအခါ သွားမတိုက်ဘဲ ကျောင်းသွားရန် အပေါ်အင်္ကျီမဝတ်ဘဲ အချိန်ဖြုန်းနေလေ့ရှိသည်။ မေမေက သူမကိုနံနက်စောစော နှိုးရန်ကြိုးစားသော်လည်း အရာမထင်ခဲ့ပါ။ နံနက်စာကိုစောစီးစွာစားပြီးသော်လည်း ဘက်စ်သည်ဘယ်တော့မှ အချိန်ကိုက်မပြီးစီးပေ။

နောက်ဆုံးတွင် မေမေကထိုပြဿနာကို ဘက်စ်တီအား ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပြသောအခါ ဘက်စ်တီသည် ကျောင်းတက်ရမည်ကို ပျော်ပိုက်သော်လည်း စင်စစ်အားဖြင့် သူမ၏မိခင်နှင့်သာ အတူနေချင်သည်ကိုပို၍ အားသာနေကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။ နံနက်တိုင်းအချိန်ဆွဲနေခြင်းအားဖြင့် မိခင်၏အလေးပေးမှုကို သူမပို၍ရရှိသည်။ ထိုအပြုအမူသည် မကောင်းမှန်းသိသော်လည်း သူမဆက်လက်ကျင့်သုံးနေလေ့ရှိသည်။

နံနက်ခင်းတိုင်း ရင်ထိတ်စွာဖြတ်သန်းနေရကြောင်း ဘက်စ်တီသည် လွဲမှားစွာမပြုမူလျှင် သူမအတွက်အလေးပေးဂရုစိုက်ခံရမှုနည်းကြောင်းကို ဂျိုက်စ်ကဝန်ခံပါသည်။ ထို့ကြောင့် လက်တွေ့စမ်းသပ်မှုတစ်ခုပြုလုပ်ရန် သူမဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ဂျိုက်စ်က နေ့လည်စာကိုကြိုတင် ချက်ထားသည်။ နံနက်စာကို ညမတိုင်ခင်ကတည်းက ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်သူမတွင် မိနစ် ၂၀ခန့် အချိန်ပိုရလာသည်။ ထိုမိနစ် ၂၀အချိန်တွင် ဘက်စ်အားပုံပြင်များ ဖတ်ပြသည်။ အရုပ်ကလေးများနှင့် ကစားပြသည်။ ဘက်စ်နှင့်အတူ လက်ဘက်ရည်ပွဲလေး တည်ခင်းကြသည်။ ဘက်စ်၏ ဆန္ဒမှန်သမျှကို ဖြည့်ဆည်းပေးသည်။ အကျိုးကျေးဇူးမှာကား ဘက်စ်ကိုအချိန်ယူ၍အလေးပေး ဂရုစိုက်ခြင်းကြောင့် ပြဿနာအားလုံး ပြေလည်သွားခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ကျောင်းချိန်မီစေရန် အဆင်သင့်မဖြစ်ခြင်းသည် ဘက်စ်တီ၏ အလေးပေးခံယူလိုမှုကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာရသော အခြေအနေဆိုင်ရာ ပြဿနာဖြစ်ကြောင်း ဂျိုက်စ်လေ့လာသိရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဂျိုက်စ်၏ပြဿနာ ဖြေရှင်းရေးနည်းလမ်းမှာ အခြေအနေကိုပြောင်းလဲရန် စီစဉ်ခြင်းဖြစ်သကဲ့သို့ ပြဿနာလည်းပြေလည်သွားခဲ့သည်။ ဂျိုက်စ်သာပြဿနာ ဆန်းစစ်မှုလွဲမှားခဲ့လျှင်ဘက်စ်တီအား ပြုပြင်ရေးအတွက် နှစ်ဆပင်ပန်းမည့်အပြင် အဆင်မသင့်ပါက ပြဿနာပို၍ဆိုးရွားသွားစေပေလိမ့်မည်။

ပြဿနာအားလုံးကို ဖြေရှင်းရေးမှာ တစ်ပုံစံတည်း မဟုတ်ကြပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ သင်သည်ပြဿနာဖြေရှင်းရမည့် အစီအမံကို ပြောင်းလဲပေးရမည်။ သို့မဟုတ်ပါက ပြဿနာဖြေရှင်းနိုင်သည့် ထိရောက်သောအဖြေတစ်ခုကို မရရှိမီ ထိုအဖြေရရှိသည်အထိ ဖြစ်နိုင်ခြေအဖြေများစွာကို သင်ရှာဖွေရပေလိမ့်မည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အပြောင်းအလဲပြု၍ ဖြေရှင်းနိုင်သော အခြေအနေဆိုင်ရာ ပြဿနာတစ်ရပ်သည် ကလေးငယ်၏ဘဝထောင့်ပေါင်းစုံကို နှစ်ပေါင်းများစွာကြာအောင် ထိခိုက်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာ ပြဿနာတစ်ခုအဖြစ် သို့ခိုင်ခိုင်မာမာ ပြောင်းလဲလာတတ်လေ့ရှိသည်။ အလေးပေးဂရုစိုက်မှုကို မလျော်သောအပြုအမူဖြင့် ရယူရန်ကြိုးပမ်းလေ့ရှိပြီး ပြင်းထန်သောအပြစ်ပေးမှုမျိုးကိုပင် ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိတော့ပေ။

ကလေးငယ်၏ မကောင်းသောအမူအကျင့်ကို ရပ်တန့်သွားစေရန် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကြိုးပမ်းသော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ပါလျှင် အောက်ပါချဉ်းကပ်နည်းကို ကြိုးစား၍အသုံးပြုကြည့်ပါ။

၁။ သင့်ကလေးငယ်အား ပြဿနာကိုပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပြပါ။ ယင်းသည် သူမ၏ပြဿနာဖြစ်ကြောင်း ကလေးငယ်သတိပြုမိအောင် ကူညီပါ။ ထိုအမူအကျင့်ကို မပြုပြင်လျှင် သူမအပေါ်တွင် မည်မျှထိခိုက်နိုင်ကြောင်းရှင်းပြပါ။

၂။ ကလေးငယ်က ထိုအပြုအမူကို ပြောင်းလဲဖြစ်ရန်ဆန္ဒရှိပါက သင့်အနေဖြင့်လိုက်လံစွာ ကူညီမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါ။ သင်ကူညီမည့်နည်းလမ်းကို ရှာဖွေပါ။ သင့်ကလေးငယ်သည် အဆိုပါအပြုအမူကို ကျော်လွှားစေရန်ထပ်ကာထပ်ကာ လှုံ့ဆော်တိုက်တွန်း သတိပေးသောနည်းလမ်းကို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

၃။ သင့်ကလေး၏ သူ့ကိုယ်သူတန်ဖိုးထားတတ်လာစေရန် အားပေးတည်ဆောက်ပါ။ သူမ၏ မေတ္တာရည်ဖလားကို မကြာခဏဖြည့်ပေးပါ။ စည်းကမ်းသတ်မှတ်ခြင်းအစား အခြားသောချဉ်းကပ်နည်းကို အသုံးပြုရန်လိုပါသည်။

သူတို့၏အပြုအမူများသည် သူတို့၏ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာကို တည်ဆောက်ပေးနေသူများဖြစ်ကြောင်း ကလေးငယ်သဘောပေါက်လာစေရန် ကူညီပါ။ သူတို့ကိုယ်တိုင် တိုးတက်မြင့်မားလာစေချင်သော အကျင့်စရိုက်များကို သူတို့ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်နိုင်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူတို့သည် အပိုစတဲလ်ပေါလု (Apostle Paul) ကဲ့သို့ ခံစားကြရပြီး သူတို့မလုပ်ချင်သည့်အရာကို ဇွတ်တိုးလုပ်နေကြပြီး သူတို့လုပ်သင့်သည့်အရာကို မလုပ်ဘဲနေတတ်ကြသည်။ သို့သော်သူတို့ ပြောင်းလဲရေးအတွက် ဘုရားသခင်က သူတို့လိုအပ်သော အစွမ်းသတ္တိနှင့် ကိုယ်ပိုင်ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပါသည်။ သူတို့က ဘုရားသခင်၏ အကူအညီကို တောင်းဆိုခဲ့လျှင် “ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူသည်။” (ရှင်မာကုခရစ်ဝင် ၁၀:၂၇)

တာဝန်သိသောကလေးများအဖြစ်ပြုစုပျိုးထောင်ခြင်း

တစ်ခါတစ်ရံသင်သည် ကလေးများအားစောင့်ကြည့်ပြီး တိုက်တွန်းနေရသော တဖျစ်တောက်တောက်ပြောနေရသူတစ်ဦးကဲ့သို့သင့်ကိုယ်သင် ခံစားနေရတတ်သည်။ “သွားတိုက်စမ်း၊ အိပ်ရာသိမ်းစမ်း၊ အမှိုက်တွေသွန်စမ်း” စသည်တို့ဖြစ်သည်။ သင့်ကိုယ်သင် အာဏာရှင်ပမာ ပြုမူနေရသည်ကိုပင် ရွံ့မုန်းလာမိသည်။ သို့သော် သင်ခိုင်းသည့်အတိုင်း သူတို့ကမလုပ်ကြသောအခါ ထိုသို့မြည်တွန်တောက်တီး၍ စေခိုင်းသည်မှာတစ်ပါး မည်သို့လုပ်ရပါမည်နည်း။

မြည်တွန်တောက်တီးနေခြင်းဖြင့် တာဝန်သိသောကလေးများကို တာဝန်သိသောကလေးများအဖြစ် ပြောင်းလဲမပြစ်နိုင်ပါ။ သို့သော်ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းရှိသည့် နည်းဗျူဟာ ၃ခုကိုတော့ ကျွန်ုပ်သိထားပါသည်။ ပထမအချက်မှာ ကလေးများအား သူတို့၏အရှင်သခင်သည်သူတို့သာဖြစ်ကြောင်း သူတို့ကိုယ်ကိုသူတို့သာ အုပ်ချုပ်နိုင်ကြောင်း အားပေးတိုက်တွန်းရပါမည်။ ဒုတိယအချက်မှာ သင့်အားပြန်လည်သင်ကြားပေးစေချင်သည့်စိတ် သူတို့တွင် ကိန်းအောင်းလာစေရန် သင်သည်မိဘတစ်ဦးအနေဖြင့် သူတို့၏အုပ်ချုပ်သူဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လာအောင် ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ တတိယအချက်မှာ သူတို့အားမှန်ကန်သော ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်တတ်သူများ ဖြစ်လာအောင်လေ့ကျင့်ပေးရမည်။ သို့မှသာ သင်ကသူတို့အား ဘာလုပ်ပါဟုခိုင်းစရာမလိုဘဲ အလိုလိုဆောင်ရွက်တတ်သူများ ဖြစ်လာလျှင် အဆိုပါနည်းဗျူဟာများ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုကို အောက်တွင်ဖော်ပြထားပါသည်။

ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူရှိနေသကဲ့သို့ ကလေးများသဘောပေါက်အောင် ဆောင်ရွက်သင့်သည်။ ဘုရားသခင်

သည်စစ်မှန်သောမေတ္တာဖြင့် လှုံ့ဆော်မှုကို အသုံးပြု၍ အလုပ်ကိစ္စများကို ကျွန်ုပ်တို့လုပ်ဆောင်လာစေရန် ကြိုးပမ်းဆွဲဆောင်နေပါသည်။ အကြောင်းမူကား ကျွန်ုပ်တို့သည် မှန်သည့်အလုပ်ကိုသာ လုပ်ချင်ကြသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်တိုက်တွန်းခံရခြင်း ဖိအားပေးခံရခြင်း အပြစ်ပေးခံရမည်ကို ကြောက်ရွံ့မှုမရှိဘဲ ဘုရားသခင်အားဖြစ်စေ အခြားသူများအားဖြစ်စေ မေတ္တာထားချင် ကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

အမိန့်ပေးစေခိုင်းရခြင်းသည် မိသားစုအားလုံး လိုက်နာနိုင်စွမ်းရှိစေသော ထောင်ချောက်ဟောင်းကြီးတစ်ခုဖြစ်သောကြောင့် ကြာသော်ငြားငွေဖွယ် ကောင်းလာတတ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုတွင် ဤကဲ့သို့ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ ကက်ဗင် (Kevin) ငယ်ငယ်တုန်းက ဖေဖေ မေမေနှင့်အစ်မသုံးဦးစလုံးက သူ့အားဘာလုပ်ပါ ညာလုပ်ပါစသည်ဖြင့် ထပ်ကာထပ်ကာပြောခဲ့ကြသည်။ ထိုကိစ္စသည် သူ၏ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲဖြစ်သူ ဖန့်စ်သားလေး ဂျန်ဖာက “ဘာဖြစ်လို့ လူတိုင်းက ကက်ဗင်ကိုအမိန့်ပေးနေကြတာလဲ” ဟုမေးသောအခါတွင် အဆုံးသတ်သွား ခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်ကျမှ ကျွန်ုပ်တို့ကက်ဗင်အပေါ်မည်မျှ ဆရာလုပ်အာဏာပြခဲ့ကြကြောင်း သတိထားမိတော့သည်။ ကက်ဗင်သည် သူ၏ကိုယ်ပိုင်အပြုအမူများအပေါ် ကိုယ်တိုင်တာဝန်သိတတ်စေရန် တစ်ခုခုလုပ်မှဖြစ်မည်ဟု ကျွန်ုပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ တစ်ညတွင် သူ့ကိုအိပ်ရာထဲတွင် သိပ်သောအခါ ကျွန်ုပ်က “ကက်ဗင် သားကိုသူများတွေက ဆရာလုပ်နေတာကို ကြိုက်သလား” ဟု မေးရာ ကက်ဗင်က “မကြိုက်ဘူး” ဟုအလေးအနက်ပြန်ဖြေပါသည်။ “ကဲ ဒါဆိုရင်တော့ သားကိုယ်သားဆရာလုပ်မှဖြစ်မယ်။ သားက ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ကိုယ်ကိစ္စကိုယ်ထိန်းသိမ်းမယ်ဆိုရင် သားကိုဘယ်သူမှဆရာလုပ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ သားလုပ်ရမည့်ကိစ္စကို သားဘာ သာသားလုပ်ရင် ဘယ်သူကမှသားကို ဆူစရာမလိုတော့ဘူး။ ဒါဆိုရင် သားဆရာအလုပ်ခံရတာ သြဇာပေးခံရတာဟာ ဘယ်သူ့အမှားကြောင့်လဲ” “သားအမှားကြောင့်လို့ ထင်တာပဲ” ဟုရှက်ရွံ့စွာ ဖြေပါသည်။

“မှန်တာပေါ့သားရယ်။ ဒါဆိုရင် ငါဘာလုပ်ရမယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပြောပြီး သားကိုယ်သားဆရာလုပ်ရင်လုပ်။ ဒါမှမဟုတ် ရင်သူများက သားကိုဆရာလုပ်လိမ့်မယ်”

“ဒါပေမဲ့ ခက်တာပဲမေမေ” ကက်ဗင်က သက်ပြင်းချ၍ပြောသည်။ “သားလုပ်ရမယ့် ကိစ္စအားလုံးကို သားမှမလုပ်ချင်တာဘဲ”

“ဒါဆိုရင် သားဘဝကို သားဘာသာထိန်းသိမ်းမှာလား။ သားကိစ္စတွေကို သားလုပ်မှာလား။ ဒါမှမဟုတ်ရင် မေမေတို့အားလုံး သားဘဝအတွက် ဆရာလုပ်နေကြဦးမှာပဲ။ ဒီလိုဆိုရင် သားရဲ့ကိုယ်တိုင်ဆရာက ဘာလုပ်နေမှာလဲ။”

“ဒါဆိုရင်လဲ ကောင်းပြီလေ။ ဒါပေမဲ့မေမေ နောက်မှမော်တော်ဆိုင်ကယ်လေးပါတဲ့ ထရပ်ကားလေး ဝယ်ပေးဖို့တော့မမေ့နဲ့ နော်”

“ကောင်းပြီလေ။ အဲဒီအရပ်က ၂ရက်စာအလုပ်အတွက် သားရဲ့ကိုယ်ပိုင်ဆရာရဲ့ လုပ်အားခလို့သဘောထားလိုက်တော့။ မေမေ ဝယ်ပေးမယ်။ မနက်တိုင်း သားလုပ်ရမယ့်အလုပ်တွေကို မေမေစာရင်းမှတ်ပေးမယ်။ အဲဒီစာရင်းအတိုင်း သားရဲ့ကိုယ်တိုင်ဆရာက မွန်း မလွဲခင်လုပ်ကြောင်း သက်သေပြရမယ်။ ဘယ်သူကမှသားကို သတိမပေးဘူး။ မဆူဘူး။ ဒါပေမဲ့ မွန်းလွဲလို့မှသားရဲ့ ကိုယ်တိုင်ဆရာက အလုပ်တွေလုပ်လို့ မပြီးဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့မိသားစုတွေမှား သားကိုဆရာလုပ်ဖို့ သြဇာပေးဖို့အခွင့်အရေးရှိတယ်။ အဲဒီနေ့မှာ သားရဲ့ လုပ်အားခဖြစ်တဲ့ ထရပ်ကားလေးကိုရဖို့ မမျှော်လင့်နဲ့တော့။ ဒီကိစ္စကို မှတ်ထားတဲ့စာရင်းအတိုင်း ၂ရက်လုံးလုံးလုပ်ရမယ်ဆိုတာ သတိ ပေးထားပါ။ ကဲ သားရဲ့ဆရာကရော သားကိုခိုင်းနိုင်လောက်တဲ့ အင်အားရှိရဲ့လား”

“ရှိမယ်ထင်တာပဲ”

သူ၏နဖူးလေးကို ငုံ့၍နမ်းလိုက်ပြီး “သားရဲ့ဆရာ ကောင်းကောင်းအနားယူဖို့လိုလိမ့်မယ်။ သူက လူလေးယောက်စာ အလုပ် ကိုလုပ်ရမှာမို့လား။ သူများတွေက သူ့ကိုသြဇာပေးမယ့်အစား သူ့အလုပ်တွေကိုသူပြီးအောင် လုပ်လိမ့်မယ်။ ဝတ်နီက ဘော့စ်” တိုးတိုး ကလေးပြောပြီး သူ့အိပ်ခန်းတံခါးကို ပိတ်ပေးလိုက်ပါသည်။

နောက် ၂ရက်ကြာသော် ကက်ဗင်၏ဆရာသည် သူ၏လုပ်အားခဖြစ်သော မော်တော်ဆိုင်ကယ်နောက်တွဲပါ ထရပ်ကားလေးကို ရရှိသွားတော့သည်။ အကြီးဆုံးပြဿနာကား ကက်ဗင်၏ ယခင်ဆရာလေးဦး သြဇာပေးခဲ့သည့် အလုပ်မှန်သမျှကို ကက်ဗင်အားပြန် လည်လေ့ကျင့်ပေးရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ကက်ဗင်က သူ့ဘဝအတွက်တာဝန်များကို သူ့ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်သွားသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ပိုင်တာဝန်များကို ပုံမှန်အတိုင်းနေသားတကျ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပေတော့သည်။

မိဘများ၏ ပြုမူဆက်ဆံပုံပေါ်မူတည်၍ ပယ်လုန်တုန့်ပြန်သော ကလေးများရှိကြပါသည်။ ကလေးများသတိမမူမိသည့်အ ချက်မှာ သူတို့၏မိဘများသည် တာဝန်မသိသော ကလေးငယ်များအတွက် ပြုမူရန်မထိုက်တန်သော နည်းလမ်းများအတိုင်းတိကျစွာ ပြုမူနေကြခြင်းကိုပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် သင်ကထိုကိစ္စကို ရှင်းပြလျှင် ကလေးများက လက်ခံကြမည်မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ အနေဖြင့် ကလေးများနှင့်အားကြီးမာန်တက် ဆောင်ရွက်ရန်သဘောကျခြင်းမှာ ကလေးများတွင် သူတို့၏မိဘများကို ပြောင်းလဲလာစေ သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ “ခွေးတစ်ကောင်အား အသက်ကြီးမှလက်ပေးသင်” ရသည့်အလုပ်ကား မလွယ်ကူနိုင်သော်လည်း ဖြစ်နိုင်စ ရာအခြေအနေတော့ ရှိပါသည်။ မိဘများသည်လည်း ထိုနည်းအတိုင်းဖြစ်သည်။ သူတို့ကို ပြန်လည်လေ့ကျင့်ပေးရန် မလွယ်လှပါ။ သို့ သော်တစ်ခါတစ်ရံ ကြိုးစားလေ့ကျင့်ရန် အရေးကြီးတတ်ပါသည်။

ကလေးများသည် ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ချမှတ်ကြခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်တတ်သော လူတော်လေးများ ဖြစ်လာကြရပါသည်။ အစောပိုင်းနှစ်များကတည်းကပင် သင့်ကလေးငယ်သည် ရိုးရှင်းသောဆုံးဖြတ်ချက်များကို ချမှတ်တတ်ကြပါသည်။ မှန်ကန်သောဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချမှတ်ရန်လိုအပ်သည့် အကြောင်းအရာများကို ကလေးငယ်ရှာဖွေ ရရှိနိုင်လျှင် မှန်ကန်သောကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချမှတ်နိုင်ပါသည်။ ရွေးချယ်ခွင့်များကို ပုဂ္ဂိုလ်စွဲမပါဘဲ သုံးသပ်ပြီးသူ၏ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်များကို လက်ခံရပါမည်။ အလွယ်တကူမှတ်သားနိုင်သော အတိုချုပ်စကားလုံးမှာ SEA ဖြစ်ပါသည်။ S (Seek) မှာအကြောင်းအချက် ရှာဖွေခြင်း၊ E (evaluating) မှာရွေးချယ်ခွင့်များကို သုံးသပ်ခြင်းဖြစ်ပြီး A (accepting) မှာ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်များကို လက်ခံခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤနည်းဗျူဟာ ဆောင်ရွက်ပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းနှစ်အရွယ် ကလေးတစ်ဦးက လူရှုတ်သောလမ်းမပေါ်သို့ ပြေးထွက်ချင်သည်ဆိုပါစို့။ ထိုသို့သော ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်မှုကို သင်ကခွင့်မပြုသင့်ပါ။ အရေးကြီးသော အချက်အလက်များဖြစ်သည့် မော်တော်ကားများ၏ မြန်နှုန်းနှင့် ၎င်းနှစ်သားကလေးတစ်ဦး၏ ခြေထောက်ကိုထိခိုက်စေနိုင်သည့် အရှိန်တို့ကို နားလည်သဘောပေါက်ရန် ငယ်ရွယ်လွန်းပါသေးသည်။ လမ်းပေါ်သို့ပြေးထွက်ခြင်း၏ အကြောင်းနှင့်အကျိုးများကို ပြန်လည်သုံးသပ်နိုင်စွမ်းမှာ ကလေးငယ်အတွက် အလှမ်းဝေးလွန်းပါသည်။ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်များကား ပို၍ဆိုးတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ဤကိစ္စတွင် သင်၏ကိုယ်ပိုင်ကန့်သတ်ချက်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရပါမည်။

သို့ရာတွင် အဆိုပါ ၎င်းနှစ်အရွယ်ကလေးငယ်သည် ခြိမ်းခြောက်မှုမပါသော သာမန်ရွေးချယ်မှုမျိုးကိုမူ ရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်တတ်ပါသည်။ ဥပမာ နံနက်စာနှင့် နေ့လည်စာအကြား အခြားအစားအစာများ စားရမည်၊ မစားရမည်။ ကျွန်ုပ်၏သမီး ကင်မံသည် ၎င်းနှစ်သမီးကတည်းကပင် သူမ၏ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ရွေးချယ်ချမှတ်တတ်ပါသည်။ သူမ ကွတ်ကီးစားချင်သည်။ ကျွန်မကမပေးပါ။ သူမကထပ်တောင်းသည်။ ပွစိပွစိလုပ်သည်။ ထို့ကြောင့် SEA နည်းဗျူဟာကို ကျွန်ုပ်စမ်းသပ်ကြည့်ခဲ့သည်။

နံနက်စာနှင့်နေ့လယ်စာအကြား သို့မဟုတ် နေ့လယ်စာနှင့်ညစာအကြား အခြားအစားအစာများ မစားရခြင်း၏အကြောင်းအချက်များကို ကျွန်ုပ်ကသမီးအားရှင်းပြသည်။ သူမ၏ ဗိုက်ထဲတွင်သကြားခါတ်ပြည့်ဝလွန်းသော ကွတ်ကီးများဖြင့်ပြည့်နေသောအခါ သူမအတွက် ကျန်းမာရေးနှင့်ညီညွတ်ပြီး အာဟာရပြည့်ဝစေရန် စီစဉ်ထားသော ညနေစာကို သူမစားချင်စိတ်မရှိနိုင်တော့ကြောင်း ပြောပြသည်။ သူမကို ကျွန်မပေးသောရွေးချယ်ခွင့်မှာ ယခုကွတ်ကီးတစ်ခုစားလျှင် ညစားမစားရ သို့မဟုတ် ညစားစားပြီးအချိတ်တည်းသော စထရော်ဘယ်ရီ မစားရဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ညစားမစားမီ ကွတ်ကီးတစ်ခုစားခြင်းသည် ဘဝအတွက်အရေးကြီးသော ခြိမ်းခြောက်မှုမဟုတ်ပါ။ ညစား စားချင်စိတ်မရှိခြင်းသာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရပေလိမ့်မည်။ ထို့ပြင်အကျင့်တစ်ခု ဖြစ်သွားနိုင်သည်။ (နောင်သောအခါမှ ထိုအကျင့်ကိုဖျောက်ဖျက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။) သို့ရာတွင်အဆိုပါ ရွေးချယ်ခွင့်များ၏ နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်များသည် သူမအတွက် ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်နိုင်စွမ်းရှိလောက်အောင် လှုံ့ဆော်မှုမရှိသေးဟု ကျွန်ုပ်ယူဆခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အကျိုးဆက်များကို သူမသေချာစွာနားလည်ပြီးသောအခါ သူမကြိုက်ရာကို ရွေးချယ်ရန်ဆုံးဖြတ်ခွင့်ပေးခဲ့သည်။

သူမကပွစိပွစိ မလုပ်တော့ဘဲ ညစာကိုစောင့်ပြီးစားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ သင်၏ကလေးငယ်သည်လည်း ဤသို့သော အလားတူဆုံးဖြတ်ချက်ချ လိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်ကတိမပေးနိုင်ပါ။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်မအနေဖြင့် ကင်မံကိုလုံးဝစိတ်မချနိုင်သေးပါ။ သူမဘာဆက်လုပ်မည်ကို သိချင်သည်မှလွဲ၍ အခြားနည်းလမ်းမရှိပါ။ တစ်ကြိမ်အဆင်ပြေရုံ လိုက်နာရုံနှင့်ဆက်ပြီး အဆင်ပြေသွားမည်။ လိုက်နာမည်ဟုမူသေ မသတ်မှန်နိုင်ပါ။ သို့ရာတွင် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုချမှန်ရေးအတွက် မည်သို့လှုပ်ရှားရခြင်းကိုမူ ကလေးငယ်တစ်ဦးအားမှတ်သား လေ့လာခွင့်ပေးရန်လိုပါသည်။ လေ့လာသင်ယူခွင့် မပေးခြင်းသည် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှန်မှု အရည်အသွေးနည်းပါးစေပြီး နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်များကို ပိုမိုခံစားရစေပါသည်။

တာဝန်သိသော ကလေးတစ်ဦးအဖြစ် ပျိုးထောင်ရေးနည်းလမ်းမှာ သင်ကိုယ်တိုင်က ဒရိုင်ဘာထိုင်ခုံ (ကားမောင်းသူနေရာ) မှ ထွက်ပေးလိုက်ရန် ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ ကလေးငယ်အား စတီယာရင်ဘီးကို ကိုင်ခိုင်းပြီးနံဘေးမှ ညွှန်ကြားနိုင်၊ လမ်းတည့်ပေးနိုင်ပေလိမ့်မည်။ သင်က အဆက်မပြတ်မြည်တွန် တောက်တီးနေခြင်းအထပ်ထပ် သတိပေးနေခြင်းနှင့် သင့်ကလေးအတွက် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ပေးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နေလျှင် ကလေးငယ်က သူ၏တာဝန်အားလုံးကို သင့်အပေါ်တွင်သာ ပုံချသွားပေမည်။ တစ်ချိန်တွင် သင်က သတိပေးရန်မေ့နေလိမ့်မည်ဟုလည်း ယူဆသွားမည်။ ထို့နောက် အကျိုးဆက်တစ်ခုသက်ရောက်လာသောအခါ ကလေး၏အပြစ်မဟုတ်ဘဲ သတိပေးမိသော သင်၏အပြစ်သာလျှင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အထက်ပါ နည်းဗျူဟာတစ်ခုခုကို အသုံးပြု၍ ကလေးငယ်အား တာဝန်ပေးပါ။ တာဝန်ယူခိုင်းပါ။ ထိုနောက်သူ၏ တာဝန်ကိုကျေပွန်မှု မရှိလျှင်ဖြစ်လာနိုင်သည့် အကျိုးဆက်များကို ရှင်းလင်းတိကျစွာပြောပါ။ ကလေးများ အရွယ်ရောက်လာသောအခါသင့်တော်သည့်နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်များကိုပင် စဉ်းစားလာတတ်ပါလိမ့်မည်။ ကလေးငယ်က ဆောင်ရွက်ရန်ပျက်ကွက်လျှင် ဖြစ်လာသည့်အကျိုးဆက်များကို ကလေးငယ်အားခံစားပါစေ။ ရက်စက်သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိသော်လည်း အလွန်တန်ဖိုးရှိသော သင်ခန်းစာတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

လူများတွင် သူတို့ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စများကို သူတို့ကိုယ်သူတို့ အမှတ်ရစေသည့် နည်းလမ်းများစွာရှိကြောင်းကို ကလေးများအား အသိပေးပါ။ လူတစ်ဦးကမူ ရေးမှတ်ထားသည်ဆို၏။ တစ်ဦးကလည်း နေ့တစ်နေ့၏ အချိန်ကာလတစ်ခုတွင် လုပ်ရမည့် အလုပ်များကို အုပ်စုဖွဲ့ထားသည်ဟု ဆို၏။ ဥပမာ “နံနက်စာမစားမီ လုပ်ရမည့်အလုပ်များ” အချို့ကိစ္စများကို ပုံမှန်လုပ်ဆောင်သွား

လျှင်အလေ့အကျင့်သဖွယ် ဖြစ်လာပါသည်။ ထိုသို့လုပ်ဆောင်၍မှ အကျိုးမသက်ရောက်လျှင် အခြားတစ်ယောက်အား ရှင်းပြခိုင်းရန် သင့်ကလေးကို အားပေးပါ။ “ကျွန်တော် ဘာလုပ်စရာရှိသေးလဲ” သင့်ကလေးငယ် မမှတ်မိလျှင် အခြားတစ်စုံတစ်ယောက် မှတ်မိနိုင်သော အခွင့်အလမ်းရှိပါသေးသည်။

သင့်သည်ကလေးငယ်ကိုလွဲမှားစွာပြုမူသူဖြစ်ပါသလား

သင့်သည်ကလေးငယ်ကို လွဲမှားစွာပြုမူသူဖြစ်ပါသလား။ “မဟုတ်ပါဘူးဗျာ ဘာဖြစ်လို့လဲ” ဟုဒေါနှင့်မောနှင့် ပြန်မဖြေခင် ဤစကားကိုဖတ်ကြည့်ပါ။ “ကလေးငယ်ကို လွဲမှားစွာပြုမူခြင်းဟူသော စကားသည် မိဘတိုင်းအတွက်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမူကား မိဘတိုင်းတွင် ကလေးများကို လွဲမှားစွာပြုမူနိုင်သော အလားအလာများရှိနေသောကြောင့် ပင်တည်း။”

ဤအချက်ကို ဝန်ခံရမည်အား ကျွန်ုပ်အလွန်ရွံ့မုန်းသည်။ သို့သော် ကလေးငယ်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ကျွန်မ၏ အဆင့်အားလုံးတိုင် ကျွန်မသည် တစ်ခါတစ်ရံ လွဲမှားစွာပြုမူခဲ့ဖူးသည်။ ကျွန်မဒေါသမထိန်းနိုင်ခဲ့သော နေ့လည်ခင်းတစ်ခု ကိုကျွန်မ ဘယ်တော့မှမေ့မရနိုင်ပါ။ ကျွန်မတွင်လုပ်စရာအလုပ်များက တောင်ပုံရာပုံနေပြီး ဘာတစ်ခုမျှ မည်မည်ရရမပြီးပါ။ တစ်အိမ်လုံးယိမ်းထိုးနေသလို ထင်ရသည်။ မူကြိုကလေးသုံးယောက်ကလည်း ခွေးအတစ်အုပ်လို လှည့်ပတ်ပြေးလွှားသောင်းကျန်းနေကြသည်။ သူတို့က စူးစူးဝါးဝါးအော်လေ ကျွန်မ၏အာရုံကြောများက ပို၍တင်းကျပ်လာလေဖြစ်သည်။

သည်းမခံနိုင်တော့သည့်အဆုံး ကျွန်မပေါက်ကွဲသွားတော့သည်။ ကလေးတစ်ဦးစီကို တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြင်းထန်စွာ ကြိမ်းမောင်းပြစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကလေးများအပေါ် ကျွန်မကြောက်စရာကောင်းအောင် အော်ဟစ်ကြိမ်းမောင်းခဲ့သည်။ တဖြည်းဖြည်းစဉ်းစားလာမိသည်။ ပို၍ရှင်းလင်းစွာ သိမြင်လာသည်။ ကလေးများကို ကျွန်မတောင်းပန်ရမည်။ သမီးများကို ကျွန်မဆိုသို့လာကြရန် ခေါ်လိုက်ပြီးပေါင်ပေါ်တွင် ထိုင်ခိုင်းကာ ကျွန်မ၏ကြောက်စရာကောင်းသော အပြုအမူများနှင့် အပြောအဆိုများကြောင့် ကျွန်မမည်မျှစိတ်မကောင်းဖြစ်ရကြောင်းကို အေးအေးဆေးဆေးပြောပြလိုက်သည်။

ကလေးငယ်အား လွဲမှားစွာပြုမူခြင်းကို ပြင်းထန်သောကျိုးကြောင်းဆီလျော်မှုမရှိသော အကြမ်းဖက်သည့် အပြုအမူဖြစ်ပြီးထိုအပြုအမူကြောင့် ကလေးများတွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိကာ တစ်သက်လုံးထိတ်လန့်စေသော အပြုအမူမျိုးဟု ကျွန်ုပ်တို့အများစုက တွေးထင်ယူဆကြပါသည်။

ထိုသို့သော ကလေးငယ်အလွဲသုံးမှု ပုံစံမျိုးကားအလွန်ရုပ်ဆိုးသော ပြစ်မှုတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအပြုအမူမျိုးကို ပြုလုပ်ရန် မိဘအများစုက စိတ်ကူးထဲတွင်ပင် ထည့်ကြမည်မဟုတ်ပါ။ သို့ရာတွင် အပျော့စားအလွဲသုံးမှုများ ရှိကြပါသည်။ သင်၏ ကလေး၂နှစ် သားကျော်ကျော်အရွယ်တွင် ကလေးငယ်အားလွဲမှားစွာ ပြုမူခြင်းသည် သင်၏နေအိမ်တွင်ပင် စတင်ဖြစ်ပေါ်တတ်ပါသည်။ သင်ကား ကလေးငယ်ကိုလွဲမှားစွာ ပြုမူဖြစ်ပြီး ကလေးငယ်ကား အလွဲသုံးမှုဒဏ်ကို ခံရသူပင်ဖြစ်ပါသည်။

ကလေးငယ်အား လွဲမှားစွာပြုမူခြင်းသည် ကလေးငယ်အားပြုမူခြင်းထက် ကလေးငယ်အား ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် ပြင်းထန်စွာထိခိုက်နာကျင်စေခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းသည် ကလေးငယ်၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအသိ သူ၏မိမိကိုယ်မိမိတန်ဖိုးထားမှုအသိတို့ကို ဖျက်ဆီးလေ့ရှိသည်။ ကလေးငယ်အား ကိုယ်ထိလက်ရောက်ဖြစ်စေ နှုတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ ပြုမူခြင်းဖြစ်သည်။ လွဲမှားစွာပြုမူသော အမူအကျင့်သည် မြင်သာသော အမာရွတ်၊ ဒဏ်ရာအဖြစ် ထင်ကျန်ခြင်းမရှိသော်လည်း ကလေးငယ်၏ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးနှင့် တွေးခေါ်ယူဆမှုအပေါ် သက်ရောက်စေသည့် မမြင်သာသောအတွင်းဒဏ်ရာ စိတ်ဒဏ်ရာအဖြစ် ထင်ကျန်လေ့ရှိပါသည်။ ထိုအတွင်း ဒဏ်ရာများက ကလေးငယ်၏ မိမိကိုယ်မိမိတန်ဖိုးထားမှုကို ဖျက်ဆီးဖြစ်ပါသည်။

သင်၏ အပြုအမူသည် လွဲမှားစွာပြုမူခြင်းသို့ ရောက်ရှိမလာစေရေးအတွက် ကျင့်ကြံလိုက်နာရန် အောက်တွင်ထင်ရှားသော လမ်းညွှန်မှုများကို ဖော်ပြထားပါသည်။

၁။ စည်းကမ်းသတ်မှတ်ခြင်းကို ဒေါသဖြင့်မချမှတ်ပါနှင့်။ သင်၏ ဒေါသစိတ်ငယ်ထိပ်ရောက်နေချိန်တွင် ကလေးငယ်အတွက် စည်းကမ်းချမှတ်ခြင်းကို ဆိုင်းငံ့ထားပါ။ အပြင်ထွက်၍တစ်ပတ်လောက် လမ်းလျှောက်ပါ။ တွေ့သမျှအမှိုက်သရိုက်များကို ကန်ကျောက်ပစ်လိုက်ပါ။ မြက်ပင်ပေါင်းပင်များကို ဆောင့်၍ဆွဲနှုတ်ပစ်လိုက်ပါ။ တင်းနစ်ကစားလိုက်ပါ။ သင်၏ဇနီးကို အော်ခေါ်လိုက်ပါ။ သင့်ကလေးငယ်နှင့် မဆက်ဆံခင် ပြင်းပြင်းပြပြဆုတောင်းလိုက်ပါ။ သင်၏ဒေါသများ ပြေပျောက်သွားလျှင် ပြဿနာပြေလည်စေမည့် နည်းလမ်းများကို အလွယ်တကူ စဉ်းစားနိုင်ပါလိမ့်မည်။

၂။ စည်းကမ်းမဲ့သော စကားများ ရိုင်းစိုင်းသောစကားများ သင့်နှုတ်မှလျင်မြန်စွာ ထွက်သွားလျှင်ဖြစ်စေ ကလေးငယ်အား ဒေါသတကြီး ဆုပ်ကိုင် ရိုက်ပုတ်မိလျှင်ဖြစ်စေ ကလေးငယ်အား တောင်းပန်စကားချက်ချင်းပြောပါ။ သူတို့မိဘများ အမှန်တကယ်စိတ်မကောင်း ဖြစ်သည်ကိုသိရှိရသောအခါ လေးစားထိုက်သော မိဘများဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေသည်ကို သိရသောအခါ ကလေးများသည် စိတ်ပြေ လွယ်ကြပြီး ဒေါသများကိုလည်း ထိန်းသိမ်းနိုင်ကြပါသည်။

၃။ ကလေးငယ်အား ဤသို့ပြုမူခံထိုက်သည်ဟု မယူဆဘဲပြုမူပါ။ သင်သာကလေးငယ်နေရာတွင်ရှိလျှင် သင်ပြုမူခံချင်သည့်အတိုင်း ပြုမူပါ။ ဘုရားသခင်က ကလေးငယ်အားပြုမူသလို ပြုမူပါ။

၄။ အပြုအမူပြဿနာကို တုန့်ပြန်သည့်သဘောမျိုးထက် အပြုအမူပြဿနာကို ကြိုတင်ကာကွယ်လိုသည့် သဘောထားကို အလေးပေး ပါ။ သင်နှင့်သင့်ကလေးတို့အကြား ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရအောင် ကြီးထွားလာသည်အထိစောင့်ဆိုင်းမနေဘဲ ပြဿနာကိုရှင်းလင်းရန် လွယ်ကူသော အသေးငယ်ဆုံးအချိန်မှစ၍ ဖြေရှင်းရန်အချိန်ယူပါ။

၅။ ဘုရားသခင်၏ ဩဝါဒများက သင့်အပြုအမူအား လမ်းညွှန်ပြသပါစေ။

၆။ သတ္တိမွေးပါ။ အတိတ်က သင်၏အပြုအမူများသည် တစ်ခါတစ်ရံ အလွဲသုံးသည့်သဘော လွဲမှားသည့်သဘော လွဲမှားစွာပြုမူသည့် သဘောဆန်နေခဲ့သော်လည်း သင်ကိုယ်တိုင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်ပါသည်။

သင်သည် မကြာခဏဒေါသထွက်လွယ် ပေါက်ကွဲလွယ်လျှင် အဘယ်ကြောင့်ဤသို့ဖြစ်ရသည်ကို ဆန်းစစ်ပါ။ သင်၏ဘဝ တွင် ဒဏ်ပိမူ၊ ဖိအားများနေသလား။ ဝန်ပိမှုနှင့် ဖိအားအချို့လျှော့ချနိုင်ရန် (တာဝန်ယူမှု တာဝန်ဝတ္တရား) စသည်တို့ကိုပြန်၍ စီစဉ်နိုင် ပါသလား။ မကြာခင်အဆုံးသတ်သွားမည်ဖြစ်သော်လည်း ယာယီအားဖြင့် တောင်းဆိုမှုများလွန်းသော အခြေအနေနှင့်ကြုံတွေ့နေရပါသ လား။ ထိုအခြေအနေသည် ယာယီသဘောမျှဖြစ်သည်ကို စဉ်းစားနိုင်ပြီး လွယ်ကူအောင်ဖန်တီးဖြေရှင်းကာ ပို၍စိတ်သက်သာရာရအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသလား။

အလားတူစွာပင် သင်၏ကလေးများကိုလည်း ပြန်လည်သုံးသပ်ပါ။ အချို့ကလေးများသည် အခြားကလေးများထက် ကိုင်တွယ်ရန်ပို၍ ခက်ခဲသည်။ ကလေးငယ်က ကိုင်တွယ်ရန်ပိုမို ခက်ခဲလာလေလေ သင်၏အကောင်းမြင်သဘောထားကို ထိန်းသိမ်း ထားနိုင်စေရန် အခြားသူများ၏ အားပေးမှုနှင့် ပံ့ပိုးကူညီမှုကို သင်ရယူရန်လိုအပ်လေလေ ဖြစ်ပါသည်။ သို့မဟုတ်ပါက စိတ်ရှုပ်ထွေး မှုများနှင့် အမျက်ဒေါသတို့ ပိုမိုစီးလာပေလိမ့်မည်။ အကူအညီတောင်းရမည်ကို မစိုးရွံ့ပါနှင့်။ သင်၏ကလေးငယ်များနှင့် တစ်ခဏတာ ကင်းကွာနေချိန်လိုအပ်သည်။ သို့မှသာ အားသစ်အင်သစ်များ ပြန်လည်ပြည့်ဝလာမည်။ ကလေးငယ်များနှင့် အခက်အခဲတွေ့ဖန်များ လေလေသူတို့နှင့် ကင်းကွာနေရမည့်အချိန်ပို၍ လိုအပ်လေဖြစ်ပါသည်။

သင်၏ဒေါသကိုလျှော့ဖြေခြင်း

မိဘများသည် ကလေးများကိုအော်ဟစ်ငေါက်ခြင်းဖြင့် သူတို့၏ဒေါသကိုဖြေလျှော့ကြသည်။ သို့မှသူတို့ စိတ်သက်သာသွား ကြသည်။ မေမေနှင့်ဖေဖေ သူတို့အားတစ်ခါဒင်မျှ ပြောသော်လည်း သူတို့ဆောင်ရွက်ခြင်း ရှိမရှိကိုလည်းကောင်း လိုက်နာခြင်းရှိမရှိကို လည်းကောင်း အော်ငေါက်မှုမပြုမီအထိ သတိမပြုကြကြောင်းကို ကလေးများလျင်မြန်စွာ စဉ်းစားတတ်ကြသည်။ မိဘများသည် စီးပွား ရေးကိုသာ လုံးပမ်းနေကြကြောင်း ကလေးများသိကြသည်။ ထိုနောက် ချက်ချင်းလုပ်ခိုင်းသည့်အလုပ် တစ်ခုကိုရယ်စရာဟု သဘော ထားကြသည်။ မလုပ်ဘဲလည်း နေတတ်ကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကလေးများက အော်မှငေါက်မှနာခံချင်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အော်မှငေါက်မှ ရသောနာခံလုပ်ဆောင်မှုကပင် မိဘများ၏ဒေါသကို ပိုမိုကြီးမားသွားစေသည်။ ထို့ကြောင့် မိဘများက စား ပွဲကို လက်သီးနှင့်ထု၍ဖြစ်စေ ခြေဆောင့်၍ဖြစ်စေ အော်ငေါက်၍ဖြစ်စေ ဒေါသကိုဖြေလျှော့အဆုံးသတ်ကြပေသည်။

ထိုကိစ္စကား မြင်သာသောသံသရာဖြစ်သည်။ ထိုသံသရာ စက်ဝန်းကိုချိုးဖြတ်နိုင်သည်။ ချိုးဖြတ်ပြစ်ရမည်။ အကြောင်းမူ သင်၏ဒေါသ ပေါက်ကွဲမှရရှိသော နာခံမှုသည်သင်၏ ဆုံးရှုံးမှုလောက် တန်ဖိုးမရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သင်ဒေါသပေါက်ကွဲတိုင်း သင်၏မထိန်းနိုင် မသိမ်းနိုင်သော အမူအရာကို ကလေးများမြင်တွေ့ကာ သင့်အပေါ်လေးစားမှုလည်း လျော့ပါးသွားပေသည်။

ထို့ပြင် ဒေါသပေါက်ကွဲခြင်း အထူးသဖြင့်အော်ငေါက်ခြင်းသည် နာခံမှုရှိလာစေသော နည်းလမ်းမဟုတ်သည့်ပြင် ကလေးများ အတွက်လည်း အဓိပ္ပာယ်ပျက်ပြားစေသည်။

သင်၏ အာဏာပိုင်တစ်ဦး (ဆရာဖြစ်စေ အလုပ်ရှင်ဖြစ်စေ) ကသင့်အပေါ် ဒေါသပေါက်ကွဲ၍ အော်ဟစ်ကြိမ်းမောင်းလျှင် မည်သို့ခံစားရမည်နည်း။ သင်သည်သူ့အပေါ် စိတ်ကုန်လာပြီး ရှောင်ထွက်သွားပေလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် အနီးအနားတွင် အခြားသူတစ် ဦးရှိနေချိန် နှုတ်ဖြင့်ရိုင်းစိုင်းစွာ ပြောဆိုခံရပါက ခိုင်းသည့်အလုပ်ကို သင်ချက်ချင်းလုပ်မည်ဖြစ်သော်လည်း သင့်စိတ်ထဲတွင် သူ့အား စက်ဆုပ်ရွံရှာပေလိမ့်မည်။

ထိုသို့သော အခြေအနေမျိုးနှင့် ပတ်သက်၍ကလေးများသည်လည်း အရွယ်ရောက်ပြီးသူ လူကြီးများနှင့် မခြားခံစားရတတ်ပါ သည်။ အထူးသဖြင့် အပေါင်းအဖော်တစ်ဦးရှေ့တွင် သူတို့အားအထင်သေးစွာ သို့မဟုတ် အဓိပ္ပာယ်မဲ့စွာ ပြောဆိုချင်းကို မနှစ်သက်ကြ ပါ။

သင်စိတ်ဆင်းရဲပြီး ဒေါသထွက်၍ မအော်ငေါက်မိအောင် ထိန်းသိမ်းခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ဤတွင်အကြံဉာဏ် အချို့ကို ဖော်ပြထားပါသည်။

သင်၏ ပထမအကြိမ် သို့မဟုတ် ဒုတိယအကြိမ်ပြောစကားကို ကလေးငယ်က အလေးမထားအရေးမလုပ်လျှင် သင်၏အသံ ကိုမြှင့်ပြီးပြောမည့်အစား နှိမ့်၍ပြောဖို့ကြိုးစားပါ။ ကလေးငယ်ထံသို့သွားပြီး သူ၏မျက်လုံးကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ တိုးတိုးလေးပြောပါ။ အတန်းထဲတွင် ဆူညံနေသောအခါ ဆရာများက သူတို့၏အသံကို တိုးသည်ထက်တိုးအောင်နှိမ့်၍ အတန်းထိမ်းကြသည်မှာ အံ့ဩဖွယ်ဖြစ် ပါသည်။ အတန်းသားက ဆရာ၏အသံကိုကြားရအောင် တဖြည်းဖြည်းငြိမ်သက်၍ အာရုံစူးစိုက်လာကြပါသည်။

သင် တစ်ဆင့်တက်ချင်ပါက ငြိမ်သက်ခြင်းနည်းစနစ်ကို သုံးကြည့်ပါ။ ကလေးငယ်၏ နောက်ဘက်သို့သွား၍ ငြိမ်ငြိမ်လေး ရပ်နေပါ။ ကလေးငယ်က လှည့်မကြည့်မချင်း စကားတစ်ခွန်းမျှမဟပါနှင့်။ သူ၏အာရုံစိုက်မှု အပြည့်အဝရရှိသောအခါတွင် သင်ပြော လိုသည်ကိုပြောပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ သူ၏ပခုံးပေါ်ကိုလက်တင်ကာ စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းဖြင့် သူ၏အလေးထားမှုကို ရရှိနိုင်ပါသည်။

သင့်ကလေး၏ အလေးထားမှု အပြည့်အဝရလျှင် သင်၏တောင်းဆိုချက်ကို ပြတ်သားခိုင်မာစွာပြောပါ။ ထိုနောက် သင်တောင်းဆိုသည့်အတိုင်း နာခံမှုရှိမရှိသေချာအောင် စောင့်ကြည့်စစ်ဆေးပါ။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် အခြားအန္တရာယ်ဖြစ်စေသည့် သက်ရောက်မှုများမရှိဘဲ သင့်ကလေးငယ် နာခံလိုက်လျောမှု ထူးခြားစွာတိုးတက်လာသည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်၏ဒေါ သကိုလျှော့ဖြေခြင်းအားဖြင့် ပို၍သက်တောင့်သက်သာရှိမှုကို ခံစားရပါလိမ့်မည်။

သင်၏ခံစားချက်များရှင်းလင်းအောင်ပြုလုပ်ခြင်း

သင့်အတွက် အလုပ်များသောနေ့တစ်နေ့ ဆိုပါစို့။ သင်သည်အသက်ထွက်မတက် ပင်ပန်းနေသည့်တိုင် သင့်ကလေးများ အတွက် ထူးခြားသောညစာကို ချက်ပြုတ်ကျွေးခဲ့သည်။ သူတို့က ငုံ့၍သာစားသွားကြသည်။ ကျေးဇူးတင်စကားလေးမျှ ပြောဖော်မရ ကြပေ။ ထို့အတူ စထရော်ဘယ်ရီမုန့်ကိုလည်း နောက်ဆုံးတစ်ကိုက်ကိုက်ပြီးသည့်တိုင်အောင် ကျေးဇူးစကားမဟခဲ့ကြ။ ညစာစား၍ ကောင်းကြောင်း အရသာရှိကြောင်း တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှပြောဖော်မရသဖြင့် သင်စိတ်ပျက်သွားတော့သည်။ ထိုနောက် ထမင်းစားပွဲ ကိုသိမ်းသည်။ ပေကျံနေသော ပန်းကန်များကိုကြည့်၍ စိတ်မသက်မသာခံစားမိသည်။

သင့်ကိုယ်သင် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။ သင့်ကိုယ်သင် သနားမိသည်။ “ကလေးတွေက ဘာကြောင့်အကူအညီမရကြတာ လဲ” ကလေးများက ကြည့်နေကြသောကြောင့် သူတို့အားတစ်လုံးမျှမပြောခဲ့ပါ။ သို့သော် ထိုအကြောင်းကို သင်စဉ်းစားကြည့်လေ စိတ်အ နှောင့်အယှက်ဖြစ်မှုက ကြီးမားလာလေဖြစ်သည်။ “ဒီကလေးတွေ ဘာများမှားနေပါလိမ့် ဘာဖြစ်နေတာပါလိမ့်” သို့ဖြင့် ယခင်ညများက သင်တစ်ဦးတည်းသာ ထမင်းစားပွဲကို ရှင်းလင်းခဲ့ပုံများအား တစ်မိမိမိပြန်လည် စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ “ဒါ မတရားဘူး” စားပွဲသုတ် အဝတ်ကိုဆုပ်ကိုင်ရင်း တစ်ကိုယ်တည်းပြောလိုက်ကာ စားပွဲကိုစိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် သုတ်သင်ရှင်းလင်းလိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင်ပင် သင်၏ ၁၄နှစ်သားကလေးငယ်က မသိနားမလည်စွာဖြင့် “မေမေ စွယ်စုံကျမ်းကို ဘယ်လိုစာလုံးပေါင်းသလဲ” ဟုမေးလာသည်။ သင့် ဒေါသပေါက်ကွဲတော့သည်။ ပင့်သက်တစ်ရှိုက်မျှသော အချိန်ကလေးတွင်ပင် သင့်ဒေါသကိုဖြေလွှတ်လိုက်တော့သည်။ “စွယ်စုံကျမ်းကို ဘယ်လိုစာလုံးပေါင်းသလဲဆိုတာ ငါ့ကိုလာမမေးနဲ့။ ငါ့ကိုပန်းကန်တွေကူမဆေးရင် ငါလည်းမပြောနိုင်ဘူး”။

သင်ဘာကြောင့်ပေါက်ကွဲရပါသနည်း။ ပထမအကြိမ်စိတ်ပျက်မိကတည်းက သင်ဘာမျှမလုပ်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုခံ စားချက်ကို လစ်လျူရှုရန် သင်ကြိုးစားခဲ့သည်။ သို့သော် ပျောက်မသွားခဲ့ပေ။ သင်၏ဆန့်ကျင်ဘက် ခံစားမှုများက ဒေါသကိုပေါက် ကွဲအောင်တွန်းအားပေးလာသည်အထိ ပို၍ပို၍ကြီးထွားလာခဲ့သည်။

ဤအဖြစ်မျိုးကို မည်သို့ကြိုတင်ကာကွယ်မည်နည်း။ ပထမအကြိမ် ဆန့်ကျင်ဘက်ခံစားမှုဖြစ်ကတည်းက “ငါဒီလိုခံစားရတယ်” ဟုဖွင့်ထုတ်ပြောပြလိုက်ပါ။ သင်၏ရင်ဆိုင်၍ ဖွင့်ထုတ်ပြောပြမှုသည် “ကလေးတို့ မေမေဒီလောက်ပင်ပန်းနေတဲ့ကြားက အရသာရှိချက်ကျွေးတာကို ကျေးဇူးတင်ဖော်မရတာတော့ မေမေစိတ်မကောင်းဘူး။ သားတို့ စားလို့ကောင်းတယ်။ မေမေလက်ရာကို ကြိုက်တယ်လို့တော့ မေမေကြားချင်တာပေါ့” ဟူ၍ဖြစ်စေ “မေမေတစ်ယောက်တည်း အားလုံးစားတဲ့ပန်းကန်တွေဆေးနေရတော့ ဒေါသဖြစ်မိတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီညမေမေစာအုပ်တစ်အုပ် ဖတ်စရာရှိတယ်” ဟူ၍ဖြစ်စေ ပြောနိုင်ပါသည်။

“ငါဒီလိုခံစားရတယ်” ဟူသောဖော်ပြမှုတွင် အောက်ပါအစိတ်အပိုင်း ၃ခုပါဝင်သည်။

၁။ “ငါ ဒီလိုခံစားရတယ်” ၏နောက်တွင် စိတ်ခံစားမှုကို ဖော်ပြခြင်း ။

၂။ “.....ရတော့” (ပန်းကန်ဆေးနေရတော့ ချက်ပြုတ်နေရတော့) နောက်တွင် အခြေအနေကို ဖော်ပြခြင်း

၃။ “ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့” ဟူသောနောက်တွင် သင်၏ခံစားမှုအတွက် အကြောင်းပြချက်ကို ဖော်ပြခြင်း

“ငါဒီလိုခံစားရတယ်” ဟူသောပြောဆိုမှုကို လေ့ကျင့်ပေးပါ။ သင်၏ဒေါသများ ပေါက်ကွဲခြင်းထက် လျော့ပြေစေရန်အထောက်အကူပြုပါသည်။

ရေခဲတောင်စိတ်ပညာ ၁၀၀

စည်းကမ်းချမှတ်ရာတွင် မိဘများပြုလေ့ရှိသောအမှားတစ်ခုမှာ သူတို့မကြိုက်သော အပြုအမူတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ ပြဿနာဖြစ်စေသော ထင်ရှားသည့် ခံစားမှုကိုအချိန်အနည်းငယ်ယူ၍ စဉ်းစားရမည့်အစား အဆိုပါအပြုအမူကို တုန့်ပြန်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤသို့သော အမှားမျိုးကို မကျူးလွန်မိစေရန် သင့်ကလေးငယ်က သင်မကြိုက်သည်ကို ပြုလုပ်သည့်အခါတိုင်း ရေခဲတောင်စိတ်ပညာကို သင်ကိုယ်တိုင်စဉ်းစားမိအောင် လေ့ကျင့်ရပါမည်။

ကျွန်ုပ်ပြောပြသည်ကို သင်နားလည်စေရန်အတွက် ရေခဲတောင်အပြုအမူကို ပြန်လည်ပြောပြပါရစေ။ ရေခဲတောင်များ၏ သဘာဝအရ ရေပေါ်တွင်ပေါ်နေသော အစိတ်အပိုင်းထက် ရေအောက်တွင်မြုပ်နေသော အစိတ်အပိုင်းက ပို၍ပမာဏကြီးမားသည်။ ရေခဲတောင်တစ်ခုကို ကြည့်လျှင်ရေခဲတောင်၏ အောက်ခြေသင်ချက်ချင်း သတိပြုမိမည်မဟုတ်ပါ။ ရေခဲတုံး၏ ထိပ်ပိုင်းကိုလွှာပြီး ရေခဲတောင်ကိုပြောင်းလဲရန် ကြိုးစားကြည့်ပါက ရေခဲတောင်သည် ရေထဲတွင်သူ့ဘာသာသူ အလိုက်သင့်ထိန်းညှိ တည်ရှိနေပေမည်။ ထို့ပြင် အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုလည်း ထပ်မံပေါ်ပေါက်လာနိုင်ပေသည်။

ထိုဥပမာသည် ကလေးများ၏ အပြုအမူနှင့်အလွန် တူညီပါသည်။ ဖျက်ဆီးတတ်သော အပြုအမူ ရိုင်းစိုင်းသော ကြမ်းတမ်းသောစကား၊ နောက်ပြောင်ခြင်း ရန်လိုခြင်းစသည့် ကျွန်ုပ်တို့မနှစ်သက်သော အပြုအမူတစ်ခုကို တွေ့မြင်သည့်အခါတိုင်း ထိုအပြုအမူသည်ရေခဲတောင်၏ ထိပ်ဖျားနှင့်အလားတူပေသည်။ ကလေးများတွင်ရှိသော ကျွန်ုပ်တို့မနှစ်သက်သော အပြုအမူတစ်ခုကို မိဘများဖြစ်သောကျွန်ုပ်တို့က သူတို့အားရိုက်နှက်သည်။ အော်ငေါက်သည်။ ကြိမ်းမောင်းခြမ်းခြောက်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်ုပ်တို့အောင်မြင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအပြုအမူပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သို့ရာတွင် ထိုအမူအရာကို ဖြစ်ပေါ်စေသော မြှုပ်နေသည့်လေးနက်သော ခံစားမှုကိုကျွန်ုပ်တို့မငြိမ်းသတ်နိုင်လျှင် အခြားသောအပြုအမူတစ်မျိုးမျိုး ပေါ်ပေါက်လာနိုင်ဖွယ်ရှိသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့စွန့်လွှတ်ခိုင်းရန် ကြိုးစားခဲ့သောပထမ အပြုအမူထက် ဒုတိယပေါ်လာသော အပြုအမူကပို၍ဆိုးရွားလာနိုင်ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ၁၀နှစ်သားလေး ဘရစ် (Bruce) က“ဆရာမကို မုန်းတယ်။ သူကယုတ်မာတယ်” ဟုအော်ပြောလာပါသည်။ သူ့မျက်နှာတွင် ဒေါသလွမ်းနေသည်။ စာအုပ်များကို ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်ပြီး “ဆရာမကိုမုန်းတယ်” ဟုထပ်ပြီးအော်ပြန်ပါသည်။

သူ့ဒေါသကိုကြည့်ပြီး မေမေတုန်လှုပ်သွားသည်။ အခန်းထဲသို့ ကမန်းကတန်းဝင်သွားပြီး “ဘရစ်” ဟုခေါ်ကာ “ဒီလိုလုပ်တာ သားအတွက် မေမေသိပ်ရှက်တာပဲ။ ဆရာမကို ဒီလိုမပြောရဘူး” ဟုပြောလိုက်သည်။

“သားဂရုမစိုက်ဘူး။ သူကယုတ်မာတယ်။ ဒါကြောင့် မုန်းတယ်” ဟုထပ်ပြောသည်။

“တော်လောက်ပြီ။ ဒီလိုပြောတာ မေမေမကြိုက်ဘူး။ သားဘယ်သူ့ကိုမှ မမုန်းရဘူး။ တစ်ယောက်ကို အထူးသဖြင့် ဆရာမကို ယုတ်မာတယ်လို့ပြောတဲ့ မင်းပါးစပ်ကို ဆပ်ပြာနဲ့ဆေးပြစ်မှ ဖြစ်မယ်။ ကဲ ကြမ်းပေါ်လွှင့်ပစ်ထားတဲ့ စာအုပ်တွေကိုကောက်လိုက်စမ်း။”

ထိုအချိန်တွင်မူ ဘရစ်ဒေါသပူပန်ထတော့သည်။ အခန်းထဲမှ တဟုတ်ထိုးပြေးထွက်ကာ တံခါးကိုဆောင့်ပိတ်ပြစ်ခဲ့သည်။

ထိုအဖြစ်ကို အပြောင်းအလဲအနည်းငယ်လုပ်၍ မည်သည့်သင်ခန်းစာရသနည်းဟု သိရအောင် ကျွန်ုပ်တို့ပြန်လည်ဆန်းစစ်ကြည့်ကြည့် ၁၀နှစ်သားလေး ဘရစ်က “ယုတ်မာတယ်။ ဆရာမကိုမုန်းတယ်” ဟုအော်ပြောရင်း အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့သည်။

မေမေကဘရစ်၏ အပြုအမူကိုလက်မခံပါ။ လူကြီးများကို လေးစားရန်နှင့် အခြားသူများအားယုတ်မာသည်ဟုမပြောရန် ဘရစ်

ကိုသူမအမြဲတန်းဆုံးမခဲ့သည်။ သို့သော် ဤပြဿနာကိုဖြစ်စေသော အကြောင်းတစ်ခုရှိမည်ကို သူမသတိထားမိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မြှုပ်နေသောပြဿနာကို ရှာဖွေခဲ့သည်။ အောက်ပါအဖြစ်အပျက်ကို စောင့်ကြည့်ပါ။

“အမလေး” မေမေက “သားစိတ်ဆိုးလာတာကိုး”

“သားတကယ်စိတ်ဆိုးတယ်။ ဒါကြောင့်ဒီလိုပြောတာ” ဘရစ်က “ဆရာမက သားကိုသူငယ်ချင်းတွေရှေ့မှာ အရူးလုပ်တယ်” ဟုထပ်ပြောသည်။

“သူငယ်ချင်းတွေရှေ့မှာ ဒီလိုလုပ်တော့ သားစိတ်ဆိုးတာပေါ့ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်” ဘရစ်၏ မျက်နှာပြင်တွင် ဒေါသပြေလျော့သွားပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်လွှင့်ပစ်ထားသော စာအုပ်များကိုစတင် ကောက်ယူလိုက်သည်။ “သူဘာဖြစ်လို့ သားကိုဒီလိုဝေဖန်တယ် မသိဘူး။ တကယ်တော့ သားအပြစ်မဟုတ်ဘူး။ သားကသူ့ကို ရှင်းပြဖို့ကြိုးစားပေမဲ့ သူကလက်ခံမှာမဟုတ်ဘူး” ထိုအချိန်တွင် ဘရစ်၏ဆူဝေနေသော ဒေါသများငြိမ်သက်စပြုလာပြီဖြစ်သည်။ မေမေက ထလာပြီး သူ့ကိုပွေ့ဖက်လိုက်သောအခါ ဘရစ်၏ပါးပြင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်များစီးကျလာခဲ့သည်။ နှစ်ဦးသား ထိုင်ခုံရှည်ပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ ဘရစ်က ဇာတ်လမ်းစုံကို ရှင်းပြပါတော့သည်။

အားလုံးပြောပြပြီသောအခါ ရှင်းလင်းချက်များကို နားထောင်ပြီးသောအခါ ဘရစ်၏ခံစားချက်များ ပြေပျောက်သွားသည်။ “သားရဲ့ဆရာမနဲ့ သားပြဿနာကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းမယ်လို့ သားစိတ်ကူးထားလဲ” ဟုမေမေက မေးလိုက်သည်။ အတန်ကြာသောအခါ ဘရစ်နှင့်မေမေတို့ ပြဿနာဖြေရှင်းရေးကို အတူတကွဆွေးနွေးကြသည်။ အဆုံးတွင် မေမေထပ်၍ “စကားမစပ် ပြောရဦးမယ်။ သား ဒေါသထွက်တာဟာ တကယ်တော့အကျိုးမရှိဘူး သားရဲ့။ နောက်ပြီး လူတွေကိုယုတ်မာတယ်လို့ ပြောရုံနဲ့ပြဿနာက ပြေလည်သွားမှာ မဟုတ်ဘူး” ဟုပြောလိုက်ရာ ဘရစ်က

“သားသိပါတယ် မေမေ။ သားသတိထားပါ့မယ်။ သားပြောတာ နားထောင်ပေးလို့မေမေ့ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်” ဟုပြန်ပြောလိုက်သည်။

လွဲမှားသော အပြုအမူအောက်တွင် မြှုပ်နေသောခံစားမှုကို ဖော်ထုတ်သောအခါ အဓိကအချက်မှ နားထောင်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဒုက္ခပေးနေသော ခံစားမှုပြေလျော့စေသည့် တစ်ခုတည်းသောနည်းလမ်းမှာ ယင်းခံစားမှုကို နှုတ်ဖြင့်ပြောပြဖွင့် ထုတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

နားထောင်သောအခါ အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုခုကို သင်သတိပြုမိလာပေလိမ့်မည်။ လွဲမှားသော အပြုအမူကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့် ပြင်းထန်သောခံစားမှုသည်လည်း တဖြည်းဖြည်းလျော့ပါးလာပေလိမ့်မည်။ ထိုခံစားချက်ပျောက်သွားသည်နှင့်ကလေးငယ်သည် ပြဿနာကိုဖြေရှင်းရန် အဆင်သင့်ဖြစ်သွားလေပြီ။ ထို့ကြောင့်နောက်တစ်ကြိမ် သင့်ကလေးငယ်က လက်မခံနိုင်သော အပြုအမူမျိုး ထုတ်ဖော်ပြသလာလျှင် ရေခဲတောင်ဥပမာ၏ အကျိုးအာနိသင်ကို သတိပြုလိုက်ပါ။ သင်မြင်တွေ့ရသော အပြုအမူသည် ရေခဲတောင်၏ ထိပ်ဖျားပိုင်းသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အခက်အခဲများမဖြစ်ပွားမီလမ်းလွှဲပေးခြင်း

မိဘများသည် အခက်အခဲများကို ကြိုတင်တွက်ဆနိုင်ကြလျှင် ဖြစ်လာမည့်အန္တရာယ်များကိုလည်း လမ်းလွှဲပေးနိုင်ကြပါသည်။ ကလေးငယ်သည် မပေါက်ကွဲခင်မှာပင် ဖိအားများစွာခံစားရနိုင်ပါသည်။ အခြေအနေမဟန်တော့ကြောင်း သင်သိမြင်လျှင် သင့်ကလေးငယ်အား “သားကိုကြည့်ရတာ တစ်ယောက်ယောက်ကို ထိခိုက်အောင်လွှတ်ချလိုက်တော့မယ့်ပုံပဲ။ ဒါကတကယ်တော့ ကောင်းတဲ့အတွေးမဟုတ်ဘူး” ဟုကြိုတင်သတိပေးပါ။ ထိုသို့သော ပေါက်ကွဲလှအခြေအနေမျိုးတွင် သင်၏ကြားဝင်ပြောဆိုမှုသည် ကလေးငယ်၏ သူ့ကိုယ်သူထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းကို အထောက်အပံ့ပြုပါလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် လွဲမှားသောအပြုအမူများ မဖြစ်ပွားမီ ကလေးများအားပိုမို အာရုံစိုက်လေ့လာပြီး သူတို့၏စွမ်းအားများကို လမ်းကြောင်းပြောင်းနိုင်အောင်ကူညီပေးလျှင် ကျွန်ုပ်ကပြုပြင်ပေးရန် လိုအပ်သည်ဟုယူဆသော အပြုအမူများကို ကလေးများပြုလုပ်ကြမည်မဟုတ်ပါ။ အခက်အခဲများကို ကြိုတင်မှန်းဆရာတွင် အသုံးပြုနိုင်သော ထိရောက်သည့်နည်းစနစ် အချို့ကိုဖော်ပြအပ်ပါသည်။

၁။ **ထိတွေ့ခြင်းဖြင့်အားပေးပါ။** ။ စည်းကမ်းဆိုင်ရာ ပြဿနာများဖြစ်ပွားရခြင်းမှာ မိဘများသည်ဖိအားများမြင့်တက်မှု သို့မဟုတ် ပဋိပက္ခများစတင်လာမှု တို့ကိုလုံလောက်စွာ လေ့လာမှုမပြုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပြဿနာများမပေါက်ကွဲမီ တစ်ခါတစ်ရံ ငြင်သာစွာပွေ့ပိုက်ခြင်း သို့မဟုတ် ကလေးငယ်၏ ပန်းပေါ်သို့လက်တင်ထားခြင်း တို့သည်ကလေးငယ်အကူအညီလိုပါက သင်အနားမှာရှိနေပြီးကူညီရန် အဆင်သင့်ရှိကြောင်းကို သတိပေးသကဲ့သို့ဖြစ်စေပါသည်။

၂။ နွေးထွေးသောချစ်ခင်ကြင်နာမှု။ ။ ရင်းနှီးဖော်ရွေပြီး နွေးထွေးသောချစ်ခင် ကြင်နာမှုသည်သင့်ကလေးငယ်အား ခက်ခဲသောအခြေအနေတစ်ရပ်ကို ကျော်လွှားနိုင်စွမ်းလျှင်မြန်စွာ မြင့်တက်လာစေပါသည်။ ယင်းကို “သားကို ချစ်ပါတယ်” ဟုနှုတ်ဖြင့်ဖွင့်ဟပြောဆိုခြင်း သို့မဟုတ် စကားမပါသော ပြုံးပြအားပေးခြင်း မျက်စေ့မှိတ်ပြခြင်း သို့မဟုတ် ပွေ့ဖက်ခြင်းတို့ဖြင့်ပြသနိုင်ပါသည်။

၃။ လမ်းလွှဲပေးခြင်း။ ။ သင်၏ကလေးငယ်သည် စိတ်ရှုတ်ထွေးလာပြီး လူကြီး၏အကူအညီဖြင့်ပင် အခြေအနေကို ကိုင်တွယ်နိုင်စွမ်းရှိပုံမပေါ်လျှင် တခြားအခြေအနေတစ်ခုသို့ လမ်းလွှဲပေးခြင်းဖြင့် အထောက်အပံ့ပြုနိုင်ပါသည်။ အခြေအနေကို ဆင်ခြင်နိုင်စွမ်းမရှိအောင် ငယ်လွန်းသောကလေးများဖြစ်လျှင် လမ်းလွှဲပေးခြင်းသည် အထူးအရေးကြီးပါသည်။

၄။ အဖြစ်မှန်ကိုညွှန်ပြခြင်း။ ။ ဂုဏ်သားကလေးငယ်တစ်ဦးသော်မှ သူတို့လိုချင်သည်ကို ရိုးရှင်းစွာအကြောင်းပြတတ်ခြင်းကို မိဘများအံ့အားသင့်လေ့ရှိကြသည်။ ကလေးများသည် ၎င်းတို့ပြုလုပ်ချင်သောအရာအတွက် အချိန်သို့မဟုတ် နေရာမလုံလောက်ခြင်း လိုချင်သည့်ပစ္စည်းကိရိယာကို အလွယ်တကူမရနိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် စိတ်တိုလာတတ်ကြသည်။ ထိုသို့မရနိုင်သော ကန့်သတ်ချက်များကို သူတို့သဘောမပေါက်ကြသောကြောင့် ဒေါသထွက်လာတတ်ကြသည်။ ရန်လိုလာတတ်ကြသည်။ မိဘများအနေဖြင့် အခြေအနေမှန်ကို အချိန်ယူရှင်းပြရန်နှင့် အဆိုပါကန့်သတ်ချက်များအတွင်း မည်သို့ပြုလုပ်နိုင်သည်ကို ညွှန်ပြရန်လိုအပ်သည်။ ဥပမာ “ရေခဲမုန့်လုပ်ဖို့ တော့ပစ္စည်းမရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ပူတင်းတစ်ခုလုပ်ကြည့်ရအောင်”

၅။ မက်လုံးပေးခြင်းနှင့်ချီးမြှောက်ခြင်းကိုအသုံးပြုပါ။ ။ ကတိစကားများနှင့် ချီးမြှောက်မှုများကို ကလေးငယ်တစ်ဦးအား လာဘ်ထိုးသည့်အနေဖြင့် အသုံးမပြုသင့်ပါ။ (ဥပမာ သား ဒီနေ့လိမ်လိမ်မာမာနေရင် သားကိုအံ့ဩစရာတစ်ခုပေးမယ်) သို့သော် တစ်ခါတစ်ရံတွင် အလိုရှိသော အပြုအမူတစ်ရပ်အတွက် မက်လုံးပေးခြင်းနှင့်ချီးမြှောက်ခြင်းကို အသုံးပြုရန်သင့်တော်ပါသည်။ ဥပမာ “ဒီဥာဏ်စမ်းပဟေဠီကို ဖြေနိုင်ရင်နေ့လည်စာ မစားခင်ပုံပြင်တစ်ပုဒ် ပြောပြမယ်”

သင်၏ကလေးငယ်နှင့် အလိုက်သင့်အောင်နေပါ။ မလျော်ကန်သော အပြုအမူများမဖြစ်ပေါ်စေရန် သင်ခန်းစာပေးနိုင်သည့် စည်းကမ်းများကို ဖန်တီးချမှတ်ရန် စဉ်းစားခြင်းထက် အန္တရာယ်များကို လမ်းလွှဲပေးခြင်းက သာလွန်ကောင်းမွန်ပါသည်။

ကလေးများအားချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့်ပေးမပေးခြင်း

ရှေးဟောင်းဆိုရိုးတစ်ခုအရ လွန်ကဲစွာအချစ်ခံရသော ကလေးသည်ပျက်စိတ်တတ်သည် ဟုဆိုပါသည်။ အချစ်လွန်ကဲခြင်းကြောင့်ကလေးတစ်ဦး မပျက်စီးနိုင်ပါ။ စည်းကမ်းချမှတ်မှု နည်းလွန်းခြင်းကြောင့်သာ ပျက်စီးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကလေးတစ်ယောက်အားမှန်ကန်သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့် လွန်ကဲစွာချစ်ခင်မှုပေးရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကလေးများသည် ဂရုစိုက်သော အလေးထားသော လက်ခံတတ်သော ခွင့်လွှတ်တတ်သော ယုံကြည်တတ်သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ပေးနိုင်လေလေ ပို၍ကောင်းလေလေဖြစ်သည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ကူရှင်တစ်ခုနှင့်တူပါသည်။ ကူရှင်အခင်းပါးလေလေ မိဘဘဝ၏အမှားအယွင်း မှားလေလေဖြစ်ပြီး ကလေးငယ်အား စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာထိခိုက်မှု ဖြစ်စေပါသည်။ သို့ရာတွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ထူထဲလုံခြုံစွာ လွှမ်းခြုံထားလျှင် မိဘများကတစ်ခါတစ်ရံ မှားလျှင်သော်မှ ကလေးငယ်အနေဖြင့် ပုံမှန်အနေအထားကို ပြန်လည်ရောက်ရှိစေပါသည်။ ကလေးများသည် ၎င်းတို့အားမည်သည့်အရာကမျှ ဟန့်တား၍မရသော ၎င်းတို့မိဘများ၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုသာ အလွန်အမင်းမွတ်သိပုံကြပါသည်။

သို့ရာတွင် မျက်မှောက်ကာလကဲ့သို့ အလုပ်များလှသောအချိန်တွင် ထိုကိစ္စသည် ပြဿနာတစ်ရပ်ဖြစ်နေပါသည်။ အခြေခံအချက်မှာ ကလေးများသည် အကောင်းမြင်သောအလေးပေးမှုကို လုံလောက်စွာမရရှိလျှင် သူတို့ကိုချစ်သည်ဟု မခံယူကြပေ။ သို့ရာတွင် အတူတကွနေထိုင်ချိန်မရှိဘဲ အလေးပေးမှုကို ပြရန်မဖြစ်နိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ယနေ့ကာလ ကလေးငယ်များသည် ၎င်းတို့၏မိဘများက အလုပ်များလွန်းနေကြသဖြင့် သူတို့ကိုမိဘများက ချစ်သည်ဟုမယူဆကြပေ။ သို့ဖြစ်၍ ယနေ့မိဘများအနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ကလေးငယ်များအပေါ် အမှားများစွာ ကျူးလွန်နေခဲ့ကြသဖြင့် စည်းစိမ်ရှိရှိနေထိုင်ကြသည်တော့ မဟုတ်ပါချေ။

သို့ဆိုလျှင် သင်သည်ယနေ့အဘယ်ကြောင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကူရှင်ကို စတင်၍ထူထူမင်းနိုင်ပါသနည်း။ သို့မှသာ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးကဲ့သို့ပင် သင်အနေဖြင့် အမှားတစ်ခုပြုခဲ့မိပါက ထိုအမှားကြောင့် ကလေးငယ်ပျက်စီးမသွားနိုင်ပေ။ ကလေးငယ်သည် သင်ခင်းထားသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာကူရှင် ထူထူပေါ်သို့ပြန်ကျလာပြီး အနာသက်သာသည့်ပြင် “ဒါပေမဲ့ မေမေနဲ့ဖေဖေက သားကိုချစ်တုန်းပဲဆိုတာ သားသိတယ်” ဟုသံသယကင်းစွာ ပြောပေလိမ့်မည်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်အခွင့်အာဏာကိုဟန်ချက်မျှစေခြင်း

ထိရောက်သော စည်းကမ်းဟူသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အခွင့်အာဏာကိုဟန်ချက်မျှနိုင်သော မိဘများ၏ စွမ်းရည်ပေါ်တွင် မူတည်နေပါသည်။ သင်၏ကလေးငယ်များနှင့် ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ ရယ်မောစရာပြုလုပ်ခြင်းနှင့် စိတ်ကူးတည်ရာကစားပွဲများ ပြုလုပ်ခြင်း တို့ကိုပြုလုပ်ခြင်းသည် အလွန်ကြည်နူးဖွယ် ကောင်းပါသည်။ သို့သော် တစ်ခါတစ်ရံကလေးများသည် အပျော်လွန်တတ်ကြပါသည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် သင်က “ကဲ ပျော်ပါးကြရတာတော်လောက်ပြီ” ဟုခိုင်မာစွာ ပြောရပါမည်။ အခြားကျန်သော အချိန်များတွင်မူ သင့်အနေဖြင့် အပျော်အပါးများကို မေ့ပြစ်လိုက်သည့်အနေဖြင့် တိကျသောစည်းကမ်းကိုသာ ဆက်လက်ကိုင်စွဲထားရပါမည်။

တစ်ညတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ကျောင်းနေအရွယ် သမီးများအား ဂျန် (Jan) ကအေးအေးဆေးဆေးနေကြပြီး အိပ်ရာဝင်ကြရန် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်ပြောခဲ့သည်။ သို့သော် သူတို့ကစကားတွတ်ထိုးမြဲ ရယ်စရာလုပ်မြဲ ရယ်မောမြဲပင်။ ပြောမရသည့်အဆုံး ဂျန်ကသက်ပြင်းချပြီး ကျွန်ုပ်တို့ကိုတစ်တောင်ဖြင့်တွက်ကာ “ကဲ ကဲ မင်းအလှည့်ရောက်ပြီ” ဟုပြောပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် သူတို့၏အခန်းထဲသို့ စစ်တပ်ပုံစံဖြင့် ချီတက်သွားပြီး “ကဲ တော်လောက်ပြီ။ အခုအချိန်ကစပြီး တိတ်ကြတော့။ အိပ်ကြတော့” ဟုအမိန့်ပေးလိုက်သည်။ တစ်ခန်းလုံးချက်ချင်း ငြိမ်ကျသွားသည်။ ပြန်ထွက်လာပြီး ခဏရပ်လိုက်ကာ “သမီးတို့ဆုတောင်းပြီးကြပြီလား” ဟုမေးလိုက်သည်။ လေသံကိုတော့ပြောင်းလိုက်သည်။

“ဟင့်အင်း” ဟုဖြေကြသည်။

“ကဲ အခုပဲ ရိုရိုသေသေဆုတောင်းကြတော့” ဟုခိုင်မာစွာ ပြောလိုက်ပါသည်။

သမီးတစ်ဦးက နာခံစွာဒူးထောက်လိုက်ကြပါသည်။ ကာရီ (Kari) က “ကိုယ်တော်ဘုရား တပည့်တော်၏မေမေအား ဤမျှတင်းကြပ်ခြင်းမပြုရန် စောင့်ရှောက်တော်မူပါ” ဟုလေးလေးနက်နက် ဆုတောင်းလိုက်ပါသည်။

ငေါ့၍ထေ့၍ဆုတောင်းမှုတွေက များလွန်းလှသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးသား ဝါးကနဲအားရပါးရ ရယ်မောလိုက်ကြပါသည်။ ဆုတောင်းပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ်နှင့်သမီးနှစ်ဦး ပွေ့ဖက်ကြ နမ်းလိုက်ကြနှင့် သူငယ်ချင်းများဖြစ်သွားကြပါသည်။

စည်းကမ်းချမှတ်တတ်သူတစ်ဦးသည် ခိုင်မာခြင်းနှင့် သိမ်မွေ့ခြင်းတို့အကြား ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အခွင့်အာဏာတို့အကြား မျှတစွာလျှောက်လှမ်းလေ့ရှိပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သင့်အနေဖြင့် လားရာတစ်ခုကိုစောင်းပေးနိုင်လည်း အခြားလားရာတစ်ဘက်တွင်မူ အမှားကိုအနည်းငယ်စောင်းပေး၍ ပြုပြင်ရပါသည်။ လိုအပ်သည့်အခါ အခွင့်အာဏာကို သုံးရန်ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိရမှာဖြစ်သကဲ့သို့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်နှစ်သက်မှုကိုလည်း မျှတစွာပြသရန် မတွန့်ဆုတ်ရပါ။

ကလေးငယ်များအနေဖြင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အခွင့်အာဏာဟန်ချက်ညီမျှမှုကို လိုအပ်ကြပါသည်။ သူတို့သည် မိဘတစ်ဦးထံမှ အခွင့်အာဏာကို အခြေခံကျကျရရှိလျှင် အခြားအရာများကို ထိန်းညှိရန်အလားအလာကောင်းပါသည်။ သို့သော် မိဘနှစ်ဦးစလုံးက ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အခွင့်အာဏာကို ဟန်ချက်ညီမျှအောင် ကျင့်သုံးလျှင်ပို၍ကောင်းပါသည်။

ထိုကိစ္စသည် မိဘနှစ်ဦးစလုံးက ဆီးဆော (Seesaw) ပေါ်တွင်ရောက်ရှိနေသည်နှင့် တူပါသည်။ နှစ်ဦးစလုံးအလယ်တွင် ကပ်၍ ကြိုခိုင်မှု ချစ်ခြင်းမေတ္တာထားမှုနှင့် ပြည့်စုံကြလျှင် သူတို့သည်နီးကပ်သော ပံ့ပိုးမှုတတ်သော ဆက်ဆံရေးကို ဦးတည်ကြပါသည်။ သို့သော်တစ်ဦးက အစွန်းတစ်ဘက်သို့ရောက်သွားလျှင် အခြားတစ်ဦးက ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်သို့ ရောက်သွားပြီး ဆီးဆော၏ ဟန်ချက်ကိုညီမျှအောင် ထိန်းညှိခြင်းမပြုနိုင်တော့ပေ။

ကလေးများအားအတုယူခွင့်ပေးခြင်း

“မျက်မြင် မျောက်တတ်” ဟူသောစကားသည် ကလေးငယ်များ၏ အတုမြင်အတတ်သင်သည့် အပြုအမူကိုရည်ညွှန်းသော အခါ မိဘများက ထုတ်ဖော်လေ့ရှိသော စကားဖြစ်ပါသည်။ ကလေးများသည် အခြားသူများ အထူးသဖြင့်မိဘများ၏ အပြုအမူများနှင့် ပြောစကားများကို ပုံတူကူးရန်အားသန်လေ့ရှိပါသည်။ မွေးကင်းစကလေးသေးသေးကပင်လျှင် အတုယူတတ်သော စွမ်းရည်မထင်မရှား ရှိတတ်ပါသည်။ မွေးကင်းစကလေးတစ်ဦးကို သင်လျှာထုတ်ပြပါ။ ထိုအပြုအမူကို ထပ်ကာထပ်ကာလုပ်ပြပါ။ မွေးကင်းစကလေးလေးကလျှာထုတ်လာပါလိမ့်မည်။ မထူးဆန်းပေဘူးလား။

ကလေးများသည် ရေမြုပ်များနှင့်တူပါသည်။ သူတို့ဝန်းကျင်တွင် တွေ့မြင်သမျှကို အတုယူကြပါသည်။ သူတို့၏ ကလေးများ အတုယူတတ်လာမည်ကို တွေ့ရလျှင် မိဘများအံ့ဩလေ့ရှိပါသည်။ သင်၏တစ်စုံတစ်ခုပြုလုပ်မှုကို သင်၏ကလေးငယ်က မည်သည့်အချိန်ကစပြီး စူးစမ်းလေ့လာကာ အတုယူသည်ကို သင်ဘယ်တော့မှမသိနိုင်ပါ။

.....

ကလေးများသည် လူကြီးများပြောစကားကို မည်သည့်အခါမျှ ကောင်းစွာလိုက်နာတတ်သူများ မဟုတ်ကြသော်လည်း လူကြီးများကိုအတုယူရေးတွင်မူ လက်နှေးသူများမဟုတ်ကြပါ။ ဂျိမ်းစ်ဘော့လ်ဒွင် (James Baldwin)

သင်မကြိုက်သော အထူးသဖြင့်သင့်ကိုယ်သင်မကြိုက်သော အရာမှန်သမျှကို သင့်ကလေးငယ်အတုယူသည်ကို သင်မြင်ရသော အခါ စိတ်ပျက်လွယ်တတ်ကြပါသည်။ သို့သော် စိတ်မပျက်ပါနှင့်။ သူတို့သည် ကောင်းသောနမူနာများကိုလည်း အတုယူတတ်ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ထံမှ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျွန်ုပ်၏ကလေးများအတုယူသည်ကို စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်ခဲ့ရပြီးနောက် တစ်နေ့တွင်ကျွန်ုပ်၏ကလေးငယ်များက ကောင်းသောအလေ့အကျင့်ကို အတုယူခြင်းအားတွေ့မြင်ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်အားတက်ခဲ့ရပါသည်။ သူတို့သည် ဖန်တီးမှုနှင့် စာပေသင်ကြားသောလည်း သူတို့အခန်းကို သန့်ရှင်းတတ်ရန်လေ့လာသင်ယူနေကြပါသည်။

“သမီးတို့ မသွားခင် အိပ်ယာတွေ့သိမ်း။ အဝတ်တွေခေါက်ကြ” ဟုအလျင်စလို ထွက်ခွာရမည့်နံနက်ပိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်အော်ပြောခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တွင် အလုပ်လုပ်ရန်အချိန်နာရီဝက်ခန့်သာရှိပြီး သူတို့အား သင်ပြထားသည့်အတိုင်း အိပ်ရာသိမ်းရန် ကြီးကြပ်ဖို့အလျင်လိုလွန်းနေပါသည်။

အိမ်မှထွက်ခွာရန် ငါးမိနစ်ခန့်အလိုတွင် ကျွန်ုပ်ကနောက်ဆုံးညွှန်ကြားချက်ပေးလိုက်သည်။ “ကားထဲဝင်ကြ သွားတော့မယ်” ကျွန်ုပ်က အိပ်ခန်းထဲမှ ကုတ်အင်္ကျီနှင့်ပိုက်ဆံအိတ်ကိုယူပြီး ဟောခန်းထဲသို့ဆင်းလာသောကြောင့် သူတို့လည်းကျွန်ုပ်မပြောသည့်အတိုင်း ချက်ချင်းလိုက်နာခဲ့ကြပါသည်။ သမီးတို့၏ အခန်းရှေ့မှဖြတ်သောအခါ အားလုံးအစီအစဉ်တကျ ရှိမရှိသေချာစေရန် အခန်းထဲသို့တစ်ချက်လှမ်း ကြည့်လိုက်မိသည်။

“အိုး မဟုတ်သေးဘူး” ကျွန်ုပ်သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

သူတို့အခန်းတစ်ခန်းလုံး ရှုတ်ပွနေသည်။ ဘာဆိုဘာမျှ သိမ်းဆည်းခြင်းမပြုခဲ့ပေ။ ဒေါသဖြစ်လွန်းသဖြင့် အော်မိမတက်ဖြစ်သွားသော်လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုထိန်းချုပ်လိုက်သည်။ အဆုံးတွင်မူ သူတို့အား အနီးကပ်ကြီးကြပ်ခြင်းမပြုခဲ့မိသော ကျွန်ုပ်၏အပြစ်လည်းတစ်စိတ်တစ်ဒေသ ပါဝင်ခဲ့သည်ကိုး။ သူတို့က ကားထဲတွင်အဆင်သင့် ရောက်နေပေပြီ။ အားလုံးစိတ်ဆင်းရဲမည်ထက် ထိုအခြေအနေကို အဘယ်ကြောင့်ဖန်တီး ထိန်းသိမ်းခြင်းမပြုနိုင်ရမည်နည်း။

ပိုက်ဆံအိတ်နှင့် ကုတ်အင်္ကျီကိုချထားပြီး သူတို့၏အဝတ်များကို စုသိမ်းကာ အိပ်ရာကလည်းအမြန်သိမ်းပေးလိုက်သည်။ အခန်းမှာ ကြည့်ပျော်ရှုပျော် သပ်ရပ်သွားသည်။ ထို့နောက် စာရွက်ကြီးတစ်ရွက်ကိုယူကာ “ချစ်သမီး ကင်မ် ကာရီး သမီးတို့ကို ချစ်လို့ သမီးတို့အိပ်ရာကို သိမ်းပေးခဲ့တယ်။ ချစ်သောမေမေ” ဟုရေးချကာ သူတို့ထင်ရှားစွာ မြင်နိုင်သောအိပ်ရာခင်း၏ ထိပ်တွင်ပင်အပ်နှင့် တွယ်ထားခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်ဘာလုပ်ခဲ့သည်ကို တစ်လုံးမျှမဟဘဲ ကားထဲဝင်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ပြန်ရောက်ကြသောအခါ ကင်မ်နှင့်ကာရီးက အခန်းထဲသို့ဝင်သွားကြသည်။ သူတို့၏တွေ့ရှိမှုကို နားစွင့်နေမိသည်။ သူတို့အခန်းသပ်ရပ်နေသည်ကို သတိထားမိပုံမရသေးသော်လည်း ကျွန်ုပ်ရေးထားသောစာကို ချက်ချင်းသတိပြုမိခဲ့ကြသည်။

“ဘာရေးထားပါလိမ့်” ကာရီးကမေးသည်။ ကင်မ်က စာရွက်ကိုဖြုတ်ကာ ဖတ်ပြလိုက်သည်။ “ဟေး မေမေကတို့အခန်းကို ရှင်းထားတာပဲ” အိမ်ရာကိုလှမ်းကြည့်ရင်း ကာရီးကပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်” ကင်မ်က “မေမေက တို့ကိုတကယ်ချစ်တာပဲ” ဟုပြောသည်။

သူတို့ပြေးထွက်လာပြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မေမေဟုပြောမည်ကို ကျွန်ုပ်စောင့်နေမိသော်လည်း တစ်ယောက်မျှ မပြောခဲ့ပါချေ။ “အင်း ငါထင်သလောက် ခရီးမရောက်ပါလား” ဟုတွေးကာ ထိုအခြေအနေကို မေ့ထားလိုက်တော့သည်။

သုံးပတ်လောက်ကြာသောအခါ သူတို့အခန်းကို ကျွန်ုပ်ထပ်ရှုစစ်ကြည့်ခဲ့သည်။ ဤတစ်ကြိမ်တွင်မူ အားလုံးနေသားတကျရှိနေသည်။ ထိုစဉ် ကာရီး၏အိပ်ရာခင်းပေါ်၌ စာရွက်တစ်ရွက်တွယ်ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ငုံ့၍ဖတ်ကြည့်လိုက်ရာ “ချစ်သော ကာရီး ကာရီးကို မချစ်လို့ ညီမလေးအိပ်ရာကို သိမ်းပေးခဲ့တယ်။ ချစ်သော ကင်မ်” ဟူ၍ရေးထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အံ့ဩရမည့်အလှည့်သို့ ရောက်ခဲ့ပေပြီ။ အကျိုးသက်ရောက်ခဲ့ပေပြီ။ ကလေးများသည် ကောင်းသောနမူနာများကို အတုယူသကဲ့သို့ မကောင်းသောနမူနာများကိုလည်း အတုယူလေ့ရှိကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် နှလုံးသားထဲတွင် စွဲထင်ထားကြစေလိုပါသည်။ မိဘများတို့၏ ကောင်းသောနမူနာများကိုပြခြင်းကို ဘုရားသခင်က လိုလားပါသည်။ ထိုနမူနာများ သင့်ကလေးငယ်များအပေါ် လွှမ်းမိုးသွားသောအခါတွင် အံ့ဩခြင်း မဖြစ်ပါနှင့်။

ဆက်သွယ်ရေးခန့်ခွဲအန္တရာယ်

ကလေးများအတုယူစရာသည် မိဘများချည်းမဟုတ်ပါ။ သင်၏ဧည့်ခန်းတွင်ရှိနေသော တီဗီသည်ကလေးများ၏ စံပြုနမူနာ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခါက မူကြိုကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် ကလေးငယ်တစ်ဦးအား စားသောက်မှုဆိုင်ရာ အပြုအမူနှင့်ပတ်သက်၍ စူးစမ်းလေ့ လာကြည့်ခဲ့မိသည်။ သူ၏ဆရာက ကလေး၏အပြုအမူသည် ကိုးရိုကားရားနိုင်သည်ဟူသောစကားထက် ပို၍ကောင်းသောစကားမရှိ အောင်ရှူးကြောင်ကြောင်နိုင်သည်ဟု ရှင်းပြသည်။

ဆရာက ကျွန်ုပ်အားအချို့တည်းရန် ကွတ်ကီးဖြင့် ဧည့်ခံသည်။ ထိုကလေးသည် ကွတ်ကီးနှစ်ခုကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် သူ၏ ပါးစပ်ထဲသို့ အတင်းထိုးသွင်းနေသည်။ ကွတ်ကီးအစအနများက အနှံ့အပြားစင်ထွက်သည်။ ကျွန်ုပ်က တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ထိုကလေးသည် “နှမ်းစေ့လမ်း (Sesame Street)” ဇာတ်လမ်းထဲမှ ကွတ်ကီးအလွန်ကြိုက်သူနှင့်တူသည်ကို ချက်ချင်းသတိရလိုက်မိသည်။ ထိုနောက် သူနှင့်စကားပြောကြည့်သောအခါ သူကကွတ်ကီးအလွန်ကြိုက်သော ကွတ်ကီးသရဲလေးဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံခဲ့ပါသည်။

တီဗီသည် ကလေးများအပေါ်တွင် လွှမ်းမိုးပါသည်။ သင်လွှမ်းမိုးစေချင်သော ပုံစံတစ်ခုကို သင်ပြဋ္ဌာန်းရပါမည်။ သင်၏ကြည့်ရှုမှုအလေ့အကျင့်ကို သင်ကိုယ်တိုင်မထိန်းချုပ်နိုင်လျှင် သင့်ကလေးငယ် ထိန်းချုပ်တတ်ရန် လေ့ကျင့်မှုကိုအဘယ်သို့ သင်မျှော်မှန်းနိုင်ပါမည်နည်း။ သင့်ကိုယ်သင်သုံးသပ်ကြည့်ပါ။ သင်ကြည့်နေသော တီဗီအစီအစဉ်ကို သင့်ကလေးငယ်ကဝင်လာပြီး ကြည့်လျှင်သင် စိတ်ပျက်လေ့ရှိပါသလား။ သင်၏ ကြည့်ရှုမှုကို သင်ကိုယ်တိုင်ဖုံးကွယ်လေ့ရှိပါသလား။ “အိုး ဘာတွေပြနေတယ်ဆိုတာ စိတ်မဝင်စားပါဘူး” သင်၏နမူနာက သင်၏စကားထက် ကလေးငယ်များအပေါ်ပို၍ ဩဇာသက်ရောက်ပါသည်။ ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းများတွင် သင်၏ ကလေးငယ်များမြင်တွေ့နေရသော အကြမ်းဖက်မှု ဘန်းစကားများ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်း မူးယစ်ဆေးသုံးစွဲခြင်း အရက်သောက်ခြင်း မေတ္တာကင်းမဲ့သော ဟန်ပန်များနှင့် စာရိတ္တပျက်ပြားစေသော အပြုအမူများအပြင် ရောဂါဂီတနှင့် ဗီဒီယိုများတွင် ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုရှိပါသည်။ ယင်းတို့သည် ကလေးငယ်များ လမ်းမှားစိတ်ဝင်အောင် အန္တရာယ်ကြီးမားလှပါသည်။ သင်ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ မကြိုက်သည်ဖြစ်စေ ကလေးများ၏တန်ဖိုးများသည် ထိုအရာများကိုကြည့်ခြင်းကြားခြင်းတို့က လွှမ်းမိုးနေပါသည်။ ထိုအရာများကိုပင် အတုယူနိုင်ဖွယ် ရှိပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်/ဦးနှောက်များသည် မည်သည့်အရာကိုမျှ အလွတ်မပေးသော စွမ်းအားကြီးမားလှသည့် ကွန်ပျူတာများဖြစ် ကြပါသည်။ မြင်ကွင်းတိုင်း အနံ့တိုင်း အသံတိုင်းကို ဖမ်းယူပြီးမှတ်ဉာဏ်ထဲတွင် သိမ်းဆည်းထားကြသည်။ တိုက်ဆိုင်သည့်အချိန်တိုက်ဆိုင်သည့်လှုံ့ဆော်မှုတွင် ယင်းတို့ကိုပြန်လည်အမှတ်ရနိုင်သည်။ ဦးနှောက်၏အခန်းတစ်ခုကို သာမန်ထိတွေ့စမ်းသပ်မှုတစ်ခုသည် သံစဉ်တစ်ခု၏ဖိစီးမှု ပန်းများ၏အနံ့များ လွှဲမှားစွာပြုမူသော မြင်ကွင်းတစ်ခု သို့မဟုတ် သာယာနာပျော်ဖွယ်ခံစားမှုများကို ပြန်လည်တုန့်ပြန်တတ်သည်။ အားလုံးဦးနှောက်တွင်ရှိသည်။ မှတ်ဉာဏ်ပေါ်တွင် မှတ်ဉာဏ်ဆင့်သည်။ အတွေးသည်အတွေးပေါ်တွင်တည်ဆောက်သည်။ ခံစားမှုသည် ခံစားမှုပေါ်တွင် အခြေပြုသည်။ ဤအရာအားလုံးလွှမ်းမိုးထားသော လူသားဟူ၍ ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ဦးနှောက်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ခွင့်ပြုထားသော မစစ်မှန်သည့်အရာတစ်ခုသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အကဲဆတ်သော သိမြင်လွယ်သော သဘာဝကိုအသုံးပြုနေသော ပလစတစ်တစ်ခုနှင့် တူပေသည်။ ထိုသို့ မစစ်မှန်သော ပလစတစ်များထပ်ကာထပ်ကာ ငြိလာသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့၏စစ်မှန်မှုအသိကို ဖုံးအုပ်သွားပေတော့သည်။ အမှားကြားလျှင် အမှန်ထင်လာတတ်သည့် သဘောပင်ဖြစ်သည်။

ပထမအချက်အနေဖြင့် သင်၏ကိုယ်ပိုင်စံနှုန်းများနှင့် အပြုအမူကိုပြန်လည်သုံးသပ်ပါ။ သင့်တွင် သင့်ကိုယ်တိုင်အတွက် တန်ဖိုးစနစ်တစ်ခု သင်ကလေးများအတွက် အခြားတန်ဖိုးစနစ်တစ်ခု ဟူ၍မရှိနိုင်ပါ။ ကလေးငယ်များသည် တသမတ်လည်းမရှိသော ဖောက်ပြန်မှုကို အတုယူမြန်ကြသည်။ သင်၏အရောက်ဆောင်မှုကို ဖော်ထုတ်ကြပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်၏ယုံကြည်မှုလည်းပျက်ပြား ရပေလိမ့်မည်။

ဒုတိယအချက်မှာ ခိုင်မာသောရပ်တည်ချက်ကို စောစီးစွာရယူပါ။ မိဘများက ခိုင်မာသောအခြေခံအုတ်မြစ်ကို ချထားလျှင် ကလေးများက မိဘများ၏တန်ဖိုးများကို ပိုမိုလက်ခံလိုကြပါသည်။

တတိယအနေဖြင့် ဦးနှောက်၏မှတ်မိသိရှိနိုင်စွမ်းကို သင်၏ကလေးများအား ရှင်းပြပါ။ ဤမျှအဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ကွန်ပျူတာကိုဘုရားသခင်က ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ပုံစံပြုပေးခဲ့သည်။ အရည်အသွေးမီသော အချက်အလက်များထည့်သွင်းရန် အရေးကြီးပုံကိုလည်း သူကပင်အကြံတောင်းပေးခဲ့သည်။ “သူသည် စိတ်ထင်သည်အတိုင်းဖြစ်၏” (သုတ္တံကျမ်း ၂၃:၇)

နောက်ဆုံးအချက်မှာကား သင်၏စိတ်ကိုလည်းကောင်း သင့်ကလေးများ၏စိတ်ကိုလည်းကောင်း အပြုသဘောများဖြင့် ဖြည့်ဆည်းပါ။

အပြုအမူပြောင်းလဲရေးနည်းစနစ်များ

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကလေးများအားလေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ရေးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ရှိရသော အကျိုးရှိဆုံးနည်းစနစ်များကို အကြံပြုချက်များအရ မိဘများအားပေးပေးရန် အားထုတ်ခဲ့ပါသည်။ အပြုအမူပြောင်းလဲခြင်းသည်လည်း လက်တွေ့နည်းစနစ်များထဲမှ နည်းစနစ်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသည် အနည်းငယ်ဆန်းပြားသည်ဟု ထင်နိုင်သော်လည်း မဆန်းပြားပါ။ သင်၏ကလေးကို တွန်းအားပေးရန်မလိုဘဲ သင်နှစ်သက်သည့် အချို့အပြုအမူများကို အားဖြည့်ပေးပြီး သင်မနှစ်သက်သည့်အချို့အပြုအမူများကို စွန့်လွှတ်စေသော သာမန်နည်းလမ်းတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ အခြေခံအတွေးအခေါ်မှာ အပြုသဘောဆောင်မှုကို ချီးမြှောက်ရန် (အကြောင်းမူ အပြုအမူအတွက် ချီးမြှောက်ခြင်းခံရပါက ထိုအပြုအမူသည် မကြာခဏဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိ၍) နှင့်အပျက်သဘောဆောင်မှုကို လစ်လျူရှုရန် (အကြောင်းမူ သင်မနှစ်သက်မှုကို သင်၏အလေးပေးမှုဖြင့် ချီးမြှောက်သောကြောင့်) ဖြစ်ပါသည်။

ဤစနစ်၏စည်းကမ်းကို မွေးကင်းစအရွယ်ကပင် ချမှတ်သင့်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤစနစ်တွင် ဘာသာစကားမလိုခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ မွေးကင်းစကလေးများသည် အလေးပေးမှုကို သဘာဝအလျောက် တုန့်ပြန်လေ့ရှိကြသည်။ တိကျသော အပြုအမူတစ်ခုအတွက် တုန့်ပြန်မှုရှိသောအခါ ထိုအပြုအမူကိုပင် ထပ်ကာထပ်ကာမကြာခဏ တုန့်ပြန်လိုလာသည်။ “သူငယ်သွားရာလမ်းဝှံ့ ဆုံးမသွန်သင်လော့” (သုတ္တံကျမ်း ၂၂:၆) ဟူသော ဩဝါဒကိုတွေးမိသောအခါ အပြုအမူပြောင်းလဲရေးကို ကျွန်ုပ်တို့ရုတ်ချည်း သတိရလာမိသည်။

သင်၏ကလေးငယ်သည် ရေရှည်အပြုအမူပြောင်းလဲရေးအတွက် သင်အသုံးပြုနိုင်သော အထိရောက်ဆုံးနည်းစနစ်တစ်ခုမှာ အပြုအမူပြောင်းလဲရေးပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ချက်ချင်းအကျိုးသက်ရောက်သော နည်းစနစ်မဟုတ်ပါ။

သင်၏ကလေးငယ်သည် လွဲမှားစွာပြုမူသောအခါ သူ့အားသတ်မှတ်ထားသောအခန်း သို့မဟုတ်နေရာတစ်ခုသို့စေလွှတ်၍ ခဏမျှအနားပေးပါ။ သို့သော် ငါးမိနစ်ထက်မပိုစေရပါ။ ထိုအခန်းထဲတွင် နေရသည့်အချိန်အတိုင်းအတာသည် အဓိကမဟုတ်ပါ။ အနားပေးထားသော နေရာကသာလျှင် အဓိကဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကလေးငယ်သည် ထိုနေရာတွင်ရှိနေစဉ် အလေးပေးမှု ငြင်းပယ်ခံထားရသည်။ ထို့ကြောင့် ချီးမြှောက်ခြင်းမခံရပေ။

သင့်တော်သောအပြုအမူကို သင်ကြားပေးသည့်စနစ်ကို အပြစ်ပေးသည်ဟုမယူဆသင့်ပါ။ လွဲမှားသော အပြုအမူ၏အကျိုးဆက်တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနည်းစနစ်ကို သင်ကလက်တွေ့ကျကျ ဆောင်ရွက်လျှင် မလျော်သောဖိအား သို့မဟုတ် ဒေါသမပါလျှင်ကလေးငယ်များက ငြင်းဆန်ပယ်လှန်မှု မရှိဘဲလက်ခံကြပါလိမ့်မည်။ အောက်ပါလမ်းညွှန်ချက်များကို လိုက်နာလျှင် အားလပ်ချိန်ပေးသောဤနည်းစနစ်ကို သင့်ကလေးငယ်အတွက် အောင်မြင်စွာ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

၁။ သင်ပြောင်းလဲစေချင်သော အပြုအမူတစ်ခုကိုရွေးချယ်ပါ။

၂။ တိကျသောအချိန်ကာတစ်ခုအတွင်း တစ်နာရီ တစ်မွန်းတည့် တစ်နေ့လုံးစသည် ဤအပြုအမူဖြစ်ပျက်သည့် အကြိမ်ကိုရေတွက်ပါ။ မတူညီသောကာလ ၃ခုသတ်မှတ်၍ပျမ်းမျှ အကြိမ်ရေကို ရယူနိုင်လျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။

၃။ သင်၏ ကလေးကလွဲမှားစွာ ပြုမူသောအခါ သင်က “(အကြောင်းပြချက်) အတွက် အားလပ်ချိန်” ဟုတည်ငြိမ်စွာပြောပြီး ကလေးငယ်ကို သင်သတ်မှတ်ထားသော အခန်းထဲသို့ခေါ်ပါ။ သူမည်မျှကြာကြာ နေရမည်ကို သေချာစွာပြောပါ။ သို့မဟုတ် “မင်းရဲ့အပြုအမူကိုပြောင်းလဲဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ရင် အခန်းထဲကထွက်ခဲ့ပါ” ဟုပြောရင်း သူရမည့်ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခွင့်ပေးပါ။ ငယ်လွန်းသော ကလေးများအတွက် ယေဘုယျအားဖြင့် အသက်တစ်နှစ်လျှင် အားလပ်ချိန် ၁မိနစ်သတ်မှတ်ပါသည်။

၄။ ကလေးငယ်ပေါ်ထွက်လာပြီး ပြောသည့်အတိုင်းပြုမူလျှင် သူ့အားအချိန်အနည်းငယ်ပေးပြီး အရေးတယူပြုရန် အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သည်။

အပြုအမူပြောင်းလဲရေးစနစ် အောင်မြင်ခြင်း၏ အဓိကအချက်မှာ စွဲမြဲခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းသည် အချိန်ကြာပြီး နေ့ကွေးသောအပြုအမူပြောင်းလဲရေး နည်းစနစ်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်သင်သည် လွဲမှားသောအပြုအမူဖြစ်ချိန်တိုင်း သင်ရှိနေပြီး ထိုအတွက်တစ်ခုခုပြုလုပ်လျှင် အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိပါသည်။

ကလေးများက ကောင်းစွာပြုမူသောအခါတိုင်း ချက်ခြင်းချီးမြှောက်ရန် အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ သင်၏ကလေးငယ်ကို “ဘလောက်တုံးတွေကို နေရာတကျထားတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်” ဟုကလေးငယ်ပြုလုပ်ပြီး ၂စက္ကန့်အတွင်း ပြောလျှင် ၅မိနစ်စောင့်ပြီးမှ “ကျေးဇူးတင်ပါတယ်” ဟုပြောခြင်းထက် သင်အလိုရှိသော အပြုအမူကိုအားဖြည့်ပေးရာ၌ ပို၍အောင်မြင်မှုရရှိပေလိမ့်မည်။ သင်၏ကလေးငယ်အား ကောင်းသောအပြုအမူကို သင်ကြားပေးရန် ကြိုးပမ်းသောအခါ ချီးမွမ်းခြင်းကို ကလေးငယ်ဆောင်ရွက်ပြီးစီးသည့်တိုင်အောင် စောင့်မနေမိရန် အရေးကြီးသည်။ ဥပမာ ကလေးငယ်အား ဘလောက်တုံးကလေးများကောက်ရန် သင်ပေးသည်ဆိုပါက ပထမဆုံး ဘလောက်တုံးကို ကောက်ယူစီထားချိန်တွင် စတင်၍ချီးမွမ်းပါ။

ဤစနစ်ကို အသုံးပြုလျှင် တစ်ကြိမ်လျှင်အပြုအမူတစ်ခုကိုသာ လေ့ကျင့်ရန်အရေးကြီးသည်။ တစ်ကြိမ်တည်းမှာပင် အပြုအမူများစွာ ပြောင်းလဲစေချင်ပါက ကလေးငယ်က အားလပ်ချိန်တွင်နေရမည့် အခန်းထဲတွင်အချိန်အကြာကြီး ဖြုန်းရမည်ကို ပယ်လုန်ငြင်းဆန်လာမည်ဖြစ်ပြီး ဤစနစ်သည်လည်း အပြစ်ပေးမှုဆိုသို့ အသွင်ပြောင်းသွားလိမ့်မည်။

ကလေးတစ်ဦးချင်းစီအား တိကျသောအပြုအမူတစ်ခုအတွက် ဤစည်းကမ်းမျိုးကို အသုံးပြုရန်ဆုံးဖြတ်လျှင် ဤစနစ်ကို မိသားစုဝင်အားလုံးအား ရှင်းပြထားရန် အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ သို့မှသာ ကလေးငယ်အား ချီးမြှောက်ခြင်းနှင့် လစ်လျူရှုခြင်းတို့ကို မိသားစုအားလုံးက တသတ်မတ်တည်း လိုက်နာလုပ်ဆောင်နိုင်ပေမည်။

ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာက ပြင်သစ်လူမျိုး အတွေးအခေါ်ပညာရှင်ကြီးဖြစ်သူ ဂျင်းရောက်ဆီယ (Jean Rousseau) က “လုပ်လေ့ရှိတဲ့အလုပ်နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်လုပ်ပါ။ သင်အမြဲမှန်ပါလိမ့်မယ်” ဟုပြောခဲ့ဖူးသည်။ ဤအဆိုကို အခြေပြုထားသော စည်းကမ်းသတ်မှတ်မှုစနစ်ကို ကျွန်ုပ်က “ပြင်းထန်စွာတုန်ခါမှုကုထုံး” ဟုခေါ်ပါသည်။ ထိုကုထုံးသည် မမျှော်လင့်သည်များကို ဖြစ်စေပါသည်။ ယင်းနည်းစနစ်ကို တစ်ခါတစ်ရံ အသုံးပြုမှသာ ထိရောက်မှုရှိသည်။

အကြောင်းမှာ ဤနည်းသည်မိဘများက အကျိုးသက်ရောက်မှု အရှိဆုံးဖြစ်သည်ဟု သတ်မှတ်သုံးစွဲလေ့ရှိသော သမရိုးကျနည်းမဟုတ်ပေ။ ခက်သည်မှာ ဤနည်းကိုမကြာခဏ အသုံးပြုပါက ထိရောက်မှုနည်းပို၍ နည်းလာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

သင့်ကလေးငယ်အား အံ့ဩတုန်လှုပ်ပါစေ။ သူမက သင့်ကိုဒေါသထွက်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားသောအခါ သင်ကပြုံးပြီး လှိုက်လှဲစွာခွင့်လွှတ်ပါ။ သင်က ရိုက်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားသောအခါ ရိုက်မည့်အစားသူမအား ပေါင်ပေါ်တင်၍ လှုပ်ခါပေးပါ။ သူမကိုသင်က အခန်းထဲသို့သွားခိုင်းလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်သောအခါ သူမဖြန့်ကျဲထားသောပစ္စည်းများ ကောက်သိမ်းရန်အကူအညီလိုလျှင် ပြောပါဟု သူမကိုမေးပါ။ ဤသို့သောမိဘ အပြုအမူ၏ထိရောက်မှုကို သင်ဝမ်းမြောက်အံ့ဩဖွယ် တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ဂျက်ဖ် (Jeff) နှင့်သူ၏ဘခင်တို့ ဆက်ဆံရေးကားတင်းမာနေကြသည်။ ရုတ်တရက် ကောက်ကာငင်ကာ တင်းမာခြင်းမဟုတ်ပါ။ သို့သော်ဆယ်ကျော်သက်နှစ်များကတည်းက မိဘများအပေါ်ထားရှိသော ဂျက်ဖ်၏သဘောထားမှာ တဖြည်းဖြည်းတင်းမာလာကာ ရန်သူသဖွယ်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ယခုဂျက်ဖ် ၁၅နှစ်သားရှိခဲ့ပြီ။ မိဘများကို သူယုံကြည်မှုမရှိပေ။ မိဘများနှင့်တွေ့လိုက်သည်နှင့် တကျက်ကျက်ရန်ဖြစ်သည်။ သူ၏အမြဲမပြတ် ဝေဖန်ပြစ်တင်မှုများကြောင့် မိသားစုဘဝစိတ်မသက်သာစရာနှင့် ကြုံနေကြရသည်။ မိဘများကလည်းမိဘဟူသော အခွင့်အာဏာကို ဆုပ်ကိုင်၍အမျိုးမျိုး ကြပ်မတ်ကန့်သတ်သည်။ သို့သော်အခြေအနေကပို၍ သာဆိုးဝါးလာခဲ့သည်။

တစ်နေ့တွင် ဂျက်ဖ်၏ဘခင်သည် ဂျက်ဖ်လိုချင်နေသော ပုံစံနှင့်တစ်ထပ်တည်းတူညီသော ဈေးကြီးလွန်းလှသည့် ပြိုင်ဆိုင်ကယ်တစ်စီးကို တွေ့ခဲ့သည်။ ဝယ်ချင်စိတ်လည်းပေါက်လာသည်။ သို့သော် “ဂျက်ဖ်ကဒီလိုပုံစံမျိုးနဲ့ ငါ့ကိုဆက်ဆံနေသမျှ ဒီကောင်နဲ့ ဆိုင်ကယ်နဲ့မတန်ဘူး” ဟုသူ့ဘာသူ ငြင်းချက်ထုတ်လိုက်သည်။ သို့သော် ထိုအကြောင်းကိုတွေ့လေလေ ဆိုင်ကယ်လက်ဆောင်ပေးသဖြင့်ဂျက်ဖ်အပေါ် သက်ရောက်လာမည့် အကျိုးဆက်ကိုသိချင်လေလေ ဖြစ်လာသည်။ စွန့်စားရကျိုးနပ်ပါသည်။ ဆိုင်ကယ်ကိုဝယ်ပြီး အိမ်သို့သယ်လာခဲ့သည်။

အိမ်သို့ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း “ဂျက်ဖ်” ဟုလှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ “ဒီ စတေရှင်ဝက်ဂွန်ကို ဖြည့်ဖို့မင်းကူဖို့လိုတယ်”

“ကြားသားပဲ” ဟုဂျက်ဖ်က ငေါ့တော့တော့ပြောလိုက်သည်။

“ဂျက်ဖ် လာစမ်း။ ဒါကိုဖြည့်စမ်းပါ။ မင်းကငါ့ကိုကျွန်ုပ်များမှတ်နေသလား။” ဂျက်ဖ်က စိတ်မပါလက်မပါဖြင့် စတေရှင်ဝက်ဂွန်ကိုဖြည့်နေသည်။ ဂျက်ဖ်တစ်ယောက် ဆိုင်ကယ်သေတ္တာနှင့်တပန်းလုံးနေသည်ကို သူ့ဘခင်ကရပ်ကြည့်နေသည်။ ရုတ်တရက် ဆိုသလိုပင် သေတ္တာပေါ်တွင်ရေးထားသော စာကဂျက်ဖ်ကိုဖမ်းစားလိုက်သည်။

“ဖေဖေ အထဲကဘာလဲ။ ပြိုင်ဆိုင်ကယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်”

“ဟုတ်တယ်” သူ့ဘခင်က “ပြိုင်ဆိုင်ကယ်ဟုတ်သမှ အတိအကျပဲ” ဟုပြောလိုက်သည်။

“အား ဒါပေမဲ့ ဖေဖေ ဘာဖြစ်လို့ ပြိုင်ဆိုင်ကယ်ဝယ်တာလဲ”

“အဲဒါ သားအတွက်ဝယ်လာတာပေါ့။ မင်းလိုချင်လို့ တစ်ပိုင်းသေနေတာ ဖေဖေသိတာပေါ့”

“ဒါပေမဲ့ ဖေဖေသားနဲ့မတန်ပါဘူး။ သားက တကယ်မိုက်ရိုင်းခဲ့တာပဲ”

“ဖေဖေ သိပါတယ်။ သားနဲ့မတန်မှန်း ဖေဖေသိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သားမိုက်ရိုင်းတဲ့ကြားကပဲ သားကိုဖေဖေချစ်လို့ပေါ့”

အကျိုးသက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ဂျက်ဖ်၏ ရန်သူသဖွယ်သဘောထား ပျက်ပြားခဲ့ရပါပြီ။ ဂျက်ဖ်က သူ့ဘခင်ကိုအားရပါးရဖက်ပြီးမိဘများအပေါ် သူမိုက်ရိုင်းခဲ့သမျှကို ခွင့်လွှတ်ရန်တောင်းပန်ပါတော့သည်။ ဆိုင်ကယ်ကား ထိရောက်သော အံ့ဖွယ်တစ်ရပ်ပါပေ။

သတိပြုရန်။ ။ အပြုသဘောဆောင်သော ပြင်းထန်စွာတုန်ခါမှု ကုထုံးသည်ထိရောက်မှုရှိပါသည်။ သို့ရာတွင်ယင်းကို အရန်အဖြစ်အသုံးပြုမှသာ ထိရောက်ပါသည်။ ကလေးများသည် ကဏ္ဍအတော်များများတွင် တသမတ်တည်းဖြစ်သော ကန့်သတ်ချက်များနှင့် ယင်းတို့၏အကျိုးဆက်များ အခြားသောစည်းကမ်းများ လက်ခံနိုင်သောအပြုအမူများ သင်ယူရေးတွင်အထောက်အပံ့ပြုသည့် လေ့ကျင့်ပေးမှုများ လိုအပ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် တစ်ခါတစ်ရံ ကြီးမား၍ကောင်းမွန်သော အံ့အားသင့်မှုက ထူးခြားစွာထိရောက်ပါသည်။

ပြဿနာကိုကစားနည်းဖြင့်ဖြေရှင်းခြင်း

သင်၏ကလေးငယ်များအား နာခံအောင်လုပ်ဆောင်ခြင်းသည် ပဋိပက္ခဖြစ်လာနိုင်သည်။ သို့သော် ဤသို့မဖြစ်စေကောင်းပါ။ သင်က ကျွမ်းကျင်မှုအနည်းငယ်မျှ အသုံးပြုလျှင်ပင် ပြဿနာများစွာကို ကစား၍ဖြေဖျောက်နိုင်ပါသည်။ ကလေးများသည် ကစားခြင်းကိုနှစ်သက်ကြသည်။ ရိုးရှင်းသည့် ကစားနည်းဖြစ်သော “ဖေဖေကဘလောက်တုံးအနီတွေကို ကောက်မယ်။ သားကဘလောက်တုံးအပြာတွေကို ကောက်ရမယ်။ ကဲ ဘယ်သူက ဘလောက်တုံးအများဆုံးကောက်နိုင်သလဲ ဆိုတာကြည့်ရအောင်” ဟူသောကစားနည်းတွင်ပြန့်ကျဲနေသော ဘလောက်တုံးများကို ရှင်းလင်းရေးလုပ်ငန်းသည် ကစားနည်းတစ်ခုဖြစ်လာပြီး မျက်မှောင်ကြို့ရာမှ ပြုံးလာစေသည်။ နာခံမှုသည် ပျော်ရွှင်ဖွယ်ဖြစ်လာစေသည်။

ဟန်ဆောင်ခြင်းသည် ကလေးငယ်များအား အထူးသဖြင့်စိတ်ကူယဉ်ခြင်းကို နှစ်သက်သောကလေးများအား ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန်လှုံ့ဆော်ရာတွင် အကျိုးရှိသောနည်းလမ်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ ဆံပင်များရှုတ်ပွနေသော ကလေးတစ်ဦး၏ ခေါင်းကိုဘီးဖြင့်ဖြီးသင်ရမည်ဆိုပါက ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်လာမည်ကို ကြိုတင်တွက်ဆထားရမည်မှန်း သင်သဘောပေါက်ပါသည်။ သို့ဆိုလျှင် အလှပြင်ဆိုင်လုပ်တမ်း ကစားလိုက်ပါ။ မိမိ၏ရှုတ်ထွေးနေသော ဆံပင်အားမိခင်က ခေါင်းဖြီးမည်ကိုရွံ့မှန်းနေသော မိန်းကလေးထက် “အလှပြင်ဆိုင်၏ ဖောက်သည်” မိန်းကလေးက မည်မျှပိုမိုပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ကြောင်းကို သင်အံ့ဩစွာ တွေ့ရှိရပါလိမ့်မည်။

သင့်ကလေးကို အဝတ်လဲပေးရာတွင် အခက်အခဲတွေ့လေ့ရှိပါသလား။ “ဟယ်လို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အမျိုးသားဝတ်စုံဆိုင်ကို လာရောက်အားပေးတဲ့အတွက် ဝမ်းသာပါတယ်ခင်ဗျာ။ ရှုပ်အင်္ကျီနဲ့ဘောင်းဘီအသစ်များ အလိုရှိပါသလားခင်ဗျား။ ဆရာလိုချင်တဲ့ ပစ္စည်း ကျွန်တော်တို့မှာရှိပါတယ်။ အဝတ်လဲခန်းကို ကြွပါခင်ဗျား။ ဒီနေ့အတွက် ကျွန်တော်တို့လျှော့ဈေးနဲ့ ပေးထားတာပါ။ တော်မတော်ဝတ်ကြည့်ပါခင်ဗျား။”

သင်သည်ပြောဆိုရ ခက်ခဲသောကိစ္စမျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရသောအခါ နေရာချင်းလဲ၍ကစားပါ။ သင်၏ကလေးငယ်က လမ်းဖြတ်ကူးလျှင် သင်၏လက်ကိုကိုင်၍ မကူးချင်ဟုဆိုပါစို့။ “သမီးကမေမေပေါ့။ မေမေကသမီးလေးလို့ သဘောထားမယ်နော်။ သမီးလေးလက်ကို ကိုင်ပြီးဟိုဘက်ကို ရောက်အောင်ဂရုစိုက်ကူးပေးပါဦး။”

သင်၏အစားအစာ ဇီဇာကြောင်သောကလေးငယ်သည် “တစ်လုပ်စာကလပ်” ကိုပိုင်ဆိုင်လျှင် ပျော်ရွှင်နှစ်သက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ “တစ်လုပ်စာကလပ်” ဟူသည်မှာ မည်သူမဆိုတည်ခင်းထားသော အစားအစာမှန်သမျှကို အနည်းဆုံးတစ်လုပ်စာစီ နမူနာစားရသောသီးသန့်ကလပ်ဖြစ်သည်။ ဘင်းနစ် (Benneth) တို့၏အိမ်တွင် တစ်လုပ်စာကလပ် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းမှာ ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။ ရုသ် (Ruth) ၏ကလေးများသည် အစားအသောက် ဇီဇာကြောင်ကြသဖြင့် ညစာစားပွဲတွင် ဟင်းပွဲများမှာ စစ်တလင်းကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ ထိုနောက် ဘိုးဘိုးတစ်ယောက် အိမ်လည်ရောက်လာခဲ့သည်။ မိသားစုစားသောက်နေဆဲတွင်ပင် ဘိုးဘိုးကထိုင်ချလိုက်သည်။ ထမင်းဟင်းလျာများမှာ လုံလောက်ပါသည်။ “ဒီမိသားစုအတွက် လိုတာကတော့ တစ်လုပ်စာကလပ် ဖွင့်ဖို့ပဲဟေ့” ဟုကျေညာလိုက်သည်။

“ဘယ်လိုတစ်လုပ်စာကလပ်လဲ” ဟုကလေးများက ဝိုင်းပြီးမေးကြသည်။

“အဖွဲ့ဝင်တွေအားလုံးက တည်ခင်းထားတဲ့အစားအသောက်ကို တစ်လုပ်စာစီစားရတဲ့ကလပ်ပေါ့။ ပြီးတော့အဖွဲ့ဝင်တွေကို တစ်ပါတ်တစ်ခါ ပါတီပေးတယ်။ အပြင်ထွက်တယ်။ ဂေါက်သီးရိုက်တယ်ပေါ့။”

“သားတို့ဘယ်တော့သွားလို့ရမလဲ” ဟုကလေးများကမေးသည်။

“ဒီစားပွဲပေါ်က ဟင်းတွေကိုနမူနာ စားကြည့်ပြီးမှပေါ့”

“ကောင်းပြီလေ” ခေါင်းမော့လိုက်ကြသည်။

“နေဦးလေ” ဘိုးဘိုးကရှင်းပြသည်။ “တစ်ယောက်ကို တစ်စွန်းပဲစားရမယ်။ ဒါပေမယ့် အပြည့်အမောက်ကြီးမဟုတ်ဘူး။”

“ဒီလောက်ဆိုရင် များသလား” ကလေးတစ်ယောက်က ပန်းဂေါ်ဖီကို ဇွန်းတစ်ဝက်ခန့် ထည့်ကာမြှောက်ပြ၍မေးလိုက်သည်။

“အိုး မရဘူး။ သိပ်များတယ်” ဟုဘိုးဘိုးက ပြောလိုက်သည်။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ ကလေးများအံ့ဩရမည့် အလှည့်ဖြစ်သည်။ ကလေးငယ်က ဇွန်းကိုလှုပ်ခါချပြီး ဇွန်းလေးပုံတစ်ပုံချန်ပြီး ဒီလောက်ဆိုရင် ကလပ်ဝင်လို့ရပြီလားဟုမေးသည်။

ဘိုးဘိုးက “များလွန်းတယ်” ဟုပြောပြန်သည်။ နောက်ဆုံးဇွန်းထဲ၌ နည်းနည်းကလေးသာ ရှိသောအစားအစာကို ကလေးငယ်ကအားရပါးရစားလိုက်ပြီး “အရသာတောင် မသိလိုက်ဘူး” ဟုအော်ပြောလိုက်သည်။

“ကဲ” ဘိုးဘိုးစိတ်မဝင်စားဟန်ဖြင့် “နည်းနည်းလေးပိုယူနိုင်တယ်” ဟုပြောရာ ကလေးငယ်က ဒုတိယဇွန်းအပြည့်ကို တိုက်တွန်းခြင်းမရှိဘဲ အားရပါးရစားလိုက်ပါသည်။ ထိုညက တစ်လုပ်စာကလပ်ကို သူတို့ကျင်းပခဲ့ကြပါသည်။

သင်၏မိသားစုအတွက် တစ်လုပ်စာကလပ်အဖွဲ့ဝင်ကတ်ပြားများ ပြုလုပ်ထားနိုင်ပါသည်။ တစ်လုပ်စာ ကလပ်၏အကျိုးသက်ရောက်မှုကို သုတေသနများက ထောက်ခံကြပါသည်။ ကလေးများအား အစားအစာတိုင်းကို စားရန်တွန်းအားပေးသော သို့မဟုတ် ကလေးများမည်သည့် အစားအစာကိုပဲစားစား အရေးမထားသော မိဘများထက် ကလေးများအား အစားအစာသစ်မျိုးစုံကို အနည်းဆုံး တစ်လုပ်စာစီစားရန် အားပေးကူညီသောမိဘများ။ ၎င်းတို့၏ ကလေးများအား အစားအစာစုံလင်အောင် စားတတ်စေပါသည်။

သင်၏ကလေးငယ်၏ အစားအစာပန်းကန်ကို ကုန်အောင်စားစေချင်ပါသလား။ ပန်းကန်ထဲတွင် အစားအစာဘယ်နှစ်လုပ်စာ

ကျန်သည်ကို ခန့်မှန်းသည့်နည်းဖြင့် ကစားခိုင်းပါ။ မိသားစုဝင်တိုင်းအား ပန်းကန်ထဲတွင်ရှိသော စားစာအလုပ်ရေကို ခန့်မှန်းခိုင်းပါ။ ထိုနောက် ကလေးများက အလုပ်ရေကိုရေတွက်၍ ကုန်အောင်စားကြသဖြင့် မည်သူကုန်သည်ကို သင်သိရှိပေလိမ့်မည်။ ဤကစားနည်း၏ပျော်စရာကောင်းပုံမှာ တစ်လုပ်စာတွင်ထည့်ရမည့် အစားအစာပမာဏကို ကလေးငယ်ဆုံးဖြတ်နိုင်ပြီး အရေအတွက်မှန်ကန်အောင် ထိန်းချုပ်တတ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

အလေ့အကျင့်များကို ရယ်မောစရာများသုံး၍ ချေဖျက်နိုင်ပါသည်။ ကလေးအများစုသည် သူတို့၏စိတ်အာသာဆန္ဒပြေစေသောပစ္စည်းကလေးများအား စွန့်ပစ်ရသည့်အခါတိုင်း ပြဿနာတတ်လေ့ရှိကြသည်။ ဖေဖေ သို့မဟုတ် မေမေက ထိုအကူပစ္စည်းများကို စွန့်ပစ်ရန်ဆုံးဖြတ်သောအခါ မိဘနှင့်ကလေးအကြား လွန်ဆွဲသလိုအားပြိုင်ရတတ်ပေသည်။

ရှောင်နီး (Shawnee) သည် ၂နှစ်ခွဲရှိပြီး သူမ၏ဖဲစောင်ကလေးကို အလွန်စွဲလမ်းသည်။ ထို့ပြင် အိပ်ရာဝင်သည့်အခါတွင် လည်းနီသီးခေါင်းကလေးကို စို၍အိပ်တတ်သည်။ ရေးလင်း (Reylene) သည်ဖဲစောင်အတွက် ပြဿနာမရှိသော်လည်း နီသီးခေါင်းစိုခြင်းအတွက်မူ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လာမိပြီး ထိုနီသီးခေါင်းသည် ရှောင်နီးအတွက် မလိုအပ်တော့ဟု ယူဆခဲ့သည်။

ထိုနီသီးခေါင်းကလေးကို စွန့်ပစ်ခြင်းအတွက် ရှောင်နီးထိခိုက်ခံစားရမည့် စိတ်ဒဏ်ရာကို မခန့်မှန်းရဲအောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ တစ်နေ့တွင် ရှောင်နီး၏အရွယ် သမီးငယ်တစ်ဦးရှိသော သူမ၏သူငယ်ချင်း မမျှော်လင့်ပဲတွေ့ဆုံခဲ့ကြသည်။ သူတို့လက်ထဲတွင် အသစ်စက်စက် ခွေးရုပ်ကလေးတစ်ခုလည်းပါသည်။ စကားစမြည်ပြောပြီးသောအခါ သူငယ်ချင်း၏သမီးလေး ဘက်သ် (Beth) က “သမီးရဲ့ပုလင်းကို ခွေးရုပ်ကလေးနဲ့ လဲလိုက်တယ်” ဟုပြောလိုက်သည်။

“ဘာတဲ့လဲ” ဟုရေးလင်းက မေးလိုက်ရင်းက စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

ဘက်သ်၏မိခင်က “အိုး ဘက်သ်က သူ့ပုလင်းလေးကို သိပ်စွဲလန်းတာ။ ပုလင်းလေးကို လွင့်ပစ်မယ်လုပ်တိုင်း မျက်ရည်လည်ရွဲနဲ့ ပြန်ပေးဖို့တောင်းတယ်လေ။ အဲ သူကခွေးရုပ်ကလေးအပေါ်မှာ အာရုံစိုက်မှန်းလဲသိရော တို့လည်းစိတ်ကူးရသွားတယ်။ အဲဒါကတော့ ခွေးရုပ်ကလေးကို လိုချင်ရင်ပုလင်းနဲ့လဲရမယ်ပေါ့။ သိတယ်မို့လား” အလုပ်ဖြစ်သွားပြီလေ။ အခုတော့ သူသိပ်လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းကိုသူရသွားပြီလေ။ ပုလင်းနဲ့လဲတာလဲ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ပဲမို့လား။ တို့ကိုလည်း မေမေလူဆိုးကြီးလို့ မမြင်တော့ဘူး။ သူ့ပုလင်းလေးပြန်ပေးပါလို့ လျှောက်လှဲဖို့အကြောင်းလဲမရှိတော့ဘူးလေ” ဟုရှင်းပြပါသည်။

“ကောင်းလိုက်တဲ့စိတ်ကူး။ တို့လဲရှောင်နီးကို ဒီနည်းနဲ့စမ်းကြည့်မယ်”

ရှောင်နီးက အရုပ်မလေးတင်ထားသော လှည်းကလေးကိုအလွန် လိုချင်သည်။ ထို့ကြောင့် ရေးလင်းက ရှောင်နီးအားနီသီးခေါင်းကလေးကို တစ်ခုခုနှင့်လဲရန် အကြံပေးခဲ့သည်။ ရှောင်နီးက တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက် စဉ်းစားပြီး နောက်ဆုံးလဲရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ထို့ပြင် ပစ္စည်းအလဲအလှယ် ပြုလုပ်ရမည့်အချိန်ရောက်ခဲ့သည်။ အရုပ်မလေးတင်ထားသော လှည်းကလေးကိုဝယ်ပြီးသောအခါ ၂နှစ်ခွဲသမီးလေးက လေးနက်တည်ငြိမ်စွာဖြင့် သူမအလွန်တန်ဖိုးထားသော နီသီးခေါင်းကလေးကို အရောင်းစာရေးမလေးအား လှမ်း၍ပေးလိုက်ကာ အရုပ်မလေးတင်ထားသော လှည်းကလေးကို ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ တွန်းထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။

ရေချိုးခန်းတွင်လည်းကစားနည်းများကို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ဦးစွာရေလုံထဲတွင် ရေကိုအရောက်ဆိုးပါ။ ထိုအခါသင့်ကလေးငယ်က ရေလုံထဲသို့ ခုန်ဆင်းချင်စိတ်ပေါက်လာပါလိမ့်မည်။ အစားအသောက်အရောင်ဆိုးဆေး တစ်စက်နှစ်စက် ထပ်ထည့်ပါ။ (အရောင်ဆိုးဆေးသည် အစားအသောက်အတွက်ဖြစ်ပြီး ကိုယ်ခန္ဓာတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လျှင် အန္တရာယ်မရှိသဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာပြင်မကိုလည်းမထိခိုက်စေနိုင်ပါ။) ထို့ပြင် ရေလုံကိုဖြစ်စေ ကလေးငယ်၏ အရေပြားကိုဖြစ်စေ စွန်းထင်းခြင်းမရှိစေနိုင်ပါ။

ဖခင်တစ်ဦးကမူ ရေချိုးချိန်ကို ပုံပြောချိန်နှင့်ပေါင်းစပ်အသုံးပြုပါသည်။ ကလေးများသည် သူတို့၏ငယ်စဉ်ကအဖြစ်အပျက်များပါမကျန် ပုံပြင်အားလုံးကို နှစ်သက်ကြသည်။ သမ္မာကျမ်းစာလာ ပုံပြင်များကိုလည်း ပြောပြနိုင်ပါသည်။

သို့ရာတွင် ပုံပြောခြင်းသည် အိပ်ရာဝင်ချိန်ဖြစ်ပြီး ရေချိုးချိန်မဟုတ်ပေ။ ယင်းသည် ရေချိုးချိန်တွင် ပုံပြောသဖြင့်ကြီးမားသော အခက်အခဲတစ်ခုဖြစ်သည်။ အကယ်၍ အိပ်ရာဝင်ချိန်သည် အစီအစဉ်မဲ့နေခြင်း သို့မဟုတ် ဆူညံနေခြင်းတို့ကြောင့် အခက်အခဲရှိပါက အိပ်ချိန်ကို ကစားချိန်ဖန်တီးနိုင်ပါသည်။

သင့်တွင် ကလေးများရှိပါက အိပ်ရာဝင်ခိုင်းခြင်းကို ငြင်းဆန်မည့်ပုံမပေါ်ပါ။ ထိုအခါ သူတို့အားတိရိစ္ဆာန်များစီး၍ အိပ်ရာသို့ ပို့ဆောင်မည်ဟု ကမ်းလှမ်းပါက ပို၍အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။ မူကြိုအရွယ်ကလေးများက ကျွန်ုပ်တို့၏ကလေးများအား အိပ်ရာပေါ်သို့ မျောက်များအဖြစ်စီးစေ၍လည်းကောင်း သစ်ကုလားအုပ် ငှက်ကုလားအုပ် ငါးမန်းစသည်သတ္တဝါများအဖြစ် ဖန်တီးကာကျောပေါ်တင်စီးစေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း အိပ်ရာပေါ်သို့ပို့ပေးခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ကစားခြင်းကို သူတို့နှစ်သက်ကြသည်။

တီထွင်ဖန်တီးသော စည်းကမ်းချမှန်ခြင်း၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ ကိုယ်တိုင်စည်းကမ်းလိုက်နာမှုကို အားပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ကစားပွဲများသည်လည်း လွန်စွာထိရောက်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ဥပမာ ကက်ဗင် (Kevin) ငယ်စဉ်က ကျွန်ုပ်တို့၏အမိန့်ပေးခြင်းများကိုရပ်လိုက်သည်အထိ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော မျက်နှာဖြင့်ကျောင်းသို့သွားခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ကစားပွဲကိုစတင်ခဲ့သည်။ “ညစ်ပတ်ပေကျံနေတဲ့မျက်နှာနဲ့ အိမ်အပြင်ထွက်တဲ့သူမ အမှိုက်တောင်းကိုသွန်ရမယ်” (ငင်းသည် အကျိုးဆက်များကို သတ်မှတ်သောကစားနည်း ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် စည်းကမ်းသတ်မှတ်ခြင်းထက် ကစားသည့်ပမာဏရပ်ဆောင်ကြပါသည်။) မကြာခင်မှာပင် အမှိုက်သွန်ရန် လူရှာ၍ခက်သွားခဲ့ရသည်။ ကလေးအားလုံး၏ မျက်နှာများ သန့်ရှင်းနေကြပါသည်။ သတိပေးသည့် အကြိမ်ပေါင်း ၉၃၄၂ကြိမ်သည် ကက်ဗင်ကို ထူးခြားမလာစေခဲ့သော်လည်း ရိုးရိုးကစားနည်းတစ်ကြိမ်က သူ့အားပြောင်းလဲသွားစေခဲ့ပါသည်။

သင်၏ကလေးများအား အလုပ်တစ်ခုကိုစေ့စပ်သေချာစွာ လုပ်ဆောင်တတ်ရန် သင်ကြားပေးမည်ဆိုပါက ဖော်ပြမည့်ကစား နည်းနှစ်မျိုးကို ပြောင်းလဲရန်အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ကလေးများသန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ရန်လိုသည့် ပစ္စည်းအမယ်အမျိုးအမျိုးတို့၏ အောက်တွင်ငွေအကြွေစေ့ကလေးများကို ဝှက် ထားပါ။ သန့်ရှင်းရန်မလိုသည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းမျိုး၏အောက်တွင်မူ ငွေအကြွေစေ့ကို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖော်ပြထားပါ။ ထိုနောက်ငွေအကြွေ စေ့မည်မျှ သင်ဝှက်ထားသည်ကို ကလေးများအားပြောပြပြီး အကြွေစေ့အားလုံးကို သူတို့ရှာနိုင်ခြင်း ရှိမရှိစောင့်ကြည့်ပါ။

မိခင်တစ်ဦးကမူ သူမ၏ကလေးငယ်အား အိမ်ဝင်းအတိုင်းတစ်သလင်းခင်းထားသောနေရာပေါ်ရှိ သစ်ရွက်များကိုတံမြက် စည်းလှည်းရန် ငွေတစ်မတ် ပေးထားသည်။ သို့သော်သစ်ရွက်တစ်ရွက် ကျန်နေပါက သူမအား တစ်ပြားပြန်ပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သစ်ရွက်တစ်ရွက်မှ မကျန်ခဲ့သဖြင့် သူမတစ်ပြားမျှပြန်မရပေ။

ကိုယ်တိုင်စည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းမှုကို လှုံ့ဆော်သည့်ဤသို့သော ကစားနည်းများကို အဘယ်ကြောင့်ပြုလုပ်ရပါသနည်း။ ကစား ပွဲများက သင်ဖြေရှင်းရမည့် ပြဿနာကိုဖြေရှင်းပေးသည်။ ခေါင်းမာသောကလေးများသည်ပင်လျှင် ကစားပွဲ၏စိန်ခေါ်မှုနောက်သို့ ရုတ် တရက်ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်ပါလာကြသည်။ ကစားပွဲ၏ ရည်မှန်းချက်ကိုမသိခင်မှာပင် သူတို့ကောင်းစွာနာခံလာကြသည်။

မိဘများသည် အစဉ်သဖြင့်အလေးအနက်ထားပြီး အသက်အရွယ်အလိုက် ပြုမူနေထိုင်ခြင်းထက် ကလေးများနှင့်ရယ်မော ပျော် ရွှင်စွာပြုမူနေထိုင်ခြင်းက သူတို့၏သားသမီးများက သူတို့အားပို၍ပို၍ ချစ်ခင်လေးစားလာကြသည်ဟု ကျွန်ုပ်ဖတ်ဖူးခဲ့ပါသည်။ ဤအ ချက်မှာ မှန်ကန်ပါသည်။ အကြောင်းမူ ကလေးများသည် ကစားတတ်သူများကိုပို၍ ချစ်တတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ကလေးများ သည် အတူရှိနေခြင်းကြောင့် သူတို့စိတ်ချမ်းသာသည်ဟု ခံစားရသူများနှင့် သံယောဇဉ်တွယ်နှောင်တတ်ကြသည်။ သူတို့သည် လူကြီး များနှင့်ဖြစ်စေ အခြားသောအခွင့်အာဏာရှိသူများနှင့်ဖြစ်စေ ဤသို့သောဆက်ဆံရေးမျိုးသာရှိခဲ့ပါလျှင် ဖိစန့်တော်လှန်လိုသော အပြု အမူများပေါ်ပေါက်ခြင်းရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

စေ့စပ်ညှိနှိုင်းရေးသဘောတူစာချုပ်များ

ကျွန်ုပ်သည် “ကတိပြုပါသည်” ဟုပြော၍ ဂုဏ်ပြုနာခံရန်ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး ဂျန် (Jan) ကိုလက်ထပ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဂျန်က ကကျွန်မအား “အဝတ်လျှော်လိုက်စမ်း။ ဒီအထုပ်ကို စာတိုက်ပို့လိုက်စမ်း။ ဒီလူတွေကို စနေနေ့ညအတွက် ဖိတ်လိုက်စမ်း” စသည်ဖြင့် တွန်းအားပေးတောင်းဆိုလာခဲ့လျှင် ကျွန်မမခံရနိုင်ဖြစ်နေပေလိမ့်ဦးမည်။ သူက “အချစ်ရေ ကို ဒီနေ့အလုပ်များနေတယ်။ တကယ်လို့ များ မင်းကအဝတ်လျှော်ပေးထားမယ်။ ဒီအထုပ်ကလေးကို စာတိုက်ပို့ပေးမယ်။ စနေနေ့ညအတွက် ဧည့်သည်တွေကို ဖိတ်ပေးထားမယ် ဆိုရင် ညစာစားချိန်မီ ပြန်ရောက်နိုင်မယ်လို့ထင်တယ်လေ။ ဒါဆိုရင်ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား” စသည်ဖြင့်တောင်းဆိုခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်ကြားချင် သည့်အတိုင်းပင် တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကလေးငယ်များသည်လည်း ဤနည်းတူခံစားကြရလေ့ရှိပါသည်။ သူတို့နှင့်ပတ်သက်သော ဆုံးဖြတ်ချက်များတွင် သူတို့ကို ပါဝင်စေပါက သင်၏တောင်းဆိုချက်နှင့်အညီ သူတို့ကလိုလားစွာ လိုက်လျောကြပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်ပင် စေ့စပ်ညှိနှိုင်းမှုအတတ် ပညာ၌ မေမေနှင့်ဖေဖေတို့ ကျွမ်းကျင်သူများဖြစ်လာရန် လိုအပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

စေ့စပ်ညှိနှိုင်းမှုတစ်ခု ထိရောက်စေရန် ကလေးတစ်ဦးသည် (၁) ဖြစ်နိုင်သောအဖြေများကို နှုတ်အားဖြင့်ဆွေးနွေးနိုင်စွမ်းရှိရ မည်။ (၂) မည်သည့်အတွက် သဘောတူစာချုပ်ရသည်ကို လုံလောက်စွာနားလည်သည်အထိ တတ်ကျွမ်းရမည်။ (၃) သူပြုလုပ်ခဲ့သော အပေးအယူကို ထိန်းသိမ်းနိုင်အောင် ရင့်ကျက်ရမည်။ စေ့စပ်ညှိနှိုင်းခြင်းကို မည်သို့ဆောင်ရွက်သနည်း။ အောက်ပါအဆင့်များအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပါ။

အဆင့် ၁။ သင့်ကလေးငယ်နှင့်အတူ ပြဿနာကိုရှင်းပြပါ။ ဥပမာ ဂျွန် (John) သည်ပုံမှန်သွားမတိုက်ပါ။ သွားတိုက်ရန်သတိပေး တိုင်းဆန့်ကျင်လေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အပြုအမူနှင့်ပတ်သက်၍ သင်က “ဂျွန် ဖေဖေသွားဆရာဝန်ကို ဆေးကုသခရင်းစရာရှိတယ်။ တကယ်လို့သားက သွားမတိုက်ရင် သွားနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ကုသစရိတ်တွေတက်လာလိမ့်မယ်။ ဒီလိုအရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ပြေလည်သွား အောင်သားနဲ့ဖေဖေတို့အတူ ဘယ်လိုဖြေရှင်းကြမလဲ” ဟုဆွေးနွေးခဲ့သည်။

အဆင့် ၂။ ပြဿနာအတွက် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသောအဖြေများကို အတူတကွဆွေးနွေးကြသည်။ အတူတူဖြေရှင်းခြင်းကြောင့် အောက်ပါ အချက်များပေါ်ထွက် လာနိုင်ပါသည်။

သတိပေးစာရွက်ကို စားပွဲပေါ်တွင်တင်ထားရန် ဂျွန်သည်သွားကို ပုံမှန်စတင်တိုက်သည်အထိ အဆာပြေမကျွေးရန် သွားတိုက် တံအသစ်ဝယ်ပေးရန် အနံ့အရသာပိုကောင်းသော သွားတိုက်ဆေးဝယ်ပေးရန် သတိပေးချက်အဖြစ် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတတစ်ခု သတ်မှတ် ထားရန် ဂျွန်သွားတိုက်သည့်အခါတိုင်း ဆင့်ငါးဆယ်စေ့ဆစ်စေ့ပေးရန် သွားတိုက်ရန်မေ့သည့်အခါတိုင်း ဂျွန်က ဆင့်ငါးဆယ်စေ့တစ် စေ့ပြန်ပေးရန်။

အဆင့် ၃။ မည်သည့်ဖြစ်နိုင်ခြေသည် လက်ခံနိုင်ဖွယ်အရှိဆုံးဖြစ်ကြောင်း အတူတကွဆုံးဖြတ်ပါ။ သွားတိုက်တန်အသစ်တစ်ချောင်းရလျှင် သွားတိုက်ရန်သတိရမည်ဖြစ်ကြောင်း ယူဆသည်။ သွားတိုက်ရန်မေ့ပါက သူ့အားလျှို့ဝှက်သတိပေးသင်္ကေတဖြစ်သော “လူညစ်” ဟူသောစကားဖြင့် သတိပေးလျှင် စိတ်မဆိုးပါဟု ဂျွန်ကကတိပြုသည်။ သတိပေးသံကို ကြားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သွားတိုက်မည်။ ဤတွင်နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်ကိုဖော်ပြသည့် စာတစ်ကြောင်းပါဝင်သင့်သည်။ သတိပေးခြင်းကို ဂျွန်က ဆန့်ကျင်ပါက နောက်နေ့အထိ အဆာပြေမစားရ။

အဆင့် ၄။ သဘောတူစာချုပ် မည်သည့်အချိန်တွင် အကျိုးသက်ရောက်မည်ကို ဆုံးဖြတ်ပါ။

အဆင့် ၅။ နှစ်ဦးသဘောတူသော အချို့အချက်များကိုလည်း ထည့်သွင်းနိုင်သည်။ စာချုပ်ရေးပြီးပါက လက်မှတ်ထိုး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်၍ဖြစ်စေ တံဆိပ်ခပ်နှိပ်ရမည်။

အဆင့် ၆။ သဘောတူစာချုပ်၏ ထိရောက်မှုကိုအခါအားလျော်စွာ ပြန်လည်သုံးသပ်ပါ။ သဘောတူစာချုပ်သည် အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိပါက ပြန်လည်ညှိနှိုင်း၍ စာချုပ်အသစ်ရေးဆွဲရမည်။

သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုရေးဆွဲရန် စေ့စပ်ညှိနှိုင်းခြင်းသည် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှန်ရေး ဖြစ်စဉ်ရှိကလေးငယ်များ ပါဝင်လာစေပါသည်။ ထို့ပြင် ကလေးငယ်တစ်ဦး၏ ကိုယ်တိုင်စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးအတွက် လိုအပ်သော ကိုယ်တိုင်ထိန်းချုပ်ကွပ်ကဲမှုကို အကောင်းဆုံး လေ့ကျင့်ပေးနိုင်သည်။

သင့်တော်သောနောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်များဆုံးဖြတ်ရေးတွင်လည်း စေ့စပ်ညှိနှိုင်းခြင်းကို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ တိကျသောလွဲမှားသည့် အပြုအမူအတွက် ဖြစ်သင့်သည့်အကျိုးဆက်များကို စေ့စပ်ညှိနှိုင်းခြင်းဖြင့် ကြိုတင်ဆုံးဖြတ်ပါ။ ဥပမာ ခွေးစာကျွေးမပြီးမီ ညစာမစားရ။ အိမ်စာများ မပြီးမချင်း တီဗီမကြည့်ရ။ သို့မဟုတ် ညစာပြင်ဆင်ရာတွင် အကူအညီမပေးလျှင် ပန်းကန်ဆေးရမည်။ ကလေးငယ်က အဆိုပါအကျိုးဆက်များကို သဘောတူညီလျှင် သူကချိုးဖောက်သောအခါ သင်က “ဒီကိစ္စအတွက် ဖြစ်သင့်တဲ့အကျိုးဆက်တွေကို ငါတို့ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသလဲ” ဟုပြောရမည်ဖြစ်သည်။ ကလေးငယ်သည် သူ့သဘောတူထားပြီးဖြစ်သော အပြစ်ပေးမှုပုံစံ၏ တရားမျှတမှုကို ငြင်းဆန်၍မရနိုင်ပေ။

သတိပေးချက် - သင်၏ကလေးငယ်သည် ဤသဘောတူစာချုပ်ကို သဘောတူရခြင်းမှာ နောက်ဆက်တွဲအကျိုးဆက်များသည်မျှတမှုရှိသည်ဟု ယူဆ၍လက်ခံကြောင်း (သင်၏ဒေါသနှင့်ကန့်ကွက်မှုကို ကြောက်ရွံ့၍မဟုတ်ဘဲ) သေချာအောင်ဆောင်ရွက်ရပါမည်။

မိဘကိုလွဲမှားစွာပြုမူသောကလေးငယ်များ

ပုန်ကန်ဆန့်ကျင်လိုသော ကလေးများသည် ၎င်းတို့၏မိဘများအား အပြစ်တင်လေ့ရှိကြသည်။ သူတို့သားသမီးများပြုလုပ်ခဲ့သောအမှားများအတွက် သူတို့၏မိဘများကိုသာ အပြစ်ဖို့ကြသည်။ သူတို့ကလေးများ၏ အပြုအမူများအတွက် ဆင်ခြေဆင်လက်များပေးရင်း မိဘများ၏နို့သက်ကိုလည်း ခံစို့နေကြသေးသည်။ သင်၏သားသမီးများက သူတို့ကျူးလွန်ခဲ့သည့် အမှားများအတွက် သင့်အားအပြစ်တင်ကြလျှင် သင့်အတွက် ထိုပွဲကိုရပ်တန်းက ရပ်ရန်အချိန်တန်ပြီဖြစ်ပေသည်။

ဘားနစ် (Bernices) သည် အပြစ်တင်ခြင်းမှ လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။ သူမ၏ ဆယ်ကျော်သက်သားငယ်သည် အခက်အခဲနှင့်ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေရပြီး ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ သူ့မိခင်ကြောင့်ဟု အပြစ်ပုံချခဲ့သည်။ ထိုစကားကိုပင် ထပ်ကာတလဲလဲပြောနေသည်။ သူမက သူ့အားကူညီရန် ကြိုးစားပြန်လျှင်လည်း “အသာနေစမ်းပါ မေမေရာ မေမေလုပ်ကာမှ ကျွန်တော့်အတွက် ပိုရှုတ်ကုန်မှာ” ဟု အပြောခံရပေးခဲ့သည်။ သူ့ပြဿနာသူဖြေရှင်းရန် တစ်ယောက်တည်းလွှတ်ထားလိုက်ပြန်လျှင်လည်း “မေမေက ကျွန်တော့်ကိုနည်းနည်းလေးမှဂရုမစိုက်တာကိုး။ ဂရုစိုက်တယ်ဆိုရင် ဒီပြဿနာပြေလည်အောင် လုပ်ပေးပါလား” ဟုစကားနာထိုးပြန်ဦးတော့မည်။ သူမဘာပဲလုပ်ပေးလုပ်ပေး သူမသာလျှင်အမြဲတန်းမှားသည်။ သူမ၏သားအမြင်မှန်ရအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်မှုမရှိခြင်းအတွက် သူမကိုယ်သူမအပြစ်ရှိသည်ဟု စတင်ခံစားခဲ့မိသည်။

ကလေးသူငယ်အား လွဲမှားစွာပြုမူခြင်းကို သင်ကြားဖူးပါသလား။ ကလေးသူငယ်၏ မှားယွင်းမှုများအတွက် မိဘကိုသာ အပြစ်တင်နေခြင်းသည် မိဘများအားလွဲမှားစွာ ပြုမူခြင်းဟု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်သည်။ မိဘများသည် ၎င်းတို့၏ကိုယ်ပိုင်အခွင့်အရေးများအတွက် ခိုင်မာစွာရပ်တည်ကြရမည်။

ထိုအတိုင်းပင် ဘားနစ်ရပ်တည်ခဲ့သည်။ သူမက “တော်လောက်ပြီ။ မင်းငါ့ကို ဒီလိုပြောလို့မရတော့ဘူး။ မင်းကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်ခဲ့တာတွေချည်းပဲ။ ကလေးဘဝတုန်းက မင်းကိုဘယ်လိုပဲပြုစုခဲ့ပြုစုခဲ့။ အခုလည်း ဘယ်လိုပဲ ပြုစုပြုစု ဒါတွေကိုအသာထားပြီး မင်းရွေးချယ်ခဲ့တာတွေ အတွက်မင်းကိုယ်တိုင်ရဲ့အပြုအမူအတွက် မင်းမှာပဲတာဝန်ရှိတယ်။ မင်းကံကြမ္မာကို မင်းဘာသာဆုံးဖြတ်ပါ။

မင်းကိုပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့တဲ့နေရာမှာ ငါမှားခဲ့တာတွေရှိမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒါတွေဟာငါအကောင်းဆုံး လုပ်ခဲ့တာတွေပဲ”

“ဒါပေမဲ့ ငါ့အမှားတွေအတွက် ခွင့်လွှတ်ပါလို့တောင်းပန်တယ်။ နောက်ကြောင်းပြန်ပြီး မပြုပြင်နိုင်တော့လို့ပဲ။ ဒါကြောင့် “ငါ စိတ်မကောင်းပါဘူး” လို့တောင်းပန်တာဟာ ငါအတတ်နိုင်ဆုံး အကောင်းဆုံးလုပ်ပေးနိုင်တာပဲ။ ဒီလိုလုပ် မင်းရဲ့ဘေးအန္တရာယ်ကို မင်းရဲ့ ကွင်းဘက်ကို ပြန်ရိုက်ပေးလိုက်တာပဲ။ ဒီတော့ ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်သည်ဖြစ်စေ ဆက်ပြီးအပြစ်တင်သည်ဖြစ်စေ မင်းဘဝတစ်ခုလုံးအမှောင် ဖုံးအောင်ဒေါသထွက်သည်ဖြစ်စေ မင်းကြိုက်တာကို ရွေးပေးတော့။”

“မင်းရဲ့ငါ့အပေါ်အပြစ်တင်တဲ့ လုပ်ရပ်ကိုရော မင်းဘာသာပြဿနာဖြစ်လို့ ငါ့အပေါ်အပြစ်တင်တော့ ငါ့ကိုယ်ငါအပြစ်ရှိတယ် လို့ခံစားရတာတွေ အားလုံးကို ငါသည့်မခံနိုင်တော့ဘူး။ ဒီလိုသာဆက်ဖြစ်နေဦးမယ်ဆိုရင် ငါတခြားကိုထွက်သွားတော့မယ်။ ဒါမှ မဟုတ်မင်းလုပ်ချင်တာလုပ် ငါလုံးဝဂရုမစိုက်တော့ဘူး။ ငါမင်းကို တကယ်ချစ်တယ်။ မင်းအတွက်အကောင်းဆုံးဆိုတာကိုလည်း လုပ် ပေးချင်တယ်။ မင်းဘဝကို ခါးသည့်မုန်းတီးမှုတွေ ဒေါသတွေနဲ့ ပျက်စီးကုန်ဆုံးသွားမှာကို ငါမလိုလားဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကလေးဘဝက ဒေါသတွေနဲ့ ပျက်စီးကုန်ဆုံးသွားမှာကို ငါမလိုလားဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကလေးဘဝက မကောင်းတဲ့မှတ်ဉာဏ်တွေကို ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး လက် ရှိဘဝရဲ့ မင်းခံယူထားတဲ့ တရားမမျှတမှုတွေကို လက်ခံထားဖို့ ရွေးချယ်မယ်ဆိုရင်တော့ ဒါတွေကိုငါကြိုတင်ကာကွယ်ဖို့ကလွဲလို့ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ဘူး။”

ရှည်လျားလှသောစကား၏ ရိုက်ခတ်မှုကြောင့် လူငယ်အံ့သြသွားခဲ့ရတော့သည်။ သူကပြောသမျှကို ငြိမ်သက်စွာနားထောင်နေ သည်။ သူ့မိခင်၏ စကားဆုံးသောအခါ မိခင်၏မျက်လုံးကိုတည့်တည့်ကြည့်၍ “မိန့်ခွန်းပြောနေတာပါလား” ဟုဝေဖန်လိုက်သည်။ စင်စစ်သူ့မိခင်ပြောသည်ကို သူမနှစ်သက်သောလည်း သူ့မိခင်အပေါ် သူ၏လေးစားမှုကမူ ပို၍မြင့်မားသွားခဲ့ရပေသည်။

သင့်ကလေးများက သူတို့၏အမှားများအတွက် သင့်အပေါ်လွဲမှားစွာ အပြစ်တင်သည်ဟု ခံစားရသည့်အခါမျိုးရှိပါလျှင် သင် အဘယ်ကြောင့် ဘားနစ်၏စကားကို သတိမရပါသနည်း။ မတ်မတ်ရပ်လိုက်ပါ။ အသက်ပြင်းပြင်းတစ်ချိန် ရှုလိုက်ပါ။ သင့်ကလေးများ အားအပြစ်တင်တန်း ကစားတာရပ်ဖို့တော်ပြီဟု ဘားနစ်ပြောသလိုပြောလိုက်ပါ။ ဤနည်းသည်သာလျှင် သင်အောင်နိုင်မည့်နည်း ဖြစ် ပါသည်။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့အားတာဝန်ရှိသူများအဖြစ် လွတ်လပ်ခွင့်ပေးရန် မျှတသောနည်းလမ်းလည်းဖြစ်ပေသည်။

အရာအရာတိုင်းသင်မအောင်မြင်နိုင်ပါ။ သို့သော်ဘုရားသခင်ကားအောင်နိုင်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ပါ စည်းကမ်းဆိုင်ရာနည်းစနစ်အားလုံးကို သင်ကြားစားအသုံးပြုသည့်တိုင် သင့်ကလေးငယ်တွင် ပြဿနာများရှိနေ နိုင်ပါသေးသည်။ သို့မဟုတ် လက်မခံနိုင်ဖွယ်အကျင့်စရိုက်များ ပေါ်ပေါက်နိုင်ပါသေးသည်။ စိတ်ပျက်အားလျှော့ခြင်း မဖြစ်ပါစေနင့်။ သင့်ကလေးငယ်ဘဝ ကံကြမ္မာကိုစီမံရန် ဘုရားသခင်ထံအပ်နှံလိုက်ပါ။

ဆာရာ ဖဲနစ်သမီးရောက်သောအခါ အိမ်ကိုမီးလောင်လိမ့်မည်ဟုသော အကျိုးအကြောင်းဆက်စပ်မှုမရှိသော ကြောက်စိတ်ဖြစ် ပေါ်ခဲ့သည်။ ညတိုင်းပင် မိခင်အား “သမီးအိပ်လို့မရဘူး။ မီးလောင်မှာကိုကြောက်တယ်။” ဟူ၍သာငြိုးငြူ ပြောဆိုနေခဲ့သည်။ သူမအ သံက တုန်တုန်ရီရီဖြစ်နေသည်။ ငိုယိုပြီး မိခင်ကိုသာ အသည်းအသန်ဖက်တွယ်ထားသည်။ “သမီးကိုမထားခဲ့ပါနဲ့။ သမီးကြောက်လို့ပါ” ဟုပြောရှာသည်။ သူမိခင်က ကြောက်စိတ်အကြောင်း သူမနှင့်ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်မှု အကြောင်းစသည်လက်လှမ်းမီသမျှ ကြိုးစားရှင်းပြ သည်။ မီးခိုးအချက်ပေးခေါင်းလောင်းသံက မည်သို့သတိပေးကြောင်း ရှင်းလင်းပြောပြသော်လည်း မည်သည့်အရာမျှထိရောက်ပုံမပေါ် ပေ။

နောက်ဆုံးတွင် ညဉ့်နက်ပိုင်းတစ်ခု၌ သူမမိခင်က ဆာရာ (Sara) ဘေးတွင်ဒူးထောက်ထိုင်ကာ သူမ၏ကြောက်ရွံ့မှုအ ကြောင်းကိုပြောပြနေခဲ့သည်။ မိခင်က “ဆာရာ မေမေတို့လည်း ဒီပြဿနာကို မဖြေရှင်းနိုင်တော့ဘူး။ ဒီတော့ သမီးရဲ့အကြောက်တရား တွေပပျောက်သွားအောင် ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းကြဖို့” ဟုပြောကာ သူမ၏လက်ကို ဆာရာအပေါ်တွင်တင်ကာ စတင်ဆုတောင်း တော့သည်။ သူမက ဘုရားသခင်အား ဆာရာထံမှ အကြောက်တရားများ ပပျောက်စေရန် ဆာရာအားငြိမ်းအေးမှုရရှိစေရန်နှင့် ဆရာ၏ ဘုရားသခင်အပေါ် ယုံကြည်မှုရှိစေရန် စောင့်ရှောက်ပါမည့်အကြောင်း လျှောက်ထားဆုတောင်းခဲ့သည်။ ထိုညက ဆာရာငြိမ်းချမ်းစွာ အိပ်ပျော်သွားပါသည်။ ထိုကြောက်ရွံ့စိတ် ဘယ်သောအခါမှ ပေါ်မလာတော့ပါ။

ဘုရားသခင်သည် ဆုတောင်းသူအားဖြေကြားပါသည်။ ထိုဖြေကြားချက်သည် ကျွန်ုပ်တို့မြန်သင့်သည်ဟု ယူဆသလောက် မမြန်ပါ။ ဘုရားသခင်၏ အချိန်ဇယားသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်မတူပါ။ ဘုရားသခင်၏ ဖြေကြားချက်သည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့မျှော်လင့်ထား သကဲ့သို့ ဖြစ်ချင်မှဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့က ဘုရားသခင်အား ယုံကြည်လျှင် ဘုရားသခင်၏ လမ်းစဉ်သည် အကောင်း ဆုံးဖြစ်သည်ဟူသော အာမခံချက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့နားခိုနိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကလေးများသည် ဘုရားသခင်က ကျွန်ုပ်တို့အားပေးသနားတော်မူသော လက်ဆောင်များဖြစ်ပါသည်။ သူတို့ ဘဝတလျောက်လုံးအတွက် ပိုင်ဆိုင်သူအဖြစ်နှင့် အဆုံးစွန်တာဝန်ရှိမှုကို ဘုရားသခင်က သိမ်းဆည်းတော်မူပါသည်။ ထိုနောက် ကျွန်ုပ် တို့သည် ကလေးများအား ဘုရားသခင်၏ ပြုစုစောင့်ရှောက်သည့် လမ်းစဉ်အတိုင်းပြုစုစောင့်ရှောက်ရန် ဘုရားသခင်အား တာဝန်ခံရပါ မည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကလေးများအား မည်သည့်နည်းနှင့်ဖြစ်စေ အလွဲသုံးစားမပြုသင့်ပါ။ လွဲမှားစွာ မပြုမူသင့်ပါ။ ဘုရားသခင်က

သူတို့အား ပြုစုစောင့်ရှောက်သည့် လမ်းစဉ်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့ကသူတို့ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ရပါမည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်များတွင်ရှိနေသောကြီးပြင်းလာကြသော ဘုရားသခင်၏ ကလေးသူငယ်များအား ဘုရားသခင်က စောင့်ရှောက်မည့်လမ်းစဉ်ကို ကျွန်ုပ်တို့သိရှိနိုင်သည့်တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်းမှ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်သူတို့၏ ပိုင်ရှင်ဘုရားသခင်၏အကြား ဆက်သွယ်ရေးလမ်းဝ၏ လမ်းသွယ်များကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေးပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။